

மகிமை நிறைந்த ஒரு ராஜா

மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தி.

Hans-Jörg Ronsdorf

மகிமை நிறைந்த ஒரு ராஜா

மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தி

Hans-Jörg Ronsdorf

2-ஆம் விரிவாக்கப்பட்ட பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2022 (ஜெர்மன் பதிப்பு)

சித்திரங்கள்: ஃப்ரீடெரிக்கே செஷ்கி (Friederike Zeschky)

உரை: Hans-Jörg Ronsdorf – அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை

Albis 6½, 87477 Sulzberg

தொடர்பு மின்னஞ்சல்: hj-ronsdorf@t-online.de

www.hans-joerg-ronsdorf.de

ஜெர்மன் பதிப்பின் ISBN 978-3-9826027-7-6

மொழிச் செம்மையாக்கம்: கேப்ரியேலே ஸிங்கர் (Gabriele Singer)

அட்டை வடிவமைப்பு: ஃப்ரீடெரிக்கே செஷ்கி (Friederike Zeschky), டோபியாஸ் ஸ்ட்ரிக்கர் (Tobias Stricker)

மேற்கோள் காட்டப்பட்ட வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகள் (ஜெர்மன் பதிப்பின்):

Elberfelder, CSV

Das Buch, Roland Werner

Die Zürcher Bibel

Die Gute Nachricht

Neue Genfer Übersetzung

நாங்கள் சுயாதீன சுவிசேஷ சபைகளைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள், அல்லது சிலர் சொல்வதுபோல சுவிசேஷகர்கள் (எவாஞ்சலிக்கல்). அந்தப் பெயர் எங்களுக்கு முக்கியமல்ல. வேறு அநேக சபைப் பிரிவுகளோடு சேர்ந்து நாங்கள் வெறுமனே கிறிஸ்தவர்கள்; இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து, அவரைப் பின்பற்ற முயற்சிக்கிறவர்கள்.

ஆசிரியர் வண்ணப்பூச்சுத் தொழில்நுட்பத் துறையில் சுயதொழில் செய்கிறார். பிறப்பு 1964. அவருக்கும் அவருடைய மனைவி கிறிஸ்டீனேக்கும் (Christine) 5 வளர்ந்த பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அவர் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு வேதாகமத்தைப் படிக்கிறார். மற்றவர்கள் அதைக் குறித்து ஆராய்ந்து எழுதியவற்றையும்கூட.

நாங்கள் விசேஷமாக நல்ல கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல, ஆனால் எங்களுக்கு ஒரு நல்ல ராஜா இருக்கிறார். எங்களிடம் உள்ள மிகச் சிறந்தது அவருக்கே உரியதாகட்டும். நாங்கள் விசுவாசிப்பவற்றுக்கு நம்பத்தகுந்த ஆதாரமாக வேதாகமம் எங்களிடம் இருக்கிறது.

இயேசுவை தேவனுடைய குமாரனாகவும் உலகத்தின் கர்த்தராகவும், ராஜாதி ராஜாவாகவும் ஆராதித்து அவருக்குச் சேவை செய்கிற எல்லாரோடும் சேர்ந்து, நாங்கள் ஒரு மகத்தான இலக்கை நோக்கிப் பயணம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

1 மூன்று வார்த்தைகளில் நற்செய்தி

கிறிஸ்தவச் செய்தியின் அல்லது கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் மிக முக்கியமானதைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல, அல்லது ஒன்றுசேர்த்துச் சொல்ல, மூன்று வார்த்தைகள் போதுமா? ஆம், மூன்று வார்த்தைகளே நற்செய்தியின் மையம். ஆனால் இதைக் குறித்துச் சொல்ல இன்னும் மிக அதிகம் உண்டு என்பதும் தெளிவு. இதோ மூன்று வார்த்தைகள்; ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக இந்த மையத்தை விவரிக்கிறது. முதலிலேயே மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்: இது பனிப்பாறையின் நுனி மட்டுமே, ஆனால் உண்மையில் அதன் சிகரம். சுவிசேஷம் என்பது இயேசுவைப் பற்றிய செய்தி. சிலுவையில் அறையப்பட்டு, உயிர்த்தெழுந்து, வல்லமையாலும் மகிமையாலும் முடிசூட்டப்பட்டு தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் மனிதரைப் பற்றியது. சுருக்கமாக, உலகத்துக்கான செய்தி இதுவே:

> இயேசுவே கர்த்தர்!
>
> இயேசுவே ராஜா!
>
> இயேசுவே மேசியா!

இதுவே சுவிசேஷம், நற்செய்தி, சந்தோஷமான செய்தி. சுவிசேஷத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறவர் இதையே மிக முக்கியமான அம்சமாக முன்வைப்பார். இந்த மூன்று வார்த்தைகள் அதைச் சரியாகச் சொல்லுகின்றன. எல்லாம் இதிலேயே தொங்குகிறது. உலக வரலாற்றின் திருப்புமுனையையும் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் வரலாற்றின் மையப்புள்ளியையும் அவை விவரிக்கின்றன. போர்முனையும் அதிகாரமும் கைமாறியதை இந்த மூன்று வார்த்தைகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன: மரணத்தின் சக்திகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நம்பிக்கை உண்டு. ஒரு நல்ல எதிர்காலம். இப்போது பதில்கள் உண்டு.

அநேக காரியங்கள் ஒரு புதிய வெளிச்சத்தில் தெரிகின்றன. இயேசு கர்த்தர் என்பது எல்லாவற்றையும் மாற்றுகிறது. தொடர்ந்து வாசியுங்கள் – உண்மையான ராஜாவைப் பற்றிய இந்தக் கதைக்கு உங்களை ஒப்புக்கொடுங்கள். இயேசுவின் கதையும் அதன் மகிமையான முடிவும் – அதுவே நற்செய்தி. ஒருவர் எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் கர்த்தரானார் என்பது தானாகவே எல்லாருக்கும் நற்செய்தியாக இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் அது ஒவ்வொருவருக்கும் நற்செய்தியாக முடியும். ஏனென்றால் அதற்காகவே இந்த இயேசுவின் கதை இருக்கிறது. அதனால்தான் இது ஒரு நற்செய்தி.

நான் ஏன் இயேசு கிறிஸ்துவை ஒரு ராஜா என்று அழைக்கிறேன்? புதிய ஏற்பாட்டை எழுதியவர்கள் ஏறக்குறைய எல்லாரும் அவரை அப்படி அழைக்கிறார்கள்; பழைய ஏற்பாட்டை எழுதியவர்களும்கூட அப்படியே அழைக்கிறார்கள். அதோடு இன்னொன்று: கிறிஸ்து என்பதன் அர்த்தம் “அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர்”. பண்டைய காலத்தில், யூத மார்க்கத்திலும், ஆசாரியர்களோடும் தீர்க்கதரிசிகளோடும் கூட, முக்கியமாக ராஜாக்கள் எண்ணெயால் ராஜாவாக அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டார்கள்; நாம் ஒரு ராஜாவின் முடிசூட்டு விழாவைப் பற்றிப் பேசுவதுபோல. அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டிருப்பது என்றால் ஒரு விசேஷ பதவிக்காகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருப்பது.

மேசியா என்பதற்கும் கிறிஸ்து என்பதற்கும் ஒரே அர்த்தம். முதல் வார்த்தை எபிரெய மொழியிலிருந்தும், இரண்டாவது கிரேக்க மொழியிலிருந்தும் வருகிறது. ஆகவே இந்தப் பட்டமும் கிறிஸ்து என்ற பெயரும் எப்போதும் இயேசுவின் ராஜரீகத்தையே மையப்படுத்தி உயர்த்துகின்றன. எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலான அரசராகவும் ஆட்சியாளராகவும்; முக்கியமாக, தம்முடைய ஜனங்களாகிய கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுகிறவர்களுக்காகவும் அவர்கள்மேலும்.

அவர்களுக்கு இயேசுவே கர்த்தர். ராஜாவும் அவரே. ஏனென்றால் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கு உரியவருக்கு – அது ஒரே நேரத்தில் கிறிஸ்துவின் ராஜ்யமும்கூட – அவர் மட்டுமே ராஜாவாக இருக்க முடியும்.

சொல்லப்போனால், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய பகுதிகளில், அவர் வெளிப்படையாக ராஜா என்று அழைக்கப்படாத இடங்களிலும்கூட, ராஜா என்ற கருப்பொருளை அடிக்கடி காணலாம். இதைப் பற்றி அடுத்த அதிகாரங்களில் இன்னும் அதிகம்.

எல்லாக் காலங்களிலும் மிகப் பெரிய கேள்வி இதுவே, இனியும் இதுவே: நம்முடைய பெரிய கேள்விகளையும் பிரச்சினைகளையும் யாரால் சமாளிக்க முடியும் – அல்லது அவற்றைத் தீர்க்க யார் நமக்கு உதவ முடியும்? ஒவ்வொருவருக்கும் தனிப்பட்ட முறையில்: யாரிடம் தன்னை ஒப்படைக்கலாம்? மனிதகுலமாக நாம் யாரிடம் நம்மை ஒப்படைக்கலாம்? – மனிதர்களையும் அவர்களுடைய வீடாகிய நம்முடைய கிரகத்தையும் காப்பாற்றுவதற்காக?

மனிதர்கள் தங்களை ஒப்படைத்த நம்முடைய உலகத்தின், வரலாற்றின் பெரியவர்களுக்கு அடிக்கடி ஒரு பொதுவான அம்சம் இருந்தது: அவர்கள் அதிகார வெறியர்கள், சூழ்ச்சிக்காரர்கள், ஊழல்காரர்கள்; பிணங்களைக் கடந்து சென்றவர்கள். மனிதர்களைச் சுரண்டினார்கள், அர்த்தமற்ற போர்களுக்கு அவர்களை அனுப்பினார்கள். மக்கள் பசியால் வாடியபோது ஆடம்பரத்தில் வாழ்ந்தார்கள். இன்றைய அதிகாரம் உள்ளவர்கள் இதிலிருந்து குணமாகியிருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்.

ஒருவருக்குச் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும், ஒருவரிடம் – யாரோ ஒருவரிடம் – நம்மையே இழந்துவிட வேண்டும் என்ற ஓர் ஏக்கம் இருக்கிறது. தயக்கமில்லாமல் இன்னொருவரிடம் தன்னை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற ஏக்கம். சிலர் இதை வலுவாக உணருகிறார்கள்; மற்றவர்கள் அப்படிப்பட்ட

ஒருவரைக் கண்டடையும் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டார்கள். நம்முடைய ஏக்கத்துக்கு தேவன் எப்படிப் பதில் அளிக்கிறார்? அழிந்துபோகாமல் தன்னை முழுவதும் ஒப்படைக்கக்கூடிய, ஒப்படைக்க அனுமதிக்கப்பட்ட ஒருவரை உலகத்துக்குக் கொடுப்பதன் மூலம்.

தம்மைப் பற்றியல்ல, நம்மைப் பற்றி நினைக்கிற ஒருவர். ராஜாவாக இருக்கத் தகுதியான ஒரு ராஜா. நம்மையும் நம்முடைய ஆழமான தேவைகளையும் ஏக்கங்களையும் அறிந்தவர். அவற்றைக் குறித்துக் கவலைப்படுகிறவர். உண்மையாகவே விரும்புகிறவரும் செய்ய வல்லவருமான ஒருவர். மனிதனாக இருப்பது என்னவென்று அறிந்து அனுபவித்தவர். என்னுடைய உறுதியான நம்பிக்கையும் இன்னும் அநேகருடைய நம்பிக்கையும் இதுவே: அந்த ஒருவர் இயேசு, கிறிஸ்துவானவர்!

இந்த இணையற்ற ராஜாவை அறிந்துகொள்ள உங்களை அழைக்கிறேன். சுருக்கமான, ஆனால் ஆழமான ஒரு கண்டுபிடிப்புப் பயணத்தில் என்னோடு வாருங்கள். சில நிமிடங்களுக்கு இதற்கு உங்களை ஒப்புக்கொடுங்கள்.

என்ன ஒரு சந்தோஷம்! மலைகளின்மேல் வெற்றியின் தூதுவன் விரைந்து வருகிறான்! அவன் நற்செய்தியைக் கொண்டுவருகிறான், சமாதானத்தையும் இரட்சிப்பையும் அறிவிக்கிறான், சீயோன் நகரத்தை நோக்கிச் சொல்லுகிறான்: ‘உன் தேவன் முழு உலகத்துக்கும் ராஜா!’

ஏசாயா 52:7

வாசித்து ஆழமாக அறிய: அப்போஸ்தலர் 2:33-36; 3:13-20; 4:10-12; 13:37-39; 17:30-31; தானியேல் 2:44; சகரியா 9:9; 14:9; மத்தேயு 27:11; யோவான் 18:37; எபிரெயர் 7:1-3; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5; 19:16; யாத்திராகமம் 40:15; 1 சாமுவேல் 15:17; 16:3, 12-13; 2 சாமுவேல் 2:4, 7; 5:3, 17; 12:7; சங்கீதம் 89:20; 1 இராஜாக்கள் 1:34, 39, 45; 5:1; 1 நாளாகமம் 11:3; 14:8; 29:22; யாத்திராகமம் 28:41;

30:30; 40:15; லேவியராகமம் 7:36; எண்ணாகமம் 3:3; எபிரெயர் 2:14; 4:15; நீதிமொழிகள் 16:15.

2 இன்றும் நமக்கு ஒரு ராஜா தேவையா?

இந்தத் தலைப்புக்குள் நுழைவதற்கு முன்பு, முதலில் ஒரு முக்கியமான காரியம்: நான் முடியாட்சியை ஆதரிப்பவனோ அதற்காகப் போராடுபவனோ அல்ல. நம்முடைய காலத்துக்கு ஜனநாயகமே விரும்பத்தக்க அரசாட்சி முறை என்று நான் கருதுகிறேன். அரசியல் சக்திகளைச் சமநிலைப்படுத்த அதுவே மிகச் சிறந்தது. அப்படிப்பட்ட ஒன்றில் வாழ்வதற்காக நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். பேரரசராக இருந்தாலும், ராஜாவாக இருந்தாலும், ஜனாதிபதியாக இருந்தாலும், ஒரு தனி ஆட்சியாளர் அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும் அபாயம் அரசியல் அமைப்பைப் பொறுத்துப் பெரியதாக இருக்கிறது. தற்கால நிகழ்வுகள் இதை மிக வேதனையான விதத்தில் தெளிவாக்குகின்றன. ஆனால் மனிதர்களுக்கு அதிகாரமும் செல்வாக்கும் உள்ள இடத்தில் முழுமையான பாதுகாப்பு ஒருபோதும் இருக்காது. நித்தியத்துக்கு இந்தப் பக்கத்தில் குறைவற்ற அரசாட்சி முறை என்று ஒன்றும் இல்லை. மனிதர்கள் குறைவற்றவர்களாக இல்லாதவரை இது இப்படியே இருக்கும். தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தின் கீழ் எந்த அரசாட்சி முறையும் ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருக்க முடியும்.

இருந்தாலும், எல்லா அதிகாரங்களும், எல்லாக் கேள்விகளிலும் விஷயங்களிலும் முழு அதிகாரமும் உள்ள ஒரு ராஜாவுக்கே நான் வாக்களிக்கிறேன். ஆனால் அவரை நம்ப முடிந்தால் மட்டுமே. அவருக்குப் பணமும் தேவையில்லை, போர்வீரர்களும் தேவையில்லை என்பது நிச்சயமாக இருந்தால். பொய்யும் வஞ்சகமும் இல்லாத ஒரு ராஜா. “சுத்த இருதயம்” உள்ள ஒருவர். சுயநல நோக்கங்கள் இல்லாதவர். திறமையுள்ள ஒரு ராஜா, இந்தப் பதவிக்காகவே பிறந்தவர். எந்த நிபந்தனையுமின்றித் தன்னை ஒப்படைக்கக்கூடிய ஒரு ராஜா. அப்படிப்பட்ட ஒருவரே நமக்குத் தேவை. இந்த ஒருவரைப்

பற்றியதுதான் இந்தப் புத்தகம். இதுவே நற்செய்தி. தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம்.

ஆம், நமக்கு அவர் தேவை, இந்த ஒருவர். நம்முடைய ராஜாவாக, நம்முடைய கர்த்தராக, தேவனாக. நம்மைச் சகோதரர்கள் என்றும் சகோதரிகள் என்றும் அழைக்கிற ஒருவர். நம்மை அப்படியே நடத்துகிறவர்.

கர்த்தராகிய இயேசுவை, இந்த நிமிஷத்தில் நாம் இருக்கும் இடத்திலேயே நேரடியாக அழைக்கலாம். இந்த ராஜா ஒவ்வொருவருக்கும் செவிகொடுக்கிறார்; எப்போதும் எல்லா இடத்திலும் அவர் பேட்டி அளிக்கிறார். வேதாகமம் இந்தப் பேட்டியை ஜெபம் என்று அழைக்கிறது. அவருடைய சிங்காசனத்தண்டை சேருதல். விசுவாசத்தில், அது காணக்கூடிய யதார்த்தம் போல. இந்த ராஜாவின் சிங்காசனம் நம்மிடமிருந்து ஒரே அடி தூரம், ஒரே ஜெபம் தூரம் மட்டுமே – ஓர் அடி, நாம் ராஜாவோடு பேசுகிறோம். சத்தமாக, மெதுவாக, மனதுக்குள். அமைதியாக, தயக்கத்தோடு, சந்தேகத்தோடு. அழுதுகொண்டு, கதறிக்கொண்டு, முணுமுணுத்துக்கொண்டு. அவர் எல்லாவற்றையும் கேட்கிறார். உதவிக்காக, மன்னிப்புக்காக, விடுதலைக்காக அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுவோம்! அவருடைய கரம் நீட்டப்பட்டிருக்கிறது – அதைப் பற்றிக்கொள்வோம்!

இதுவரை நிறைய முன்கூட்டியே சொல்லிவிட்டேன். இப்போது ஆரம்பத்திலிருந்து தொடங்குவோம்.

என் ராஜாவே, என் தேவனே, என் உதவிக்கான கூக்குரல் உம்மிடம் வந்து சேரட்டும்; உம்மையே நோக்கி நான் ஜெபம்பண்ணுகிறேன்!

சங்கீதம் 5:2

“இந்த மகிமையின் ராஜா யார்? சர்வவல்லமையுள்ள கர்த்தரே, அவரே மகிமையின் ராஜா.”

சங்கீதம் 24:10

வாசித்து ஆழமாக அறிய: யோவான் 20:17; மத்தேயு 19:28; லூக்கா 22:30; 2 தீமோத்தேயு 2:12; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:10; 20:4; ரோமர் 5:2; எபேசியர் 2:18; 3:12; எபிரெயர் 4:16; சங்கீதம் 50:15.

3 ஆரம்பத்துக்குத் திரும்பி: ஏதேனில் ராஜாக்கள்

தேவன் நம்மை, மனிதர்களை, தம்முடைய ராஜாக்களாக வைத்திருக்க விரும்புகிறார். ஆம், நீங்கள் சரியாகத்தான் வாசிக்கிறீர்கள்! விதிவிலக்கில்லாமல் ஒவ்வொரு மனிதனும், பெண்ணானாலும் ஆணானாலும், ஒரு ராணியாகவும் ஒரு ராஜாவாகவும் இருக்க வேண்டும். இப்படித்தான் எல்லாம் தொடங்கியது. பிரபஞ்சத்தின் ராஜாவாகிய தேவன் மனிதனை ஆணும் பெண்ணுமாகச் சிருஷ்டித்தார். ஒன்றாக ராஜரீக மேன்மையைப் பெற்றிருந்த ஒரு ஜோடி. ஏனென்றால் அவர்கள் தேவனுடைய சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக இருந்தார்கள். ராஜரீகப் பொறுப்புகளோடு. ஏதேனிலுள்ள தோட்டமும் முழுப் பூமியும் அவர்களுடைய ஆளுகைப் பகுதியாக இருந்தது. இந்த இருவருக்கும் ஆளுவது என்றால் பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு, பண்படுத்துதல். ஒருவர்மேல் ஒருவர் ஆளுவதோ, மற்ற மனிதர்களை அடக்கி ஆளுவதோ, அவர்களையோ சிருஷ்டிப்பையோ சுரண்டுவதோ அல்ல.

பண்டைய கிழக்கு நாடுகளில், ஆதியாகமமும் அதன் சிருஷ்டிப்பு விவரணையும் உருவான காலத்தில், இது ஒரு பரபரப்பான விஷயமாக இருந்தது. கலாச்சாரத்துக்கு எதிரானது. காலத்தின் போக்குக்கு எதிரானது. தெய்வங்களின் குமாரர்களாக இருக்கும் சிறப்புரிமை ராஜாக்களுக்கு மட்டுமே இருந்தது. ஜனநாயக முறையில் அல்ல, தாங்களாகவே அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி ராஜாக்களானவர்கள். அதாவது பலசாலிகள். பின்பு அந்த நிலையைத் தங்கள் சந்ததிக்குக் கடத்தியவர்கள். மற்ற எல்லாரும் வேலைக்காரர்களும் அடிமைகளுமாக இருந்தார்கள்; இன்று நாம் அறிந்திருக்கிற மனித உரிமைகள் அவர்களுக்கு இல்லை.

ராஜாவுக்கும் ராணிக்கும், ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும், – உருவக அர்த்தத்தில் – ஒரு அரண்மனை, அல்லது ஒரு ஆலயம் இருந்தது. ஏதேன் தோட்டம் அந்த இருவருக்கும் தேவன் கொடுத்த வெகுமதி; அவர்களுடைய எல்லாச் சந்ததியாருக்கும் அது நியமிக்கப்பட்டிருந்தது. ஏனென்றால் பரதீஸ் முழுப் பூமியின்மேலும் பரவ வேண்டியிருந்தது. எல்லா மனிதர்களுக்கும் ஒரு நல்ல வீடாக இருக்க வேண்டியிருந்தது.

தேவனே எல்லாவற்றுக்கும் மேலான ராஜா என்பதில் சந்தேகமில்லை. சிருஷ்டிகராகவும், பராமரிப்பவராகவும், எல்லாவற்றுக்கும் கர்த்தராகவும். துணை ராஜாக்களாக அந்த மனித ஜோடி தங்கள் சிருஷ்டிகரின் பிரதிபிம்பமாக இருந்தார்கள். அவரோடு சேர்ந்து, அவருடைய ஸ்தானத்தில் அரசாளுவது – இதுவே தெய்வீகத் திட்டம்.

பரதீஸ் தோட்டத்தில் ஒரு குறையும் இல்லை. தேவைக்கு மேலாகவே எல்லாம் இருந்தது. தேவன்தாமே தவறாமல் அவர்களைச் சந்திக்க வந்தார். தேவனைப் போலவே அக்கறையுள்ளவர்களாக மனிதர்களும் இருக்க வேண்டியிருந்தது, இருக்கவும் முடிந்தது.

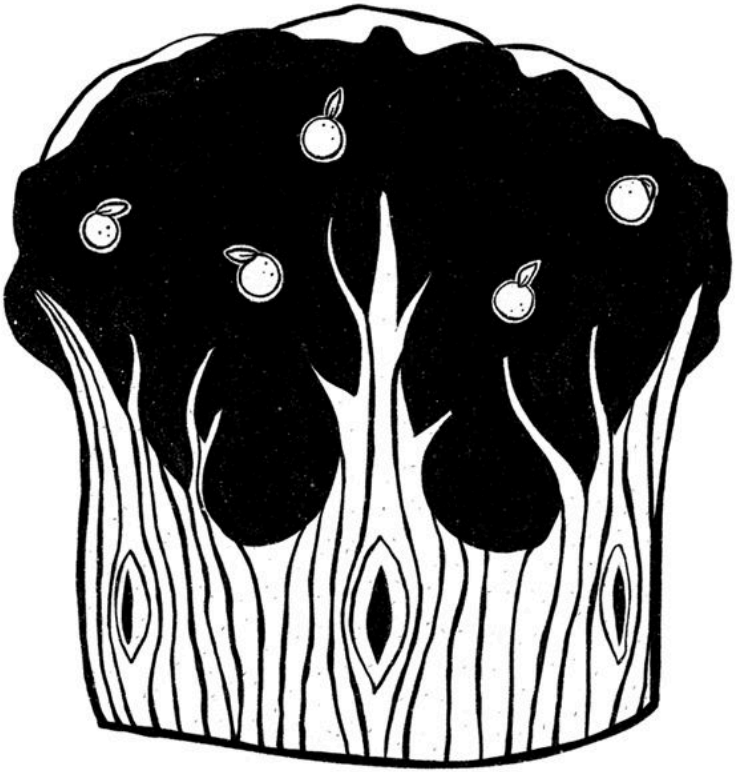

திடீரென்று ஏற்பட்ட ஒரு முறிவு இந்த இனிய நிலைக்கு முடிவு கட்டியது. துணை ஆட்சியாளர்கள் இனி தங்கள் ஆட்சியாளரை நம்புவதுமில்லை, அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதுமில்லை. தங்கள் சிருஷ்டிகர் தங்களுக்கு நன்மையை விரும்புகிறாரா என்று அவர்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். தங்கள் சந்தோஷத்துக்குக் குறைவாக இருக்கிற ஏதோ ஒரு நன்மையை அவர் தங்களுக்குக் கொடுக்காமல் வைத்திருக்கிறாரோ என்று.

ஆகவே எடுக்கக்கூடாது என்று தங்களுக்கு வெளிப்படையாகக் கட்டளையிடப்பட்டிருந்த ஒன்றை அவர்கள் எடுக்கிறார்கள். சிருஷ்டிகருக்கும் சிருஷ்டிக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைக் குறிக்கும் ஒரு கட்டளை. நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் விலக்கப்பட்ட கனியை அவர்கள் புசிக்கிறார்கள். தீமையைச் செய்த பிறகுதான் அதை அறிய முடியும். எல்லைக்கோடு கடக்கப்படுகிறது; பெற்ற அறிவுக்குக் கொடுத்த விலை அதிகம். இனிமேல் எல்லாம் வேறு. இனி பரதீஸும் தேவனுடைய காணக்கூடிய பிரசன்னமும் பாதுகாப்பையும் அடைக்கலத்தையும் தருவதில்லை; மாறாக, வாழ்வுக்கான போராட்டம் தொடங்குகிறது – ஏதேனுக்கு அப்பால் பிழைத்திருப்பதற்கான இடைவிடாத போராட்டம். இனி ஒன்றும் பாதுகாப்பாக இல்லை. இயற்கை கடுமையாக இருக்கிறது; மனிதர்களும் கடுமையாகிறார்கள்.

மனிதனுடைய ராஜரீக மேன்மை நிலைத்திருக்கிறது. ஆனால் அது சேதமடைந்திருக்கிறது, தேவனுடைய சாயல் உருக்குலைந்திருக்கிறது; மனிதர்கள் மற்ற மனிதர்கள்மேல் ஆளவும், பலவந்தத்தைக் கைப்பற்றவும் தொடங்கும் அளவுக்கு. அவர்கள் தங்களை மற்றவர்கள்மேல் ராஜாக்களாக்கிக்கொள்கிறார்கள். சிருஷ்டிகருக்குப் பதிலாக விக்கிரகங்களை வைக்கிறார்கள். பிழைத்திருப்பதற்கான போராட்டத்தில் போட்டி தொடங்குகிறது. பலசாலி வெல்கிறான். அல்லது பிழைக்கிறான். மனிதர்களாகிய நம்மால் ராஜரீக மேன்மை உருக்குலைக்கப்படுகிறது. அடிக்கடி அவர்கள் தேவனுடைய நல்ல இலட்சியத்தைவிடக் காட்டு மிருகங்களுக்கே அதிகம் ஒத்திருக்கிறார்கள்.

நாம் இதை உணருகிறோம்; ஆரம்பத்தில் இருந்தது போன்ற ஏதோ ஒன்றைக் குறித்துச் சில வேளைகளில் கனவு காண்கிறோம். சுதந்திரமான, அன்பு நிறைந்த. நீதியான. ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்காகவும் பாதுகாப்புக்காகவும் ஏங்குகிறோம். நாம் இப்போது வாழ்கிற, நம்மால் இப்போதுள்ள

நிலைக்கு ஆன உலகத்தைவிட வேறொரு உலகத்துக்காகவே உண்மையில் நாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

சர்வத்துக்கும் ராஜாவாகிய தேவன் இதை ஏற்றுக்கொண்டு அமைதியாக இருந்துவிட்டால் அவர் தேவனாக இருக்கமாட்டார். மனிதர்களாகிய நம்மைவிட அவர் இதில் அதிக அதிருப்தியாக இருக்கிறார். நம்முடைய நன்மையை அவர் தேடாவிட்டால் அவர் தேவனாக இருக்கமாட்டார். அவருடைய இருதயம் நமக்காகத் துடிக்கிறது. நம்மை நேசிக்காமல் அவரால் இருக்க முடியாது. தேவன் தம்முடைய கதையை எழுதுகிறார். உலக வரலாறு தேவனுடைய இரட்சிப்பின் வரலாறாகிறது. நீங்களும் நானும், நாம் எல்லாரும் அதன் பங்காக இருக்கிறோம், அல்லது ஆக முடியும்.

வாசித்து ஆழமாக அறிய: ஆதியாகமம் 1-4; சங்கீதம் 8; யாக்கோபு 3:9; ரோமர் 5:12-21; 1 தீமோத்தேயு 2:3-7

4 ராஜாக்களின் ஒரு ஜனம்

ஆனாலும்: தேவன் எப்போதும் இருந்தார், இப்போதும் இருக்கிறார். ஏதேனுக்குப் பின்பும், ஏதேனுக்கு அப்பாலும்கூட. ஆனால் ஏதேனில் இருந்த விதமாக இனி இல்லை. மறைவாக, காணப்படாதவராக. அவர் ஆவியாயிருக்கிறார். அவர் எங்கும் இருக்கிறார். இன்றும். மனிதர்களாகிய நம்முடைய நன்மைக்காக அவர் இருக்கிறார். நாம் அதைக் காணாவிட்டாலும், உணராவிட்டாலும். ஏனென்றால் அவர் எல்லாவற்றையும் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து சிருஷ்டித்து, அவற்றை ஒன்றாகத் தாங்கி, உயிரோடு வைத்திருக்கிறார். அவர் எல்லையற்றவர், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லாவற்றுக்கும் வெளியே இருப்பவர்; ஆனாலும் அவருக்குள்ளும் அவர் மூலமாகவும்தான் நாம் இருக்கிறோம். நாம் அவருடைய சிருஷ்டிப்பு. அவர் எல்லாவற்றையும், ஒவ்வொரு விவரத்தையும் அறிந்திருக்கிறார். அவர் நம்மைக் கைவிடுவதில்லை.

அக்காலத்தில் மனிதர்கள் காணப்படாத தேவனுடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளவும், ஜெபிக்கவும் தொடங்கினார்கள். நித்திய ராஜாவாகிய இந்தத் தேவன் தம்முடைய மனிதர்களைக் குறித்து அக்கறை கொண்டார். ஆனால் அவர்கள், இன்றைக்கு வித்தியாசமில்லாமல், தங்கள் சொந்த வழிகளில் போனார்கள். மார்க்கத்தில், கலாச்சாரத்தில், குடும்ப வாழ்க்கையில், அரசியலில். தேவனுடைய சாயலாக இருப்பது, அவரைப் போலவே அக்கறையுள்ளவர்களாக இருப்பது என்ற ராஜரீக மேன்மை வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாக இல்லை. வெகு சிலருக்கே அது அப்படி இருக்கிறது. ஒரு உள்ளான குரல் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறபோதிலும். எப்படி இருக்கக்கூடாது

என்பதையும்கூட. தங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பாதுகாப்பாக மனிதர்களுக்கு மனசாட்சி கொடுக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் இருந்ததுபோல நாம் ராஜாக்களாக இருக்க முடிவது பிரபஞ்சத்தின் ராஜாவோடு சேர்ந்து மட்டுமே. அவர் நம்முடைய வாழ்க்கையின் பங்காக இருக்கும்போது. அப்படித்தான் நாம் உண்டாக்கப்பட்டோம். தேவனைவிட்டுத் தூரமாயிருக்கும்போது நமக்குள் இருக்கும் வெறுமையை அவர் நிரப்ப விரும்புகிறார். தேவனுக்குப் பதிலாக இருக்கும் எல்லாவற்றாலும் நாம் அதை நிரப்பியிருக்கிறோம். அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப முடியும் என்று நாம் நம்புகிற விக்கிரகங்களால் அவரை மாற்றிவிட்டோம். இருந்தாலும்: தேவன் ஒரு குடும்பத்தை விரும்புகிறார். ஒரு ராஜரீகக் குடும்பத்தை!

தேவன் வரலாற்றை எழுதுகிறார் என்றால், நாம் வரலாற்றைப் பார்க்க வேண்டும். ஆபிரகாம் ஒரு மைல்கல், ஒரு புதிய தொடக்கம். அவரோடு, தம்முடைய மனிதர்களோடு தேவன் கொண்டிருக்கும் கதை ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெறுகிறது. அவர் ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருப்பார், அநேக சந்ததியைப் பெறுவார். அவருடைய மகன் ஈசாக்கு, பின்பு யாக்கோபு, அவருடைய பன்னிரண்டு குமாரர்கள் – இவர்களே இஸ்ரவேல் ஜனத்தின் கோத்திரப் பிதாக்கள். எகிப்தில் அவர்கள் அடிமைகளாகிறார்கள். ஒரு சிறிய ஜனம் உருவாகிறது. “இருக்கிறவராக இருக்கிறேன்” என்பவராகிய யாவே அவர்களைத் தம்முடைய ஜனமாகத் தெரிந்துகொள்கிறார். விடுதலையின் ஒரு யாத்திரை அவர்களை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து வனாந்தரத்துக்கு வெளியே கொண்டுவருகிறது. இங்கே தேவன் அவர்களோடு ஒரு உடன்படிக்கை செய்கிறார்: அவர்கள் ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களுமான ஒரு ஜனமாகிறார்கள்.

ஒரு முழு ஜனத்தோடு ஒரு புதிய தொடக்கம். மோசே அவர்களுடைய ராஜா, ஆசாரியன், தீர்க்கதரிசி; அவர்களை

வழிநடத்துகிறவர், தேவனிடம் அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறவர், தேவனுடைய வார்த்தைகளை அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறவர். நியாயப்பிரமாணமும் பத்துக் கற்பனைகளும் உடன்படிக்கையின் பங்கு. பிற்காலத்தில் இது பழைய உடன்படிக்கை என்று மட்டுமே அழைக்கப்படும். ஆரம்பத்தில் நடந்ததுபோல இப்போதும் ஒரு முறிவு வருகிறது. தேவனுடைய ஜனம் தனக்குக் காணக்கூடிய ஒரு தேவனை, ஒரு பொன் கன்றுக்குட்டியை உண்டாக்கிக்கொள்கிறது. இனிய நிலை குலைக்கப்படுகிறது. தேவனுடைய ஜனத்திலுள்ள மீறுதலும் பாவமும் சரிசெய்தலையும் மன்னிப்பையும் கேட்கின்றன. ஒரு பலி ஆராதனை ஏற்படுத்தப்படுகிறது.

ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜாதியாகவும் அவர்கள் உலகத்தின் ஜாதிகளுக்கு முன்மாதிரியாக, ஆகவே வழிகாட்டிகளாக இருந்தார்கள், அல்லது இருக்க முடிந்தது. ஜீவனுள்ள சிருஷ்டிகராகிய தேவனுக்குச் சேவை செய்தவர்களும், அவரை அறிந்தவர்களும் அவர்களே; ஒருகாலத்தில் ஆதாமும் ஏவாளும் ஏதேனில் வாழ்ந்ததுபோல, அவருடைய சமுகத்தில் ஆசாரியர்களாக வாழ்ந்துகொண்டு, அவருடைய தன்மையையும் அவருடைய யதார்த்தத்தையும் அவர்கள் பிரதிபலிக்க வேண்டியிருந்தது.

அவர்களுடைய கதை தொடர்கிறது, நம்முடைய கதையும் அப்படியே. கானான் தேசத்தில் அவர்கள் குடியேறுகிறார்கள். அவர்கள் இளைப்பாறுதல் அடைய வருஷங்கள் ஆகின்றன.

சிறிது காலத்துக்குப் பின்பு இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: ஒவ்வொருவனும் தன் பார்வைக்குச் சரியானதைச் செய்தான். ஏனென்றால் தேசத்தில் ராஜா இல்லை.

ஒருவர் ராஜாவாக இருந்தாலும், அல்லது ஒரு ராஜாவை உடையவராக இருந்தாலும், முழு ஜனமும் ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களுமாக இருந்தாலும், அது தானாகவே தேவன் நினைத்தபடி ஆகிவிடுவதில்லை. ஆரம்பத்தில் தேவனுடைய

சாயல் பாவத்தினால் சேதமடைந்ததுபோல, ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களும் பாவம் செய்யும்போதும் அப்படியே. ராஜாக்களும் ராணிகளும் தங்கள் பங்குக்கும் மேன்மைக்கும் ஏற்றபடி நடக்காதபோது நமக்கு அது தெரியும். ஏதோ ஒன்றாக இருப்பது, ஒரு பட்டம் இருப்பது – அது ஒரு விஷயம். மனிதர்களாகிய நம்மோடு காரியம் கடினமானது. நமக்குள் பாவம் என்னும் ஒரு வகையான ஈர்ப்பு விசை செயல்படுகிறது. நாம் அதற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமல்ல, அடிக்கடி அதன் கூட்டாளிகளாகவும் இருக்கிறோம். நமக்கு உதவி தேவை. இரட்சிப்பும் விடுதலையும்.

சங்கீதம் 139; எபிரெயர் 1:3; அப்போஸ்தலர் 17:27-29; ஆதியாகமம் 4:26; சங்கீதம் 10:16; 24:8; 29:10; ஏசாயா 6:1; ஆதியாகமம் 12:2; யாத்திராகமம் 12; 19:6; 20.

5 தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற ஒரு ராஜா

வேதாகம வரலாற்றில் பல்வேறு தலைவர்கள் ஏறக்குறைய ராஜாவுக்குரிய பணிகளைச் செய்தார்கள். ஆபிரகாம், மோசே, அவருக்குப் பின் வந்த யோசுவா, அல்லது தீர்க்கதரிசியாகிய சாமுவேல் போன்றவர்கள். ஆனால் தாவீதின் எழுச்சியோடு மனித ராஜாவின் மூல மாதிரிக்கு நாம் வருகிறோம். அதனால் அவர் இந்தப் புத்தகத்தின் கருப்பொருளாகிய வரப்போகும் ராஜாவுக்கு முன்மாதிரியாகவும் மூலப்பிதாவாகவும் ஆகிறார்.

தன் பலவீனங்களும் தவறுகளும் இருந்தபோதிலும் தாவீது தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனிதன் என்று விவரிக்கப்படுகிறார். வாக்குப்பண்ணப்பட்ட மேசியாவுக்கு அவர் முன்மாதிரியாகிறார். இந்தத் தீர்க்கதரிசன தரிசனம் வெளிப்படும்போது, வரப்போகும் ராஜா தாவீதின் இன்னொரு குமாரனாக மட்டும் இருக்கமாட்டார் என்பது தெளிவாகிறது. அவர் ஒரு பெரிய தாவீதாக இருப்பார், ஆம், தாவீதின் கர்த்தராக இருப்பார். இது தீர்க்க முடியாத ஒரு புதிர் போலத் தோன்றுகிறது. ராஜாவாகிய இயேசுவில் இந்தப் புதிர் விடுவிக்கப்படுகிறது.

இந்தப் புதிய தாவீது மேசியாவைக் குறித்த எதிர்பார்ப்பின் சாராம்சமாகிறார். விடுதலையைக் கொண்டுவரும் மேசியாவின் இரட்சிப்புக் காலத்தின் அடையாளம் அவரே. பிரிந்துபோன இஸ்ரவேலின் வடக்கு ராஜ்யத்தையும் தெற்கு ராஜ்யத்தையும் மீண்டும் ஒரே ராஜ்யமாக இணைத்து, பழைய நாட்களுக்குப் புதிய உயிர் கொடுக்கும் காலம். இவையே எதிர்பார்ப்புகள். அது சற்று வேறு விதமாக நிறைவேற வேண்டியிருந்தது. முன்னறிவிப்புகள் தவறாக இருந்ததால் அல்ல, அவை சரியாக விளக்கப்படாததால்.

தாவீது தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனிதன். தேவன் அவரைத் தம்முடைய இருதயத்தில் வைத்துக்கொண்டார். அவர் தவறில்லாதவராகவோ பாவமில்லாதவராகவோ இருந்ததால் அல்ல. அதற்கு நேர் மாறாக. அவருடைய வாழ்க்கையில் அநேக காரியங்கள் தவறாகப் போகின்றன. அவர் விபசாரக்காரனாகவும் கொலைகாரனாகவும் ஆகிறார், மோசமான தகப்பனாக இருக்கிறார். தேவனுக்கு முன்பாக அவருக்கு ஏன் ஒரு விசேஷ இடம் இருந்தது? இரகசியம் இதுவே: எல்லாவற்றுக்கும் மத்தியிலும் தாவீது தேவனுக்காக வாஞ்சித்தார். தன் தோல்விகளுக்கும் தவறுகளுக்கும் நடுவிலும் அவர் தேவனைத் தேடினார்! மீண்டும் மீண்டும். தன் வாழ்க்கையின் முடிவில் அவர் நொறுங்கியிருந்தார். தேவன் விரும்பிய எல்லாவற்றிலும் அவர் தன்னைக் கீழ்ப்படுத்தினார். அவர் கொடிய பாவம் செய்திருந்தார்; அதன் விளைவுகளின் கசப்பைச் சுவைக்க வேண்டியிருந்தது. அவருடைய வாழ்க்கை எவ்வளவு நொறுங்கக்கூடியதாக இருந்தாலும், அவர் தேவனுடைய கிருபையையும் தயவையும் அனுபவித்திருந்தார். ஒரு புதிய தாவீதோடு நித்திய ராஜ்யத்துக்கு உத்தரவாதம் அளித்த ஒரு உடன்படிக்கையை – தாவீதின் உடன்படிக்கையை – அவர் சார்ந்திருக்க முடிந்தது.

தாவீதின் கதை தோல்வியடைந்த எல்லாருக்கும் தைரியம் தருகிறது! நாமும் இந்தக் கதையின் பங்காகிறோம். வரப்போகும் மேசியா-ராஜா இஸ்ரவேலின் எல்லைகளை உடைத்தெறிவார். வரப்போகும் மேசியாவின் ராஜ்யம் முழுப் பூமியையும் நிரப்பும்.

ஒருநாள் தாவீதின் சிங்காசனத்தில் நித்திய ராஜரீகத்தைப் பெற்றிருக்கப்போகிறவர் யார்? DAVIDUS REX, தாவீதின் வழிவந்த ராஜா, யாராக இருப்பார்? அது எப்போது இருக்கும்?

1 சாமுவேல் 16:13; தாவீதின் கதை 1 சாமுவேல், 2 சாமுவேல், நாளாகமப் புத்தகங்களில் காணப்படுகிறது. மத்தேயு 22:42-45.

6 ராஜாவுக்காகக் காத்திருத்தல்: தீர்க்கதரிசனங்கள்

ஒரு கொந்தளிப்பான வரலாற்றைக் கடந்து வந்து, இப்போது பிரச்சினைகளுக்கு நடுவில் இருக்கும் ஒரு சிறிய தேசத்தைச் சேர்ந்தவராக நீங்கள் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்யுங்கள். இந்த ஜனத்தின் பரிசுத்த எழுத்துக்கள் ஒரு ராஜா வருவார் என்ற அநேக வாக்குத்தத்தங்களைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கின்றன. ஒப்பற்ற ஒருவர்; கனவு காணும் எல்லாவற்றையும், அதற்கு மேலும் உடையவர். நீண்ட காலப்பகுதியில் உருவாகி ஒன்றுசேர்க்கப்பட்ட இந்த எழுத்துக்கள் இதைப் பற்றித் திரும்பத் திரும்பப் பேசுகின்றன. இஸ்ரவேல் ஜனத்தின் நம்பிக்கை மேசியா. இந்த ராஜாவுக்கான எதிர்பார்ப்பு ஒரு சிறிய தேசத்தின் இருதயத் துடிப்பு. அதுவே அதை உயிரோடு வைத்திருக்கிறது. உண்மையான, ஜீவனுள்ள நம்பிக்கை.

மேசியாவைக் குறித்த எதிர்பார்ப்பில் ஒன்று குறைவாக இருக்கிறது: அவர் எப்போது வருவார் என்று ஒருவராலும் சரியாகச் சொல்ல முடியாது. அவர் எப்படி வருவார் என்றும் ஒருவருக்கும் தெரியாது. அடிக்கடி வல்லமையையும் மகிமையையும் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. ஆனால் பாடுகள், மரணம், பயம் பற்றியும். அது எப்படி நிறைவேறும்? இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் உண்மையாக முடியுமா? எபிரெய வேதாகமத்தின் பகுதிகள் வெவ்வேறு எதிர்பார்ப்புகளை உண்டாக்கின. இதைக் குறித்து ஒருமித்த கருத்து இல்லை; ஆனால் அவர் வருவார் என்பதில் இருந்தது.

இயேசு பிறந்த நாட்களில் மேசியாவைக் குறித்த எதிர்பார்ப்பு கைக்கெட்டும் தூரத்தில் இருக்கிறது. நேரடியாக இரகசியம் அறிவிக்கப்படுகிற, குழந்தையையும் தாயையும் காண்கிற சிலருக்கு – அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய நாள் வந்திருக்கிறது.

இந்த மேசியா-ராஜாவோடு இணைக்கப்படும் எதிர்பார்ப்புகள் இதைவிடப் பெரியதாக இருக்க முடியாது. இஸ்ரவேல், அல்லது அதில் இன்னும் மீதியாக இருப்பது, ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதி. உலகத்தின் தலைநகரம் எருசலேம் அல்ல, ரோம். மேசியா இதை மாற்றி, தலைகீழாக்குவார். அதிகாரக் கேள்விக்கு இஸ்ரவேலுக்குச் சாதகமாகப் பதில் அளிப்பார்.

ஆனால் இன்னும் ஒரு மேசியாவை, ஓர் உண்மையான இரட்சிப்பின் ராஜாவை எதிர்பார்க்க முடியுமா? அதற்கு ஆதாரமாக என்ன இருந்தது? தீர்க்கதரிசனங்கள், அதாவது முன்னறிவிப்புகள், இந்த ஜனத்தின் வரலாற்றில் பலமுறை நிறைவேறியிருந்தன. இப்போது? இது எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரிய காரியமாக இருந்தது. மீண்டும் தேவன் பொய் சொல்ல முடியாதவர் என்பது வெளிப்பட வேண்டியிருந்தது. அவர் வாக்களிப்பதை நிறைவேற்றுகிறார்.

முன்னறிவிக்கப்பட்ட எல்லாம் நிறைவேறும் நாட்களுக்கு நடுவே நாம் ஒரு பெரிய பாய்ச்சலில் செல்கிறோம்.

எப்பிராத்தா வம்சத்தாரின் பகுதியிலுள்ள பெத்லகேமே, உனக்குக் கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது: யூதாவின் பட்டணங்களுக்குள்ளே நீ சிறியதாயிருந்தும், என் ஜனமாகிய இஸ்ரவேலை ஆளப்போகிறவர் உன்னிடத்திலிருந்து வருவார். அவருடைய புறப்படுதல் பூர்வகாலம் முதல், அநாதி நாட்கள் முதலாயுள்ளது.

மீகா 5:2

சில தீர்க்கதரிசனங்கள்: ஆதியாகமம் 49:10; எண்ணாகமம் 24:17; ஏசாயா 7:14; 9:7; 11:1; 40:3-5, 11; 53; எரேமியா 23:5-6; மீகா 5:2; ஓசியா 11:1; மல்கியா 3:1; சங்கீதம் 118:22; சகரியா 9:9; 12:10; 13:7; சங்கீதம் 2; 16:10; 30:3; 110:1 இன்னும் பல.

7 பேரரசர் அகஸ்டஸின் சுவிசேஷம்

சுவிசேஷம் என்ற வார்த்தை கிறிஸ்தவ வார்த்தையாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் அது எப்போதும் அப்படி இருந்ததில்லை. அது திருச்சபை கண்டுபிடித்த வார்த்தை அல்ல. எந்த வகையான, எந்த உள்ளடக்கமுடைய நற்செய்திக்கும் அது ஒரு வழக்கமான வார்த்தையாக இருந்தது. முக்கியமாக ரோமப் பேரரசர் வழிபாடு இந்த வார்த்தையைப் பேரரசரைப் பற்றிய ஒரு நற்செய்திக்காகப் பயன்படுத்தியது; அவருடைய பிறப்பு, சாம்ராஜ்யத்துக்கும் அதன் மக்களுக்கும் ஆசீர்வாதமாக இருக்கும் அவருடைய சிறப்பான குணங்கள் பற்றிய செய்திக்காக. பிரியேனே (Priene) நகரத்தின் புகழ்பெற்ற கல்வெட்டு இப்படிச் சொல்லுகிறது. பேரரசர் அகஸ்டஸ் (Augustus) பிறந்திருக்கிறார். வரலாற்றின் முதலாவதும் மிகப் பெரியவருமான ரோமப் பேரரசரைப் பற்றிய இந்தச் “சுவிசேஷம்” ஒரு சந்தோஷமான செய்தியாக ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் பரவுகிறது:

> “இந்த நாள் முழு உலகத்துக்கும் வேறொரு தோற்றத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது; இப்போது பிறந்திருக்கிறவரில் எல்லா மனிதர்களுக்கும் ஒரு பொதுவான நல்வாழ்வு பிரகாசித்திருக்காவிட்டால், அது அழிவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். இந்தப் பிறந்த நாளில் தனக்கு வாழ்வின் தொடக்கத்தையும் எல்லா வாழ்வுச் சக்திகளின் தொடக்கத்தையும் காண்கிறவர் சரியாகத் தீர்மானிக்கிறார்; பிறந்ததற்காக வருந்த வேண்டியிருந்த காலம் இப்போது கடைசியாகக் கடந்துபோனது. எல்லாருக்கும் ஒரே அளவில் மகிழ்ச்சியான இந்தப் பிறந்த நாளைவிட வேறு எந்த நாளிலிருந்தும் தனிமனிதனும் சமுதாயம் முழுவதும் இவ்வளவு நன்மையைப் பெறுவதில்லை. வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றையும்

> ஆளுகிற தெய்வச் செயல், மனிதர்களின் நலனுக்காக இந்த மனிதரை இப்படிப்பட்ட வரங்களால் நிரப்பியிருக்கிறது; அதனால் அவரை நமக்கும் வரப்போகும் தலைமுறைகளுக்கும் இரட்சகராக அனுப்பியிருக்கிறது; எல்லாப் பகைக்கும் அவர் முடிவு கட்டுவார், எல்லாவற்றையும் மகிமையாக அமைப்பார். அவருடைய தோற்றத்தில் முன்னோர்களின் நம்பிக்கைகள் நிறைவேறியிருக்கின்றன; மனிதகுலத்தின் முந்தைய நன்மை செய்தவர்கள் எல்லாரையும் அவர் மிஞ்சியிருப்பது மட்டுமல்ல, இவரைவிடப் பெரியவர் ஒருவர் எப்போதாவது வருவது சாத்தியமே இல்லை. தெய்வத்தின் பிறந்த நாள் உலகத்துக்கு அவரோடு இணைந்த சந்தோஷச் செய்திகளைக் [சுவிசேஷங்களை] கொண்டுவந்திருக்கிறது. அவருடைய பிறப்பிலிருந்து ஒரு புதிய காலக்கணக்கு தொடங்க வேண்டும்.”

ஒரு பண்டைய வாசகர் வேறொரு இலக்கியப் படைப்பின் தலைப்பை எப்படிப் புரிந்துகொண்டார் என்று விளங்கிக்கொள்ள விரும்பினால், இப்படிப்பட்ட எழுத்துக்களைக் கண்முன் வைத்திருக்க வேண்டும்: மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம் தன்னை சுவிசேஷம் என்று அழைக்கிறது. மாற்கு இயேசுவையும் அவருடைய வாழ்க்கையையும் பேரரசருக்குப் பக்கத்தில் நிறுத்துகிறார். தன் சுவிசேஷத்தை வாசிக்கிறவர்களையும் கேட்கிறவர்களையும் அவர் ஒரு தெரிவுக்கு முன்பாக நிறுத்துகிறார்.

அகஸ்டஸுக்குப் பொருந்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது இயேசுவுக்கும் அவருடைய ராஜ்யத்துக்கும் பொருந்தியது. சுவிசேஷம் என்ற வார்த்தை மட்டும் பேரரசர் வழிபாட்டால் வடிவமைக்கப்படவில்லை. கிறிஸ்துவைக் குறிக்கும் எல்லாப் பட்டங்களிலும் மிக முக்கியமான “கர்த்தர்” (கிரேக்கத்தில்: kyrios) என்ற பட்டத்துக்கும், கடைசியாக

“தேவனுடைய குமாரன்” என்ற சொல்லுக்கும் இது அப்படியே பொருந்தும்.

யூதர்களின் மேசியா எதிர்பார்ப்பு எல்லாரையும் எல்லாவற்றையும் மிஞ்சும் ஒரு ஆட்சியாளர் வருவதைக் காண்கிறது. நாசரேத்தூர் இயேசு எல்லா முன்னறிவிப்புகளுக்கும் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் நிறைவேற்றம்.

அகஸ்டஸால் சொல்லப்பட்டதையும் அவரைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டதையும் சாவுக்குரிய ஒரு மனிதனால் ஒருபோதும் செய்ய முடியாது. அதனால்தான் அவர் ஒரு தெய்வம் என்று, அல்லது தெய்வத்தின் குமாரன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இருந்தாலும் மற்ற எல்லாரையும் போலவே அவரும் மரித்தார். ஆனால் இப்போது ஒருவர் வருகிறார்; அவரும் மரிக்கப்போகிறார். ஆனால் அவர் மரிக்க வேண்டியிருப்பதால் அல்ல. அவர் தாமாகவே மனப்பூர்வமாக மரிக்கிறார். மற்றவர்களுக்காக. அவர் தேவன். தொடக்கம் இல்லாதவர் – அகஸ்டஸைப் போல அல்ல. தம்முடைய மரணத்தால் அவர் மனிதர்களின் மிகப் பெரிய சத்துருவாகிய மரணத்தை வெல்லுவார். அதன் காரணத்தையும் உலகத்திலிருந்து நீக்குவார்: பாவத்தை.

மாற்கு 1:1; யோவான் 10:18; எபிரெயர் 2:9-14; யோவான் 1:29.

8 மேசியா-ராஜாவின் பிறப்பு

ஒவ்வொரு பிறப்பும் ஒரு அற்புதம். ஐந்து முறை இப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்வை உடனிருந்து காணும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. பிரசவிக்கிறவளின் வேதனையும் சந்தோஷமும் ஒரு நொடியிலிருந்து மறு நொடிக்கு மாறி மாறி வருகின்றன. பண்டைய காலத்தில் பிரசவங்கள் தாய்க்கும் பிள்ளைக்கும் அடிக்கடி நல்லபடியாக முடியவில்லை.

இந்த ராஜாவின் பிறப்பும் ஒரு அற்புதம். நம்முடைய கிரகம் இதுவரை கண்டதிலேயே மிகப் பெரிய அற்புதம் இதுவாக இருக்கலாம். இங்கே நடப்பது – தேவன் மனிதனாகிறார் என்பது – நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலைவிடப் பல மடங்கு மேலானது. முற்றிலும் வேறானவரும் புரிந்துகொள்ள முடியாதவருமான தேவனைப் போலவே. தேவன்தாமே தம்மைச் சிறியவராக்குகிறார். ஏறக்குறைய 3500 கிராமாகத் தம்மைச் சுருக்கிக்கொள்கிறார். அப்படியிருந்தும் தேவனுடைய குமாரன்தாமே பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டிகரும் ராஜாவுமாக இருக்கிறார்.

இந்த ராஜா நம்முடைய உலகத்துக்குள் எப்படி வர வேண்டும்? தேவன் பலமுறை தரிசனமானார். எரிகிற முட்செடியில், சீனாய் மலையின்மேல் பயமுண்டாக்கும் விதத்தில், பலமுறை கர்த்தருடைய தூதனாக. ஆனால் அவை வெறும் “குறுகிய சந்திப்புகள்” மட்டுமே. இப்போது தேவனுடைய நேரம் வந்திருக்கிறது; அவர் எப்போதும் இதைத் திட்டமிட்டிருந்தார்: அவர் மனிதர்களிடத்தில் வாசம்பண்ணவும் தங்கியிருக்கவும் விரும்புகிறார்.

தேவன் மனிதனாகிறார். மீண்டும் மூன்றே வார்த்தைகள்; அவை காரியத்தைச் சரியாகச் சொல்லுகின்றன. தேவன் மனிதனாகும்போதும் தேவனாகவே இருக்கிறார். ஆனால்

சாவுக்குரிய நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிந்த அளவில், தேவனாக இருப்பதை உருவாக்குகிறவற்றை அவர் பின்னால் விட்டுவிடுகிறார்: பரலோகச் சிங்காசனம், சர்வவல்லமை, ஆட்சி. கொள்ளையடித்த பொருளைப் போலவோ, இறுகப் பற்றிக்கொள்ளும் ஒன்றைப் போலவோ அவர் அதைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை.

அந்த நேரம் தேவனுடைய முன்னேற்பாட்டில் உறுதியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது காலத்தின் நிறைவாக இருந்தது. தேவனுடைய பார்வையில் மிகச் சிறந்த நேரம். உலகப் பார்வையில் முக்கியமில்லாதது. அக்கால உலகம் அதைக் கவனிக்கவில்லை. பேரரசர் அகஸ்டஸ் – அவருடைய "சுவிசேஷத்தைப்" பற்றி நாம் கேட்டோம் – தம்முடைய சாம்ராஜ்யத்தின் குடிமக்களைக் கணக்கெடுத்துப் பதிவுசெய்யக் கட்டளையிடுகிறார். அதற்காக மனிதர்கள் தங்கள் சொந்த ஊருக்கு வர வேண்டும். நிறைமாத கர்ப்பிணியாகிய மரியாளும் அவளுடைய கணவனாகிய யோசேப்பும் நாசரேத்திலிருந்து பெத்லகேமுக்கு நூறு கிலோமீட்டருக்கும் அதிகமான தூரம் நடந்து வந்த பின்பு, எல்லா வீடுகளும் நிரம்பியிருக்கின்றன. அது செப்டம்பர் மாதம். அந்த இளம் தம்பதிக்கு, யோசேப்புக்கும் மரியாளுக்கும், உறவினர்களின் மேல்வீட்டறையில் – ஒரு இஸ்ரவேல் வீட்டின் குடியிருப்புப் பகுதியில் – இடம் இல்லை. ஆனாலும் அவர்கள் உறவினர்களிடத்திலேயே தங்குகிறார்கள். ஆனால் கீழ்த்தளத்தில், இரவில் மிருகஜீவன்களை உள்ளே கொண்டுவரும் இடத்தில். வீடு ஏற்கெனவே நிரம்பியிருக்கிறது. பிரசவத்தின்போது ஆண்கள் வெளியே அனுப்பப்படுகிறார்கள். பிரசவம் உடனே நடக்கிறது, நல்லபடியாக முடிகிறது. பின்பு அவர்கள் முதற்பேறான குழந்தையை ஒரு தீவனத் தொட்டியில் கிடத்துகிறார்கள். ஒரு நடைமுறைத் தீர்வு. குழந்தை அங்கே நன்றாகத் தூங்குகிறது. ஒரு பிரசவத்துக்கு அவசரமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஓர் இடம். ஆனால் அக்காலத்துக்கும், மிக எளிய சூழ்நிலையிலிருந்து

வந்த இந்த எளிய தம்பதிக்கும் இது அசாதாரணமானதல்ல. மாறாக, சாதாரணமானதே.

இயேசு பணக்காரர்களுக்காகவும்
புகழ்பெற்றவர்களுக்காகவும் மட்டும் வரவில்லை.
மதிப்புக்குரியவர்களுக்காகவும் உயர்குடியினருக்காகவும்
மட்டும் அல்ல. அவர் ஒன்றுமில்லாதவர்களுக்காக வந்தார்.
மற்றவர்கள் ஒருபோதும் இரண்டாவது முறை நினைத்துப்
பார்க்காத மனிதர்களுக்காக அவர் வந்தார்.
சாதாரணமானவர்களுக்காக.
கவனிக்கப்படாதவர்களுக்காகவும், கண்ணுக்குத்
தெரியாதவர்களுக்காகவும். மறக்கப்பட்டவர்களுக்காகவும்
புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களுக்காகவும். அவருடைய பிறப்பின்
விதத்திலேயே இது பிரதிபலிக்கிறது. பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டிகர்
மிகவும் சாதாரணமான சூழ்நிலையில் பிறந்தார். 2000
வருடங்களுக்குப் பின்பு அதன் அர்த்தத்தின் முழு
எடையையும் நம்மால் புரிந்துகொள்ளவே முடியாத அளவுக்கு
ஆச்சரியமான ஒன்றைத் தேவன் செய்தார்: தேவன்
நித்தியத்தைச் சாதாரணமானதுக்குள் எழுதுகிறார்.

இதன் அர்த்தம்: உங்களுடைய சாதாரணமான, சலிப்பான,
அன்றாட, அர்த்தமற்றதாகத் தோன்றும் வாழ்க்கையின்
நடுவிலும், இயேசுவின் மூலமாகத் தேவன் நித்தியமாக
ஆச்சரியமான ஒரு கதையை எழுதக்கூடும்.

இப்படி வாழ்க்கைக்குள் வருகிற ஒரு ராஜா – உதவியற்ற ஒரு
குழந்தையாக, ஒரு இளம் தம்பதியிடம் தம்மை
ஒப்படைக்கிறவராக – ஒரு அடையாளத்தைக் காட்டுகிறார்.
தாம் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை அவர் ஆரம்பத்திலிருந்தே
காண்பிக்கிறார்.

இது ஒரு பிரபஞ்ச நிகழ்வு: முன்னர் பாபிலோனின் பகுதியாக
இருந்த பார்த்தியர்களின் ராஜ்யத்திலிருந்து அறிஞர்கள்,
வானியலாளர்கள், வந்து ஒரு நட்சத்திரத்தைப்
பின்பற்றுகிறார்கள். அது அவர்களைச் சரியாகப் பிறந்த

இடத்துக்கே வழிநடத்துகிறது. ஒருவேளை பாபிலோனிலிருந்த யூதர்கள் தங்கள் எழுத்துக்களைக் கொண்டு, என்ன நடக்கிறது என்று புரிந்துகொள்ள அவர்களுக்கு உதவியிருக்கலாம். மிகவும் விசித்திரமான உடன் நிகழ்வுகள். அவர்கள் பிறப்புக்கு மறுநாள் பெத்லகேமுக்கு வந்து சேரவில்லை. மாதங்கள் கழித்துத்தான். அவர்கள் அந்த இடத்தையும் குழந்தையையும் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். விலையுயர்ந்த காணிக்கைகளோடு அந்தக் குழந்தைக்குக் கனம் செலுத்துகிறார்கள். உண்மையில், தேவனைத் தொழுதுகொள்வதுபோல அவர்கள் அந்தச் சிறு குழந்தையைத் தொழுதுகொண்டார்கள். யூதர்களின் ராஜாவை முதன்முதலில் தொழுதுகொள்கிறவர்கள் பார்த்தியர்கள், யூதர்கள் அல்ல.

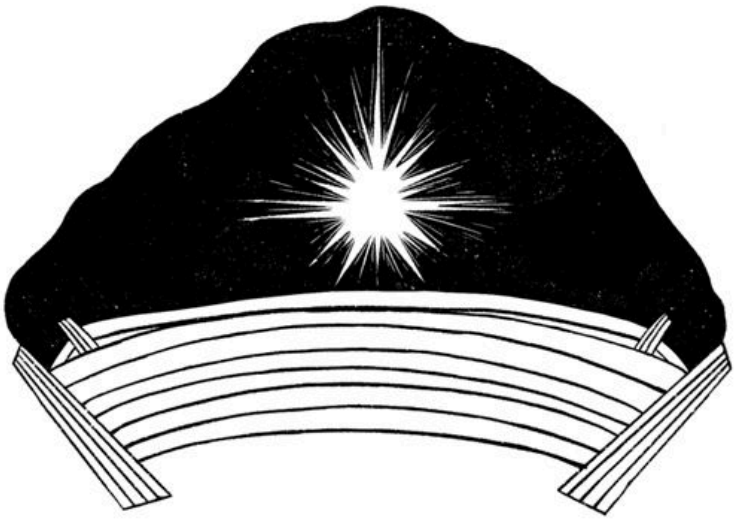

அதோடு, அதிகம் விவாதிக்கப்படும் கன்னிப் பிறப்பு என்ற விஷயமும் இருக்கிறது. இயேசுவுக்கு மனிதத் தகப்பன் இல்லை. யோசேப்பு அவருடைய தகப்பன் அல்ல. இது யோசேப்பையும் மரியாளையும் ஒருவரோடொருவர் சிக்கலுக்குள்ளாக்கியது; அதற்காக யாரும் அவர்களைப் பார்த்துப்

பொறாமைப்படமாட்டார்கள். இங்கே என்ன நடக்கிறது என்று யோசேப்பு புரிந்துகொள்ளும்படி பரலோகம் எல்லாவற்றையும் செய்கிறது. எல்லாம் சரியானபடிதான் நடக்கிறது என்று அவரை நம்பவைப்பதில் அது வெற்றிபெறுகிறது.

கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் கன்னிப் பிறப்பை ஒரு உருவகம் அல்லது கட்டுக்கதை என்று கருதுகிறார்கள். நான் அப்படிக் கருதவில்லை. கன்னிப் பிறப்பு மரியாளின் உயிரியல்-சரீர நிலையைப் பற்றியது அல்ல. அற்புதம் என்பது தேவனுடைய இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சிருஷ்டிப்புச் செயல். மரியாளின் கர்ப்பத்தைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் உண்டாக்கினார். இயேசுவின் “ஜெநிப்பித்தல்”, அவர் மனிதனானது, பரிசுத்த ஆவியினாலே, உன்னதமானவருடைய பலத்தினாலே நடந்தது. ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு கர்ப்பத்தில் உருவானவர் தேவனுடைய குமாரன். மனிதனாகவும் அதே நேரத்தில் தேவனாகவும் அவர் அப்படியே இருக்கிறார். ஒரு இரகசியம். பரிசுத்தர் ஆக இருப்பதற்கு அது அப்படித்தான் இருக்க வேண்டியிருந்தது. பாவமில்லாமல். நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து நம்மை இரட்சிப்பதற்காக.

முக்கியமானது இதுவே: ராஜா நம்முடைய வாழ்க்கைக்குள் பிறக்க விரும்புகிறார். மிக எளிய தங்குமிடமே அவருக்குப் போதும். அவருக்கு அரண்மனை தேவையில்லை. எல்லாக் குப்பைகளோடும் கூடிய நம்முடைய வாழ்க்கை, ராஜா உள்ளே வருவதற்குத் தகுதியானதல்ல. ஆனாலும் அவர் வருகிறார், ஏனென்றால் அவர் நம்மை விரும்புகிறார். நாம் அவரை உள்ளே விடும்போது அவர் வருகிறார்.

இந்த உரையைக் கிறிஸ்துமஸ் காலத்தில் எழுதினேன். எனக்கு மிகவும் பிடித்த பாடலுக்கு இந்தப் பல்லவி இருக்கிறது; இதைவிடச் சிறந்த ஒன்று எனக்குத் தெரியாது:

வாருங்கள், நாம் தொழுதுகொள்வோம்,

ராஜாவை.

மகிமையின் ராஜா

சேனைகளின் அதிபதி

Adeste fideles, ஃப்ரீட்ரிக் ஹைன்ரிக் ராங்கே (Friedrich Heinrich Ranke)

கிறிஸ்து பெத்லகேமில் ஆயிரம் முறை பிறந்தாலும், உங்களுக்குள் பிறக்காவிட்டால்: நீங்கள் என்றென்றைக்கும் இழந்துபோனவர்களாகவே இருப்பீர்கள்.

ஆஞ்செலுஸ் சிலேசியுஸ் (Angelus Silesius)

யோவான் 1:1-2, 14; யாத்திராகமம் 3:1-6; 19:16-25; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:1-3; பிலிப்பியர் 2:5-10; கலாத்தியர் 4:4; லூக்கா 2:1-7; மத்தேயு 2:1-18; லூக்கா 1:35; சங்கீதம் 2; யோவான் 3.

9 ராஜாவின் பூர்வீகமும் அனுப்புதலும்

இஸ்ரவேல், அல்லது அதில் இன்னும் மீதியாக இருந்தது, நீண்ட காலமாக ஒரு ராஜாவைக் காணவில்லை. இப்போது ராஜாவாக இருந்தவர் ஒரு ஏதோமியன், ஏரோது. ரோமின் நிர்வாகத்தின் கீழிருந்த இந்தச் சிறிய தேசத்தில் ஒன்றும் இருக்க வேண்டியபடி இருக்கவில்லை. இஸ்ரவேலின் உண்மையான ராஜா வம்ச அட்டவணையின் மூலம் தாம் தாவீதின் சந்ததி என்று நிரூபிக்க வேண்டியிருந்தது. அதில் தடை இருக்காது; இயேசு யூதா கோத்திரத்திலிருந்து வந்த சந்ததி, தாவீதின் குடும்பத்திலிருந்து வந்த சந்ததி.

இயேசு தம்முடைய பிறப்புக்கு முன்பே இருந்தார். அவருடைய பிறப்பு பௌத்த மார்க்கம் சொல்லும் அர்த்தத்தில் ஒரு மறுபிறப்பு அல்ல. தொடக்கமில்லாமல், பிறப்பில்லாமல், தேவனுடைய குமாரனாக அவர் இருந்தார். அவர் நித்தியமானவர். அவர் மூலமாகப் பிரபஞ்சம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. பூமியும் மனிதர்களும்.

குமாரன் இஸ்ரவேலுக்கு, தேவனுடைய சொந்த ஜனத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார். தன் மேசியாவுக்காகக் காத்திருந்த இந்த ஜனத்தின் ஏக்கம் அவரே. தீர்க்கதரிசிகள் இப்படிச் சொன்னார்கள். அப்படியே நிறைவேறியது. தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசு அதே நேரத்தில் தேவனுடைய நித்திய குமாரன் என்பது நீண்ட காலம் மறைவாகவே இருக்கிறது. மேசியா இஸ்ரவேலின் வரலாற்றையும் அதன் தீர்க்கதரிசனங்களையும் நிறைவேற்றுகிறார். நாம், ஐரோப்பியர்களும் உலகத்தின் ஜாதிகளும், அப்போதைக்கு வெறும் பார்வையாளர்கள் மட்டுமே. தேவன் தம்முடைய ஜனத்தோடு பேசின அநேக தீர்க்கதரிசிகளில் இயேசுவும் ஒருவர். தீர்க்கதரிசிகளின் நீண்ட வரிசையில் அவர் கடைசியானவர்,

இறுதியானவர், மிகப் பெரியவர். இயேசு தேவனாக இருப்பதால், தேவன்தாமே பேசுகிறார்.

இயேசு ஒரு அழைப்போடு வருகிறார். ஒரு பணியோடு உலகத்துக்கு வருகிறார். அவர் மேசியாவாக, இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக இருப்பார். ஜனத்தை அவர்களுடைய பாவங்களிலிருந்து மீட்க அவர் வருகிறார். ரோமர்களிடமிருந்து அல்ல.

தேவன் தம்முடைய குமாரனை அனுப்புவதன் மூலம் இயேசுவை மேசியாவாக, “அபிஷேகம்பண்ணப்பட்ட ராஜாவாக” நியமிக்கிறார். இயேசு கிறிஸ்துவில் தேவன் தம்முடைய ராஜ்யத்தை, தேவனுடைய ராஜரீக ஆட்சியை, தொடங்கி நிலைநாட்டியிருக்கிறார்; அவருடைய ராஜ்யத்தில் இயேசு – ராஜா – அரசாளுகிறார். இதை மீண்டும் சொல்லுகிறோம்: ராஜா, ராஜரீக ஆட்சி என்ற கருத்து ஆதி சிருஷ்டிப்போடு இணைந்திருக்கிறது. தம்முடைய சாயலாகிய ஆதாமும் ஏவாளும் இந்த உலகத்தில் ஆள வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பினார். பிற்காலத்தில் அநேக ராஜாக்கள் தவறியதுபோலவே அவர்களும் இந்தப் பங்கில் தவறினார்கள். ஆகவே தேவன் தம்முடைய குமாரன் ஆளும்படி அவரை அனுப்பினார். என்றென்றைக்கும். தேவன் எப்போதும் ஆட்சியைக் குறித்து எண்ணியிருந்தபடியே.

அவர்களுடைய ராஜாவாக, மேசியாவாக, கர்த்தராக, குமாரன் இப்போது திருச்சபைக்கு – எந்தச் சபைப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் – பொறுப்பைக் கொடுக்கிறார். உலகத்துக்கு முன்பாக இதற்குச் சாட்சியாக இருக்க அது அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது: இயேசுவே உண்மையான, திரும்பி வரப்போகிற ராஜா, அவரில் மட்டுமே மீட்பு உண்டு. தேவனுடைய ஜனமாக இந்த ராஜ்யத்தை – தேவனுடைய ஆட்சியை – உருவகப்படுத்த திருச்சபை அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாகத் தேவனுடைய ஆட்சி காணக்கூடியதாகிறது.

பேரரசர் அல்ல, இயேசுவே தேவனுடைய உண்மையான குமாரன். ரோமைவிட மிகப் பழமையான ஒரு ராஜ குடும்பத்திலிருந்து அவர் வருகிறார். ராஜாவாகிய தாவீதின் வீட்டிலிருந்து அவர் வருகிறார். தாவீதின் சிங்காசனத்தில் என்றென்றைக்கும் வீற்றிருக்கும் ஒரு வாரிசு தாவீதுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டார். அவர் தாவீதின் மகனாகிய சாலொமோன் அல்ல. அவர் தாவீதின் வம்சத்தில் வந்த இயேசு. ஆகவே அவரும் தாவீதின் குமாரன். தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் உண்மையாக வேண்டுமானால் இதுவே முன்நிபந்தனை. அது உண்மையானது: இயேசுவில் வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறியிருக்கிறது.

இந்தச் செய்தி முன்பே தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளால் அறிவிக்கப்பட்டது; அவர்கள் அதைப் பரிசுத்த புத்தகங்களில் எழுதி வைத்தார்கள்.

இந்தச் செய்தி அவரைப் பற்றியது, தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றியது. மனித நிலையில் அவர் ராஜாவாகிய தாவீதின் சந்ததி.

அதே நேரத்தில் அவர் தேவனுடைய குமாரனாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். தேவனுடைய பரிசுத்த யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்துகிற தேவ ஆவியின் வல்லமையான கிரியையினால் இது நடந்தது; நம்முடைய கர்த்தராகிய மேசியா இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலினால் இது வெளிப்படுகிறது.

ரோமர் 1:2-4

மத்தேயு 1:1-17; 2:1-15; லூக்கா 23:8-15; யோவான் 1:1-3; கொலோசெயர் 1:16; எபிரெயர் 1; 10:5; யோவான் 12:27; 2 சாமுவேல் 7:12-16; ரோமர் 1:1-7.

10 ராஜாவின் வாழ்க்கை

ஒரு ராஜாவைப் போல, பிரான்சில் தேவனைப் போல வாழுதல்! இது ஒரு ஜெர்மன் பழமொழி; ஆனால் இங்கே நம் கவனத்தின் மையத்தில் இருக்கும் ராஜாவுக்கு இது பொருந்தாது. ஏழ்மையான சூழ்நிலைக்குள், ராஜமரியாதை இல்லாமல் அவர் வாழ்க்கைக்குள் வந்ததுபோலவே, அவர் தம்முடைய வாழ்க்கையையும் வாழ்ந்தார். ஒரு குறுகிய வாழ்க்கை, கடின உழைப்பும் தியாகமும் நிறைந்த 33 வருடங்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கையை ஏறக்குறைய 700 வார்த்தைகள் கொண்ட இந்த அதிகாரத்தில் சுருக்கிச் சொல்ல முடியுமா? நிச்சயமாக முடியாது. அவருடைய ராஜரீக வாழ்க்கையை ஒளிரச் செய்யும் சில எண்ணத் துணுக்குகள் மட்டுமே இவை. அதோடு நாம் மனதின் பின்னணியில் வைத்திருக்கும் ஒரு கேள்வி: நம்முடைய வாழ்க்கை 700 வார்த்தைகளில் சுருக்கப்பட்டால் என்ன? என்ன மீதியாக இருக்கும்? இரண்டு அல்லது மூன்று தலைமுறைகளுக்குப் பின்பு யாராவது நம்மை இன்னும் நினைவுகூருவார்களா? விசாரித்துப் பார்க்காவிட்டால், என் கொள்ளுத்தாத்தாவின் பெயர்கூட எனக்குத் தெரியாது.

இயேசுவைப் பற்றிப் பேசும்போது அநேகர் தொழுவத்தையும் சிலுவையையும் மட்டுமே அடிக்கடி நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இடையிலுள்ள காலமும் அதே அளவு முக்கியமாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது இருந்திருக்காது. ராஜாவின் வாழ்க்கை அவருடைய மரணத்தைப் போலவே முக்கியமானது. இந்த வாழ்க்கை எவ்வளவு தனித்துவமானதோ அவ்வளவு விலையேறப்பெற்றது, அவ்வளவு தூய்மையானதும் நல்லதுமானது; அதனால் இயேசுவின் மரணம் விவரிக்க முடியாத அளவுக்குத் துயரமானது. இப்படிப்பட்ட குற்றமற்ற ஒரு வாழ்க்கை இப்படி எப்படி முடிய முடிந்தது?

தம்முடைய ஜனமாகிய இஸ்ரவேலையும் எல்லா மனிதர்களையும் அவர்களுடைய பாவங்களிலிருந்து மீட்பதே இயேசுவின் பணி. தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பிரசங்கிப்பது. அவருடைய வருகையோடு அது தொடங்கியிருந்தது. ராஜா வந்திருந்தார். அவரோடு விடுதலையின் வல்லமையும். இஸ்ரவேலை ஆக்கிரமித்திருந்த ரோமர்களிடமிருந்து அல்ல. இல்லை. மனிதர்களை அடிமைப்படுத்துகிற தீய சக்திகளிடமிருந்து விடுதலை. காணப்படாத இந்தச் சக்திகள் ரோம ஆக்கிரமிப்பு அதிகாரத்தைவிட அதிக அழிவுண்டாக்குகிறவையாக இருந்தன, இன்றும் இருக்கின்றன. மனிதர்களை வாதித்து, சமுதாய வாழ்க்கையிலிருந்து அவர்களைத் தள்ளிவைக்கிற தீராத வியாதிகளிலிருந்தும் விடுதலை. பரிசுத்தவான் வேஷத்திலிருந்தும், சட்டப்பிரகாரமான, மாய்மாலமான பக்தியிலிருந்தும் விடுதலை. அன்பும் ஜீவனும் இல்லாத வேதக் கல்வியிலிருந்து. தவறான எதிர்பார்ப்புகளிலிருந்து விடுதலை. சுயநலத்திலிருந்து. அவிசுவாசத்திலிருந்து. கடைசியாக, நம்மிடமிருந்தே.

இவை எல்லாம் உண்மையான ராஜாவின் வாழ்க்கையின் தனிச்சிறப்புகள். ஒருமுறை யூதர்கள் அவரை ராஜாவாக்க விரும்பும் நிலை வந்தது. ஆனால் இயேசு விலகிப்போனார். மனிதர்களின் இருதயங்களையும் அவர்களுடைய நோக்கங்களையும் அவர் அறிந்திருந்தார். அவருடைய ராஜ்யத்துக்குப் புதுப்பிக்கப்பட்ட இருதயங்கள் தேவை. இயேசுவின் இருதயத் துடிப்பைக் கொண்ட இருதயங்கள். சேவை செய்யவும், எல்லாவற்றிலும் கீழான வழியில் நடக்கவும் ஆயத்தமாக இருக்கும் இருதயங்கள்.

கிறிஸ்துவின் பூமிக்குரிய வாழ்க்கை அவருடைய முப்பதாவது வயது வரை பெரும்பாலும் மறைவாகவே இருக்கிறது. தம்முடைய சகோதரர்களோடு சாதாரணமான, கடினமான ஒரு தொழிலாளியின் வாழ்க்கை. கட்டடத்

தொழிலாளியாக. இங்கே இயேசு தொழிலை மட்டும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர் வந்த தேசத்தில் அவர் அறிந்திராத கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொள்கிறார். பரலோகத்தில் பிதா, குமாரன், ஆவி – திரியேக தேவன் – அன்பும் சந்தோஷமும் நிறைந்த நித்திய இசைவில் இணைந்திருந்தார்கள். பூமியில் குமாரனாகிய இயேசு தம்மை ஒரு கடினமான வாழ்க்கைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். கட்டட வேலையில் அவர் எப்போது வேலை செய்யத் தொடங்கினார் என்று யாருக்குத் தெரியும்? அவர் முதற்பேறானவர். மரியாளின் கணவனாகிய யோசேப்பைப் பற்றி அதற்கு மேல் நாம் ஒன்றும் கேள்விப்படுவதில்லை. ஒருவேளை இயேசு குடும்பத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கலாம்.

30 வயதில் இயேசு இந்த வாழ்க்கையைப் பின்னால் விட்டுவிட்டார். யோர்தான் நதியில், தமக்கு வழியை ஆயத்தம்பண்ணின யோவான் ஸ்நானனால் அவர் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறார். பின்பு அவருடைய பகிரங்க ஊழியம் தொடங்குகிறது. அவருடைய மேசியாப் பணி. இவை எல்லாம் நான்கு வாழ்க்கை வரலாறுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான். இந்தச் சுவிசேஷங்களை – நான்கு பதிவுகளும் இப்படித்தான் அழைக்கப்படுகின்றன – வாசிப்பது பயனுள்ளது. மீண்டும் மீண்டும். அவை ஒன்றாக மேசியா-ராஜாவின் சுவிசேஷம்.

அவருடைய வாழ்க்கை ஒரு செய்தி. அவருடைய பிரசங்கமும் வார்த்தைகளும் வல்லமை நிறைந்தவை, உண்மையானவை, வாழ்க்கைக்கு நெருக்கமானவை, ஞானமுள்ளவை; அதனால் மனிதர்கள் ஆச்சரியத்தால் வார்த்தைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். சப்பாணிகளை அவர் சுகமாக்குகிறார். குருடர்களைப் பார்வையடையச் செய்கிறார். மரித்தோர் உயிரோடு எழுப்பப்படுகிறார்கள். பிசாசுகள் ஓடிப்போகின்றன. ராஜா புறப்பட்டுப்போய் தேசத்தைக் கைப்பற்றுகிறார். ஒரு யுத்த

பிரபுவைப் போல அல்ல. அவருடைய ஞானமும் சத்தியமும் எதிர்க்க முடியாதவை. அவருடைய அன்பின் வல்லமை மனித இருதயங்களை மேற்கொள்கிறது. இன்று வரை.

அவர் நம்மில் ஒருவர், ஆனாலும் முற்றிலும் வேறானவர். ஆடம்பரமில்லாத வாழ்க்கை. தியாகம் நிறைந்தது. சொந்த வீடு இல்லாதது. மதத் தலைவர்களாலும் பரிசேயர்களாலும் இடைவிடாமல் சந்தேகிக்கப்பட்டு எதிர்க்கப்பட்டவர். அநேக மனிதர்களால் பின்பற்றப்பட்டவர். வெவ்வேறு நோக்கங்களோடு. அற்புதமாகப் பெருகச் செய்த அப்பத்தால் அவர் அநேக மனிதர்களைத் திருப்தியாக்கினார். ஆனால் அவருக்கு எப்போதும் முக்கியமானது இருதயங்களே; தேவன் தம்முடைய இலக்காக மிகவும் விரும்புகிற, வாழ்க்கையின் உள்ளான திசையே. தூய்மையாக இருக்கிற அல்லது தூய்மையாக வேண்டிய இருதயங்களே அவருக்கு முக்கியமானவை.

மனதுருக்கத்தோடு அவர் தீராத வியாதியுள்ள மனிதர்களைத் தொடுகிறார்; அவர்கள் உடனே சுகமடைகிறார்கள். இந்த ராஜாவின் ஒரு தொடுதல் எல்லாவற்றையும் மாற்றுகிறது. இந்த ராஜா நம்மைத் தொடும்படி இடம் கொடுப்போம். அவரிடம் வந்த, இன்று அவரிடம் வருகிற ஒருவரையும் அவர் தள்ளிவிடவில்லை, ஒருபோதும் தள்ளிவிடவும் மாட்டார்.

Just one touch from the King changes everything!

ராஜாவின் ஒரே ஒரு தொடுதல் எல்லாவற்றையும் மாற்றுகிறது!

யோவான் 21:25; 1 பேதுரு 2:22-24; மத்தேயு 1:21; மாற்கு 1; யோவான் 6:15; எபிரெயர் 5:8; மாற்கு 6:3; மாற்கு 9:15; 10:26; லூக்கா 4:32; 8:25; 9:43; மத்தேயு 8:20; லூக்கா 5:13; 22:51; மாற்கு 6:56.

11 ராஜாவின் நற்செய்தி

ராஜாவின் முதல் அதிகாரப்பூர்வச் செயல் பிரசங்கம், சுவிசேஷத்தை அறிவித்தல். பிரசங்கிப்பதும் சுகமாக்குவதும் அவருடைய அன்றாட வாழ்க்கை. அவர் எந்தச் சேனையையும் நடத்திச் செல்வதில்லை; மக்கள் வெறுமனே அவரைப் பின்பற்றி அவருக்குச் செவிகொடுக்கிறார்கள்.

ராஜாக்களுக்கு வழக்கமாக இருப்பதுபோல, ராஜாவின் வருகையை ஆயத்தப்படுத்த முன்னதாக ஒரு தூதுக்குழு வருகிறது. ஸ்நானன் என்று அழைக்கப்பட்ட யோவானே கர்த்தருக்கு, ராஜாவும் மேசியாவுமானவருக்கு, வழியை ஆயத்தம்பண்ணுகிறார். அவருடைய செய்தி: தெருக்களும் வீடுகளும் அல்ல, இருதயங்களே சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும். மனிதர்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும், திரும்பி வந்து தங்கள் வாழ்க்கையை மாற்ற வேண்டும். ஒட்டகமயிர் உடை அணிந்த ஒரு வனாந்தரத் தீர்க்கதரிசி முன்னோடியாக, பகட்டோடும் ஆடம்பரத்தோடும் வராத ஒரு ராஜாவை அறிவிக்கிறார்.

மனந்திரும்புதலே இயேசுவின் செய்தியும். யோவான் சிறைக்குப் போனபோது இயேசு தம்முடைய ஊழியத்தைத் தொடர்கிறார். தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தை அவர் பிரசங்கிக்கிறார்: மனந்திரும்பி, சுவிசேஷத்தை விசுவாசியுங்கள்! நெருங்கி வருகிற தேவனுடைய ஆட்சியே இந்த உலகத்தின் எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் பதில். தேவனுடைய ஆட்சி மட்டுமே சமாதானம், சுகம், மன்னிப்பு, விடுதலை, பாதுகாப்பு, செழிப்பு, ஸ்திரத்தன்மை ஆகியவற்றைக் கொண்டுவருகிறது. மேசியாவாகிய இயேசுவில் உருவான தேவனுடைய ஆட்சி, உலக ராஜ்யங்களின் சர்வாதிகாரத்துக்கும் அவற்றின் தோல்விக்கும் அவர் தரும் பதில்; அதேபோலத் தங்கள் பலவந்தத்தைப் பிரயோகிக்கிற காணப்படாத ஆட்சியாளர்களின் சர்வாதிகாரத்துக்கும் அவர்

தரும் பதில். அதாவது, மனிதர்களை அழிப்பதற்காக நம்முடைய காணக்கூடிய உலகத்தின்மேல் செயல்படுகிற அப்பாலுள்ள உலகத்தின் சக்திகளும் அதிகாரங்களும்.

தேவனால் அனுப்பப்பட்டு நியமிக்கப்பட்ட இந்த ராஜ்யத்தின் ராஜா இயேசுவே. தம்முடைய சொந்த ஆளத்துவத்தில் அவரே ராஜ்யத்தின் செய்தியை, சுவிசேஷத்தை, உருவகப்படுத்துகிறார். புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள நான்கு வாழ்க்கைப் பதிவுகளும் காரணமில்லாமல் சுவிசேஷம் என்று அழைக்கப்படவில்லை. அவருடைய வாழ்க்கை, அவருடைய கிரியைகள், வார்த்தைகள் – அவையே நற்செய்தி. அப்போஸ்தலர்கள் பின்பு தங்கள் நிருபங்களில் எழுதியதையே அவையும் சொல்லுகின்றன.

ஒரு கூரையின் வழியாக அவருடைய பாதங்களுக்கு முன்பாக இறக்கப்பட்ட சப்பாணியை இயேசு சுகமாக்க வேண்டியபோது, எதிர்பாராத ஒன்றை அவர் சொல்லுகிறார். சிலர் அவர் சப்பாணியைச் சுகமாக்குவார் என்று நம்பியிருக்கலாம்; இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வந்திருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் இயேசு முதலில் அவனிடம் சொல்லுகிறார்: உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது! சப்பாணியாக இருப்பதைவிடப் பாவங்கள் பெரிய பிரச்சினை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இயேசு பாவப் பிரச்சினைக்கான தீர்வைக் கொண்டுவருகிறார். இதுவே சுவிசேஷம். மரியாளின் கணவனாகிய யோசேப்பிடம் தூதன் சொன்னான்:

> அவர் ஜனங்களை அவர்களுடைய பாவங்களிலிருந்து மீட்பார்!

இயேசுவோடு, எந்தச் சந்தேகமுமின்றி, நற்செய்தி உண்மையாகவே வந்து சேர்ந்திருந்தது. இயேசு தாம் சொன்னபடியே இருந்தார். வார்த்தைகளும் வாழ்க்கையும் ஒன்றாக இருந்தன.

> “அப்படியே இயேசு தாம் வளர்ந்த நாசரேத்துக்கு வந்தார். ஓய்வுநாளில் தம்முடைய வழக்கத்தின்படி ஜெப ஆலயத்துக்குப் போனார். வேதத்திலிருந்து வாசிக்க எழுந்து நின்றார்.”

ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் புஸ்தகச் சுருள் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அதை விரித்து, இப்படி எழுதியிருக்கிற இடத்தை வாசித்தார்:

> “கர்த்தருடைய ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார்; ஏனென்றால் கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம்பண்ணினார். தரித்திரருக்கு நற்செய்தியைக் கொண்டுவரவும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், குருடருக்குப் பார்வையையும் அறிவிக்கவும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலை கொடுக்கவும், கர்த்தருடைய கிருபையின் வருஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தவும் அவர் என்னை அனுப்பினார்.”

இயேசு புஸ்தகச் சுருளைச் சுருட்டி, ஜெப ஆலயப் பணியாளனிடம் திரும்பக் கொடுத்து, உட்கார்ந்தார். ஜெப ஆலயத்திலிருந்த எல்லாரும் ஆவலோடு அவரை உற்றுப் பார்த்தார்கள்.

> அவர் பேசத் தொடங்கினார். “இன்றைக்கு இந்த வேதவாக்கியம் நிறைவேறிற்று” என்று அவர்களிடம் சொன்னார். “நீங்களே சாட்சிகள்.”

இயேசுதாமே உருவாக இருந்து பிரசங்கித்த சுவிசேஷம் வெளிச்சத்துக்குள், நித்திய ஜீவனுக்குள் வழிநடத்துகிறது. பழையதையும், பாவங்களையும், மரணத்தையும் பின்னால் விட்டுவிடுவதற்காக.

> “மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: என் வசனத்தைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு. அவன்

> ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்கு உட்படாமல்; மரணத்தைவிட்டு
> நீங்கி ஜீவனுக்கு உட்பட்டிருக்கிறான்.”

நற்செய்தியும் இயேசுவும் ஒன்று – ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்றைப் பெற முடியாது. சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படும் இடத்தில் இயேசு பிரசங்கிக்கப்படுகிறார்.

> இயேசுவின் சுவிசேஷத்தை இப்படிச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறோம்: அது ...
>
> நீதியை நிலைநாட்டுகிறது, அடிமைத்தனத்தை ஒழிக்கிறது, வறுமையை எதிர்த்துப் போராடுகிறது, வியாதிகளைச் சுகமாக்குகிறது, கடன்களை மன்னிக்கிறது, பாவத்திலிருந்து சுத்திகரிக்கிறது, நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறது, ஒதுக்கப்பட்டவனை ஏற்றுக்கொள்கிறது, சமுதாயத்தின் மிகக் கீழான நிலையிலிருந்து உயர்த்துகிறது, தேவனுடைய சத்தியத்தை முழுமையாக நிலைநாட்டுகிறது.

மத்தேயு 3:1; மாற்கு 1:4; 8:28; லூக்கா 3:1-18; எபேசியர் 2:1-3; கொலோசெயர் 1:13; 2:15; மாற்கு 2:1-12; மத்தேயு 1:21; லூக்கா 4:16-22; யோவான் 5:24.

12 ராஜாவின் கொலை: சிலுவை

சுவிசேஷகனாகிய யோவான் இயேசுவை ராஜாவாக விவரிக்கிறார். மற்ற சுவிசேஷகர்களைவிட அதிகமாக. முக்கியமாக, அதை எதிர்பார்க்காத இடத்தில். அது கொஞ்சமும் பொருந்தாத இடத்தில். அதாவது இயேசுவின் பாடுகளில்: அவருடைய பாடுகளின் வரலாற்றில், அவர் பிடிக்கப்பட்டதில், அவருக்கு எதிரான நியாய விசாரணையில், கடைசியாகச் சிலுவையில் அவருடைய மரணத்தில்.

இந்தப் பாடுகள் பயங்கரமானவை. அநியாயமானவை. வெட்கமற்றவை. கொடூரமானவை. மனிதத்தன்மையை அழிப்பவை, மிருகத்தனமானவை. ஆனால் இந்த இருளின் ஊடாக விசுவாசம் உண்மையான ராஜாவின் முடிசூட்டுதலைக் காண்கிறது. இரட்டை அர்த்தத்தோடு பாடுகளின் வரலாறு மேசியா-ராஜாவின் மகிமைப்படுதலுக்கும் உயர்த்தப்படுதலுக்கும் சாட்சி கொடுக்கிறது.

தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசு கெத்செமனே தோட்டத்துக்குப் போகிறார். யாரைத் தேடுகிறீர்கள் என்று இயேசு போர்வீரர்களிடம் கேட்கும்போது, “நான்தான்” என்று அவர் சொன்னதும், அவருடைய பதிலால் ஒரு புயல்காற்று தாக்கியதுபோல அவர்கள் கீழே விழுகிறார்கள். அவர்கள் அவருடைய பாதங்களில், ராஜாவின் பாதங்களில், கிடப்பதுபோல இருக்கிறது.

ராஜரீக மேன்மையோடும் உறுதியோடும் இயேசு தம்முடைய சீஷனாகிய பேதுருவைப் போலப் பட்டயத்தால் எதிர்த்து நிற்பதில்லை. பிதாவின் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணுவதே குமாரனாகிய இயேசுவுக்கு முக்கியமானது: தேவனே, உம்முடைய கிருபை ஜீவனைப் பார்க்கிலும் நல்லது என்று ஒருகாலத்தில் தாவீது சொன்னதுபோல. அவருக்குப்

பாடுகளால் நிறைந்த ஒரு பாத்திரம்; நமக்கோ திருவிருந்தில் நன்றியின் பாத்திரம்.

பிரதான ஆசாரியனின் மாமனாகிய அன்னாவிடம் இயேசு கொண்டுபோகப்படுகிறார். அவனுடைய மருமகனாகிய காய்பா ஒருமுறை சொல்லியிருந்தான் – அரசியல் சாமர்த்தியத்தோடு, ஆனால் தன் வார்த்தைகளின் முழு அர்த்தத்தை அறியாமல்: ஜனங்களுக்காக ஒருவன் மரிப்பது நல்லது. எவ்வளவு உண்மை. ஒரு உண்மையான ராஜா தம்முடைய ஜனத்துக்காக மரிக்கிறார்!

யூதர்களின் சிறிய, ஒடுக்கப்பட்ட உலகத்திலிருந்து இயேசு இப்போது ரோம உலக சாம்ராஜ்யத்தின் பிரபஞ்சத்துக்குள் கொண்டுவரப்படுகிறார். ரோம தேசாதிபதியாகிய பிலாத்துவிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது; அவர்கள் இருவரும் ஒருவேளை தனியாக இருக்கும்போது, அவன் அவரிடம் நேரடியாகக் கேட்கிறான்: நீ யூதருடைய ராஜாவா?

தாம் ஒரு ராஜா என்று இயேசு உறுதிப்படுத்துகிறார். ஆனால் இந்த உலகத்துக்குரியதல்லாத ஒரு ராஜ்யத்தின் ராஜா. எல்லா அரசியல் உரிமைகோரல்களுக்கும் மேலான ராஜ்யம்; ரோமர்களைப் போல ஆயுத பலத்தால் உலகத்தைக் கைப்பற்றாத ராஜ்யம். பரலோக உலகத்திலிருந்து வரும் ராஜ்யம். வேறு சட்டங்களோடு. தன்னுடைய பரலோக ராஜாவின் ஆளத்துவத்தில், ஒரு பூமிக்குரிய சாம்ராஜ்யத்தின் கொடூரமான பலவந்தத்தால் தன்னை நசுக்கப்பட இடம் கொடுக்கும் ராஜ்யம். குறைந்தபட்சம் அப்படித்தான் தோன்றியது.

பிலாத்துவுக்குத் தெளிவாக இருக்கிறது: இவர் யூதருடைய ராஜா. பிலாத்து காண்பிக்கும் உணர்வுக்கூர்மை ஆச்சரியமானது. ரோமனும் விக்கிரக ஆராதனைக்காரனுமான அவனே அவரை ஏறக்குறைய யூதருடைய ராஜாவாக்குகிறான். அவன் கூட்டத்தினரிடம் வெளிப்படையாகச் சொல்லுகிறான்: “இதோ, உங்கள் ராஜா!” ஒரு ராஜ அறிவிப்புப் பலகையைக்கூட அவன் சிலுவையின் மேலே அறையச் செய்கிறான். எல்லாரும்

இதைத்தான் சரியாக அறிய வேண்டும். இஸ்ரவேலின் தலைவர்களும் இயேசுவின்மேல் குற்றம் சாட்டியவர்களும் பிலாத்துவால் உச்சக்கட்டம் வரை கோபமூட்டப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் அவருடைய மரணத்தை, ஆம், சிலுவையில் அவருடைய மரணத்தையே விரும்புகிறார்கள்.

தன்னை அறியாமலேயே பிலாத்து இயேசுவைப் பற்றிய சத்தியத்துக்காக நிற்கிறான்: இயேசுவிடம் ஒரு குற்றமும் இல்லை, அவர் அவர்களுடைய ராஜா. யூதர்கள் ரோமப் பேரரசரைத் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். தங்கள் உண்மையான ராஜாவாகிய இயேசுவை அவர்கள் புறக்கணிக்கிறார்கள்.

அடுத்ததாக நாம் காண்பது, முள்முடியோடும், அவர்மேல் போர்த்தப்பட்ட சிவந்த இரத்தாம்பர அங்கியோடும் இருக்கும் இயேசுவை. சத்தியத்துக்குச் சாட்சி கொடுக்க வந்த ராஜாவின் இரத்தம் தோய்ந்த கேலிச்சித்திரம். முள்முடி சூட்டப்பட்ட மாட்சிமை.

கொல்கொதாவுக்குத் தம்முடைய சிலுவையைத் தாமே சுமந்து போகிறார். அங்கே அவருடைய உடைகள் அவருடைய சரீரத்திலிருந்து கிழித்தெடுக்கப்படுகின்றன. அவரைச் சிலுவையில் அறைகிறார்கள். அதை நிமிர்த்துகிறார்கள். அவர் தாமே முன்னறிவித்தபடி உயர்த்தப்படுகிறார். ராஜா தம்முடைய சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்படுகிறார்: ஒரு சித்திரவதைக் கம்பம், ஒரு மரச் சிலுவை.

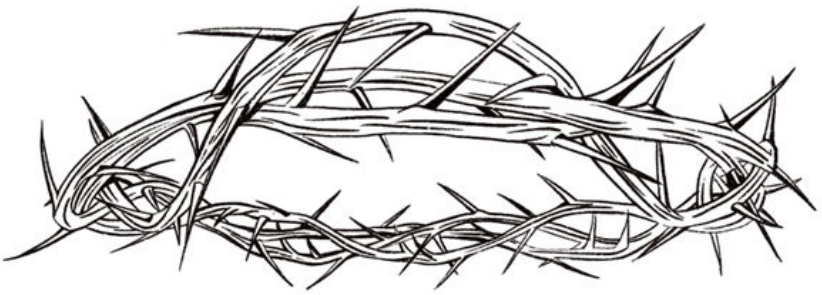

நிர்வாணமான, இரத்தம் தோய்ந்த, உருக்குலைந்த, வேதனை நிறைந்த ஒரு மனிதன். தம்முடைய ஜீவனை விடுவதற்கு முன் அவர் இடும் சத்தம் ராஜரீகமானது; அவருக்கும், எல்லாருக்கும், நமக்கும் விடுதலையளிப்பதும் மீட்பளிப்பதுமானது: முடிந்தது!

நமக்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டவர். சிலுவையில் அறையப்பட்ட இவரே நம்மைத் தம்மிடம் இழுத்துக்கொள்கிறவர். பிலாத்து அல்ல, எந்தப் பேரரசரும் அல்ல, மேசியா-ராஜாவாகிய இயேசுவே! இந்த மரணதண்டனை இடத்திலுள்ள இந்த மனிதர் நம்முடைய அடைக்கலமாகிறார், நம்முடைய பாவநிவிர்த்தியின் இடமாகிறார். இங்கே அவருடைய இரத்தம் நம்முடைய பாவங்களை மூடி, தேவனோடு சமாதானத்தை உண்டாக்குகிறது; அவருடைய சிலுவையின் இரத்தத்தினால் உண்டான ஒப்புரவாகுதல். தேவனோடு சமாதானமும், மனிதர்களாகிய நமக்குள்ளும் சமாதானமும் இப்போது சாத்தியமாகிறது. இரத்தம் தோய்ந்த, உருவக் குத்தப்பட்ட தேவனுடைய கரம் நீட்டப்பட்டிருக்கிறது!

இவரே உலகத்தின் உண்மையான ராஜா, பரலோக ராஜா, முழு உலகத்தின் ஆட்சியாளர், கர்த்தாதி கர்த்தர்! தம்முடைய அதிகாரத்தைக் கீழே வைக்கவும், நம்நிமித்தம் சிங்காசனத்தைச் சிலுவைக்குப் பதிலாகக் கொடுக்கவும் ஆயத்தமாக இருக்கிறவர் நம்முடைய ஆராதனைக்குத் தகுதியானவர். அதோடு தம்மைக் கொலைசெய்கிறவர்களுக்காகத் தேவனிடம், தம்முடைய பிதாவிடம், மன்னிப்புக்காகப் பரிந்து பேசுகிறவர் மனிதர்களாகிய நம்மை வாயடைக்கச் செய்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஒரு தேவனைப் பெற நாம் தகுதியானவர்களா?

ஒரு சிலுவை ரோமர்களின் அதிகாரத்தையும், சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களின் அழிவையும், நிர்மூலத்தையும், ஆம், அவர்களையும் அவர்களைப் பற்றிய எல்லா நினைவுகளையும் துடைத்தெறிவதையும் காட்டுகிறது. பலசாலிகள் பலவீனர்களை வெல்லுகிறார்கள். பலவீனத்தில் இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டார். பிரபஞ்சத்தின்

ஆட்சியாளராகிய தேவனுக்கு இதுவே வெற்றி. எவ்வளவு முரண்பாடாகத் தோன்றினாலும்: அன்பின் வெற்றி.

சிலுவை ஒரு இடறலாக இருக்கிறது, இனியும் இருக்கும். கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அடையாளமாகவும் அது அப்படியே இருக்கிறது. ஒரு சிலுவையையும் சிலுவையில் அறையப்பட்டவரையும் ஒரு மார்க்கத்தின் ஸ்தாபகராக்குவது பைத்தியக்காரத்தனமும் மடமையுமாகும். அதில் ஒன்றையும் அழகுபடுத்தவோ கற்பனை நயமாக்கவோ முடியாது. அது அவ்வளவு விசித்திரமானது, அவ்வளவு முரண்பாடானது, அவ்வளவு தலைகீழானது. ஆனால் இந்த அவமானக் கம்பத்தில் தேவனுடைய ஞானமும் அன்பும் தங்கள் உச்சத்தை அடைகின்றன என்று விசுவாசிக்கிற எல்லாருக்கும், சிலுவையும் அங்கே நடந்ததும் இரட்சிப்புக்கான தேவனுடைய வல்லமை. விடுதலைக்கான வல்லமை! பாடுபடுகிற, சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஒரு தேவன் ஒரு பைத்தியமாகத் தோன்றுகிறது; ஆனால் அதே நேரத்தில், தினந்தோறும் மனிதர்களைத் தொட்டு, மாற்றி, புதிய மனிதர்களாக்குகிற செய்தி இதுவே.

யோசேப்பின் கதை மேசியாவுக்கு ஒரு முன்னடையாளம் – அவனுடைய சகோதரர்கள் அவனை ஒரு குழியில் போட்டு, எகிப்துக்கு விற்கிறார்கள்; அங்கே வேதனையான சுற்றுவழிகளின் மூலம் அவன் துணை ஆட்சியாளனாகிறான், கிறிஸ்துவைப் போலவே.

> யோசேப்பு அவர்களிடத்தில் வந்தபோது, அவன் உடுத்தியிருந்த அவனுடைய மேலங்கியை, அந்த அழகான அங்கியை, அவர்கள் உரிந்துகொண்டார்கள். பின்பு அவனைப் பிடித்து, குழியிலே போட்டார்கள். அந்தக் குழி வெறுமையாயிருந்தது; அதில் தண்ணீர் இல்லை.
>
> ஆதியாகமம் 37:23-24

யோவான் 18, 19; மத்தேயு 26:36-27:56; மாற்கு 14, 15; லூக்கா 22, 23; ரோமர் 3:21-26; 2 கொரிந்தியர் 13:4; 1 கொரிந்தியர் 1:22-24;

கொலோசெயர் 1:20; எபேசியர் 2:16; பிலிப்பியர் 2:8.

13 என்ன ஒரு ராஜா

(பாடல் அதன் மூல ஜெர்மன் வரிகளில்)

Was für ein König, der sein Land verlässt für mich. Und alles hingibt, was ihm lieb und wichtig ist. Der sich aufmacht und weit in die Fremde zieht, um zu suchen die, die er von Herzen liebt. Der nicht ruht bis auch der letzte seiner Freunde bei ihm ist, der voll Sehnsucht und voll Freude mich in die Arme schließt.

Wer so ist, der ist wahrhaft königlich. Diesen König liebe ich.

Was für ein König, der ein großes Festmahl hält für all die Schwachen und die Armen dieser Welt. Der uns seine Brüder, seine Schwestern nennt, weil er wie wir das Leben hier auf Erden kennt. Was für ein König, der aus Liebe seine Krone niederlegt und sie eintauscht gegen eine, die aus Dornen ist.

Was für ein König, der sein Leben für mich gibt, wo ich doch nicht von edler Herkunft bin. Was für ein König, der dem Tod ins Auge sieht und ihn als Erster ein für alle Mal besiegt. Was für ein König, der den Weg geht, der noch nicht gegangen ist, weil dieser Weg für uns der Weg in die Freiheit ist.

லோதர் கோஸே (Lothar Kosse), 2011, அன்பான அனுமதியுடன்.

14 கல்லறையில் ராஜா

ஒரு ராஜா விசேஷமான விதத்தில் அடக்கம்பண்ணப்படுகிறார். பெரிய ஊர்வலத்தோடும், மதிப்புக்குரிய ஒரு கல்லறையோடும். சிலுவையில் அறையப்பட்ட குற்றவாளிகளை, மற்றவர்களுக்கு எச்சரிக்கையாக, பல நாட்கள் சிலுவையிலேயே தொங்கவிடுகிறார்கள். பின்பு சிலுவையிலிருந்து அதிக தூரமில்லாத ஒரு பொதுக் குழியில் அவர்கள் முடிவடைகிறார்கள். அவர்களுடைய சரீரங்கள் மிருகங்களின் பிணங்களைப் போல நடத்தப்படுகின்றன. சிலுவையில் இந்த மனிதர்கள் நொறுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றிய எல்லா நினைவுகளும் துடைத்தெறியப்படுகின்றன.

ஆனால் இங்கே தொங்குகிறவர் ஜீவாதிபதி. இரண்டு குற்றவாளிகளோடு சேர்த்துக் கொல்லப்பட்டவர். இப்போது அவருக்கு என்ன நடக்கும்? சிலுவையில் அறைதலின் இந்தத் துயர நாடகத்தில் ஒரு சிறிய ஒளிக்கீற்று இருக்கிறது. ஆலோசனைச் சங்கத்தின் உறுப்பினராகிய அரிமத்தியா ஊரானாகிய யோசேப்பு இயேசுவின் இரகசியச் சீஷனாக இருக்கிறார். அவருடைய நேரம் இப்போது வந்திருக்கிறது. தாம் இயேசுவின் சீஷன் என்பதை அவர் இப்போது நிரூபிக்கிறார். செல்வந்தராக இருந்ததால் அவர் முன்கூட்டியே ஏற்பாடு செய்து, தமக்காக ஒரு கல்லறையை வாங்கியிருந்தார். அதற்கு முன்பாகப் பல டன் எடையுள்ள ஒரு பெரிய கல்லோடு கூடிய ஒரு கற்பாறைக் கல்லறை. அந்தக் கல் தரையிலுள்ள ஒரு பள்ளத்தின் வழியாகக் கல்லறையின் வாசலுக்கு முன்பாக உருட்டப்படுகிறது.

யோசேப்பு மிகுந்த தைரியத்தோடு பிலாத்துவிடம் உள்ளே போய், சரீரத்தைக் கேட்கிறார். இயேசு இவ்வளவு சீக்கிரம் மரித்ததைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டு அவன் சம்மதிக்கிறான்.

யோசேப்பு சரீரத்தைச் சிலுவையிலிருந்து இறக்குகிறார். தனியாகவா, உதவியாளர்களோடா என்று தெரியாது. அவர் இயேசுவை ஒரு மெல்லிய துணியில் சுற்றுகிறார். வேகமாக நடக்க வேண்டும்; அந்தி நேரத்தோடு ஓய்வுநாள் தொடங்குகிறது. அவர் இயேசுவைத் தம்முடைய சொந்தக் கல்லறையில் வைக்கிறார்; தமக்கு ஒரு புதிய கல்லறை தேவைப்படும் என்று எண்ணிக்கொள்கிறார்.

இயேசுவின் வாழ்க்கையிலும் மரணத்திலும் அநேக முன்னறிவிப்புகள் (தீர்க்கதரிசனங்கள்) நிறைவேறின. வேறு எந்த மனிதனுக்கும் பொருந்தாத ஒரு தனித்தன்மை. அவருடைய அடக்கத்தைப் பற்றிக்கூட நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பே எழுதப்பட்டிருக்கிறது: துன்மார்க்கரோடே அவருடைய கல்லறை நியமிக்கப்பட்டது; ஆனாலும் அவர் மரித்தபோது ஐசுவரியவானோடே இருந்தார்.

அப்போஸ்தலர்கள் சுவிசேஷத்தைச் சொல்லும்போது அடிக்கடி, இயேசு மரித்தார் என்பது மட்டுமல்ல, அடக்கம்பண்ணப்பட்டார் என்பதையும் எப்போதும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதை ஒருவரும் ஒரு சிறிய விஷயமாகத் தள்ளிவிடக்கூடாது. ஏனென்றால் அடக்கம்பண்ணப்பட்டவர் மரித்தவர். சுயநினைவு இழந்தவர் அல்ல. மரித்ததுபோலத் தோன்றுகிறவர் அல்ல. சரீரத்தின் எல்லாச் செயல்பாடுகளும் திரும்ப முடியாதபடி நின்றுவிட்டன. கல்லறையோடு இயேசுவின் அதிகாரம் தற்காலிகமாக முடிந்துவிட்டது.

சிலுவையில் அவருடைய மரணத்தோடு எல்லாம் முடிந்துவிட்டதுபோலத் தோன்றினால், அவருடைய அடக்கத்தோடு அது இன்னும் அதிகமாகத் தோன்றியது. பின்பு ரோமர்களால் கல்லறை முத்திரையிடப்பட்டு, ஒரு விசேஷப் படைப்பிரிவால் காவல் காக்கப்பட்டது. இயேசுவின் சீஷர்கள் வந்து சரீரத்தைத் திருடிக்கொண்டு போகமாட்டார்கள் என்று யூத வேதபாரகர்கள் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அவர்களால் அதிக ஆபத்து

இருக்கவில்லை; அவர்கள் ஓடிப்போயிருந்தார்கள். சீஷர்களைப் போல அல்லாமல், இயேசு பலமுறை தம்முடைய வன்முறையான மரணத்தைப் பற்றியும், தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றியும் பேசியிருந்ததை அவர்கள் நினைவுகூர்ந்தார்கள். ஏதோ ஒன்று காற்றில் இருந்தது. இன்னும் ஏதாவது நடக்கப்போகிறதா?

பழைய கிறிஸ்தவ விசுவாச அறிக்கையில் இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: "அடக்கம்பண்ணப்பட்டு, மரணத்தின் ராஜ்யத்துக்குள் இறங்கினார்". ஜீவாதிபதி தாமே மரித்து மரித்தவராக இருப்பதன் மூலம், மரணத்தின் வெல்ல முடியாத கோட்டைக்குள் உடைத்துப் புகுகிறார். பின்பு இயேசு தம்மைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்: மரித்திருந்தேன்.

பின்பு மரணத்துக்கு அப்பால், அவர் மரணத்தின் ராஜ்யத்துக்குள் இறங்கியபோது நடந்தது, சிலுவையில் நடந்ததைவிடக் குறைவான முக்கியத்துவம் உடையதல்ல. ஆனால் இதுவும் நமக்காக நடந்தது என்பது நிச்சயம். சாவுக்குரிய மனிதர்களுக்காக; நாம் அவரோடு சேர்ந்து வாழும்படி.

அவர் துன்புறுத்தப்பட்டார், ஆனாலும் முறையிடாமல் அதைச் சகித்தார். அடிக்கப்படும்படி கொண்டுபோகப்படுகிற ஆட்டுக்குட்டியைப் போலவும், மயிர்கத்தரிக்கப்படுகிற ஆட்டைப் போலவும், முறையிடாமல் எல்லாவற்றையும் மௌனமாகச் சகித்தார்.

அவர் காவலில் இருந்து நியாய விசாரணை நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தின் நடுவில் மரணம் அவரை எட்டிப் பிடித்தது. அவருடைய ஜனம் இவ்வளவு பெரிய குற்றத்தைத் தன்மேல் சுமத்திக்கொண்டதால், அவருடைய ஜீவன் துடைத்தெறியப்பட்டது. இந்தத் தலைமுறையின் மனிதர்களில் யார் இதைக் குறித்துச் சிந்திக்கிறார்கள்?

துன்மார்க்கரோடே அவருடைய கல்லறை நியமிக்கப்பட்டது; ஆனாலும் அவர் மரித்தபோது ஐசுவரியவானோடே இருந்தார்;

ஏனென்றால் அவர் கொடுமை செய்யவில்லை, அவர் வாயில் வஞ்சனை இருந்ததுமில்லை.

ஏசாயா 53:7-9

அப்போஸ்தலர் 2:22-46; 3:15; எபிரெயர் 2:10; மத்தேயு 27:57; மாற்கு 15:43; யோவான் 19:38; ஏசாயா 53:9; 1 கொரிந்தியர் 15:4; 1 பேதுரு 3:18-22

15 மரணத்தின் ராஜ்யத்தில் ராஜா

ராஜாக்களும் மரிக்க வேண்டும். நாம் இங்கே பேசுகிற இந்த ராஜா வேதனை நிறைந்த ஒரு மரணத்தை அனுபவித்தார். சிலுவையில் வன்முறையாக மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டார். பின்பு ஒரு பெரிய கல்லால் மூடப்பட்ட கற்பாறைக் கல்லறையில் வைக்கப்பட்டார்.

மனிதன் தன் சரீரத்தைவிட மேலானவன். மரணத்துக்குப் பின்பும் அவன் தொடர்ந்து வாழ்கிறான். அவனுடைய உணர்வுநிலையை, அவனுடைய ஆவி-ஆத்துமாவைக் கொல்ல முடியாது. ஆவி-ஆத்துமா முழு மனிதனுக்குச் சமம்; மறுமையில் அவன் நிலைத்திருக்கிறான், முழுமையான ஒரு நபராக இருக்கிறான். பொருள்சார்ந்த, சாவுக்குரிய சரீரம் இல்லாமல். கிறிஸ்தவ விசுவாசத்துக்கு வெளியேயும், ஒரு மனிதன் தன் சரீரத்துக்கு வெளியே இருக்க முடியும், காணப்படாத மறுமை உலகத்தின் சூழலை எல்லாப் புலன்களோடும் உணர முடியும் என்பதற்கு – நிரூபணங்கள் என்று சொல்லாவிட்டாலும் – எண்ணற்ற அடையாளங்கள் இருக்கின்றன.

இந்த மறுமையே மரணத்தின் ராஜ்யம். எபிரெய வேதாகமத்தில் இது ஷியோல் (பாதாளம்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. புதிய ஏற்பாட்டில், மரித்தவர்கள் தங்கியிருக்கும் கீழுலகம் ஹேடீஸ் (பாதாளம்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. அங்கே நீதிமான்களுக்கான பகுதியும் அநீதிமான்களுக்கான பகுதியும் இருக்கின்றன. முதலாவது “ஆபிரகாமின் மடி” என்று அழைக்கப்படுகிறது. பின்பு ஒரு மிகக் கீழான பகுதி இருக்கிறது; நோவாவின் காலத்துக்கு முன்பும் அக்காலத்திலும் மனிதர்களோடு கலந்துகொண்ட கலகக்கார, விழுந்துபோன தூதர்கள் அங்கே அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஜலப்பிரளயத்தால் தேவன் ஒரு

முடிவுக்கோடு போடும் அளவுக்கு மனிதர்கள் பாவத்தில் விழுந்ததில் அவர்களுக்கு முக்கியப் பங்கு இருந்தது. ஆதியாகமம் இப்படி அறிவிக்கிறது. இன்று வரை ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் கிறிஸ்தவர்களால் எண்ணற்ற முறை ஒன்றாகச் சத்தமாகச் சொல்லப்படும் தன் விசுவாச அறிக்கையில் ஆதித் திருச்சபை இப்படிப் பிரகடனம் செய்கிறது: மரணத்தின் ராஜ்யத்துக்குள் இறங்கினார். சரியாக அங்கே, நமக்கு மறைவான, மரணத்தின் மூலமாக மட்டுமே பிரவேசிக்கக்கூடிய கீழுலகத்துக்குள், அங்கே கீழே, உள்ளே அவர் போனார் – கிறிஸ்து, ராஜா.

ஒருவேளை வாசகருக்கு இது விசித்திரமாகவும் பழமையானதாகவும் தோன்றலாம். ஆனால் வேதாகமத்தின் உலகப் பார்வை மிகவும் எளிமையானது: சிருஷ்டிக்கப்பட்ட காணக்கூடிய உலகமும், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட காணப்படாத உலகமும் இருக்கின்றன. காணப்படாத உலகத்தில், தேவன் வாசம்பண்ணி அரசாளுகிற பரலோகம் அடங்கியிருக்கிறது. நமக்கு ஏறக்குறைய மறைவாக இருக்கும் இந்த உலகத்தை நாம் ஏதோ ஒரு விதத்திலாவது கற்பனை செய்ய முடியும்படி, காணக்கூடிய உலகத்திலிருந்து நாம் அறிந்த வார்த்தைகளாலும் சொற்களாலும் இது விளக்கப்படுகிறது. தேவனுடைய பரலோகம் மேலே இருக்கிறது. கீழுலகம், மரணத்தின் ராஜ்யம், எப்போதும் கீழே, பூமியின் கீழே இருக்கிறது. பூமியின் கீழே என்பது கல்லறையை மட்டுமல்ல, மரித்தவர்கள் இருக்கிற மறுமையின் காணப்படாத கீழுலகத்தைக் குறிக்கிறது.

ஆபிரகாமின் மடி இளைப்பாறுதலின் இடமாக இருந்தபோதிலும், எபிரெய வேதாகமம் ஷியோலை அங்கே மிக அழகாக இருப்பதால் போக விரும்பும் இடமாக விவரிப்பதில்லை. ஷியோல் மரணத்தையும், தேவன் ஒருபோதும் விரும்பாத மரணத்தின் வல்லமையையும் குறிக்கிறது.

புதிய ஏற்பாடு கீழுலகத்தை ஹேடீஸ் என்று அழைக்கிறது. கிரேக்கப் புராணங்களிலும் இந்த இடம் இப்படித்தான் அழைக்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் ஹேடீஸ் கீழுலகத்தின் ஆட்சியாளனின் பெயரானது. இந்த இடத்தை நரகத்திலிருந்து வேறுபடுத்த வேண்டும். ஹேடீஸும் நரகமும் ஒன்றல்ல.

சிலுவையில் அறையப்பட்ட அந்த நாளுக்கும் இயேசுவின் அடக்கத்துக்கும் திரும்பி வருவோம். வெளியிலிருந்து பார்த்தால் எல்லாம் அமைதியானது; சித்திரவதை செய்யப்பட்ட இயேசுவின் சரீரம் கல்லறையில் இளைப்பாறியது. ஓய்வுநாள் தொடங்கியது. ஆனால் ராஜா இளைப்பாறவில்லை. கீழுலகத்தில் மகத்தான காரியங்கள் நடந்தன. ராஜா கீழே இறங்கினார். மரித்தவராக மட்டுமே அவரால் இந்த மரணத்தின் ராஜ்யத்துக்குள் இறங்க முடிந்தது. மரணத்தின் அதிபதியைச் சந்திக்க முடிந்தது. பழைய சர்ப்பத்தின் குழிக்குள் இறங்கி அதன் தலையை நசுக்கினார். பலவானுடைய உடைமைகளைக் கொள்ளையிடும்படி அவர் அவனை மேற்கொண்டார். சிறைப்பட்டவர்களை விடுவிப்பதற்காக.

மேலும் பாடுபடுவதற்காக அல்ல, வெற்றிபெறவும், விடுவிக்கவும், பிரகடனம் செய்யவுமே அவர் ஷியோலுக்குள் இறங்கினார்.

மிகக் கீழான சிறைக்குள், விழுந்துபோன தூதர் அதிபதிகளிடம் அவர் இறங்கினார். அவர்களுக்கு அவர் இரட்சிப்பின் செய்தியை அல்ல, வெற்றியின் செய்தியை அறிவித்தார். அவர்களுடைய திட்டமும், இருளின் அதிபதியாகிய அவர்களுடைய தலைவனின் திட்டமும் நிறைவேறவில்லை என்று அவர்கள் அறிய வேண்டியிருந்தது. அவருடைய மரணம் அவர்களுடைய மரணத்தைக் குறித்தது. இருளின் எல்லாச் சக்திகளும் தூண்டிவிட்ட அவருடைய மரணம் அவர்களுடைய வெற்றி அல்ல. அது அவர்களுடைய தோல்வி. அவர்கள் எதிர்பாராத விதத்தில், அவரை ஒருபோதும் எதிர்பார்த்திருக்காத இடத்தில், இப்போது அவர்கள்

வெற்றியாளரைச் சந்திக்கிறார்கள்; மனிதர்களுக்கு இரட்சிப்பு வந்திருக்கிறது என்று அவருடைய வாயிலிருந்தே கேட்கிறார்கள். இருளின் சக்திகளோடு சேர்ந்து சாவுக்குரியவர்கள் அழிவது அல்ல; வெற்றியும், இரட்சிப்பும், நித்திய ஜீவனும் இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டு பாவிகளுக்காக ஆயத்தமாக இருக்கின்றன. அதற்குத் தகுதியில்லாத, ஆனால் ராஜா இரக்கம் காட்டுகிற பாவிகளுக்காக.

இந்தச் சிலுவை நாள் வரை மரித்திருந்த, தேவனுக்குப் பயந்த எல்லாரும்கூட ஷியோலில் அல்லது ஹேடீஸில் இருந்தார்கள். அவர்கள் மரணத்தின் ராஜ்யத்தில் இருந்தார்கள், ஆனால் பரலோகப் பரதீஸில் அல்ல. இப்போது வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட ராஜா அவர்களிடம் வருகிறார் – ஆபிரகாமிடமும், தாவீதிடமும், யோபுவிடமும், மற்ற எல்லாரிடமும். மகிமையின் ராஜா உள்ளே பிரவேசிக்கிறார்; எண்ணற்ற கூட்டம் அவரை வரவேற்று வாழ்த்துகிறது. அவர்கள் நம்பிக்கையுள்ள சிறைப்பட்டவர்கள்! அங்கேயே இருப்பது அவர்களுடைய நம்பிக்கை அல்ல. ராஜாவும் அங்கே தங்குவதற்காக வரவில்லை. அவர்களை வெளியே கொண்டுவந்து பரலோகப் பரதீஸுக்குள் நடத்திச் செல்லவே அவர் வந்தார்.

இப்படியாக, கிறிஸ்து மரித்த அதே நாளிலேயே ஹேடீஸிலிருந்து பரதீஸுக்குள் ஒரு பெரிய யாத்திரை நடக்கிறது. ஏனென்றால் சிலுவையிலிருந்த கள்ளர்களில் ஒருவனிடம் அவர் மிகுந்த உறுதியோடு சொன்னார்: இன்றைக்கே நீ என்னுடனேகூடப் பரதீஸில் இருப்பாய். தம்முடைய ஜனத்துக்காகப் போராடி, எல்லாரையும் பரலோகப் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள், தேவனுடைய மகிமையான சமுகத்துக்குள் நடத்திச் செல்லுகிற மகா ராஜாவை இந்தக் கள்ளன் பின்பற்றுகிறான்.

ஷியோலின் இடிபாடுகளும், அதில் விசுவாசிக்காதவர்களும் பின்னால் விடப்படுகிறார்கள். ஒருவேளை, அங்கே தாம்

இரட்சிப்பை அறிவித்தவர்களையும் அவர் கீழுலகத்திலிருந்து விடுவித்திருக்கலாம்; அது விலக்கப்பட்டதல்ல. அவரைச் சந்திக்கிறவன், அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறவன், எங்கே இருந்தாலும், இரட்சிக்கப்படுவான். இரக்கமுள்ள இந்த மகிமையின் ராஜா எல்லாருக்கும் ஐசுவரியமுள்ளவர்.

ராஜா நம்முடைய வாழ்க்கையோடு தம்மை ஒன்றாக்கி மனிதனானார். நாம் வாழ்ந்திருக்க வேண்டிய வாழ்க்கையை அவர் வாழ்ந்தார். நம்முடைய மரணத்தை அவர் ஏற்றுக்கொண்டு, நம்முடைய பாவங்களை நம்மிடமிருந்து எடுத்து, அவற்றைத் தாமே கல்லறைக்குள் சுமந்து போனார். தேவன் அவருடைய மரணத்தை நமக்குக் கணக்கிடுகிறார்; நாம் வாழலாம். ஒரு புதிய, நித்திய, அழியாத வாழ்க்கை. நாம் வாழ முடியும்படி, அவர் கீழே இறங்கி மரணத்தின் கோட்டையை உடைத்தார். அவர் மீண்டும் ஜீவனுக்குத் திரும்பி வந்தார். அவருடைய மரணம் நம்முடைய மரணம்; அவருடைய ஜீவன் இப்போது நம்முடைய ஜீவன்.

ராஜாவின் ஒவ்வொரு அடியும், அவருடைய முழு வாழ்க்கையும், இரட்சிப்புக்கு அவசியமானதாக இருந்தது. இல்லாவிட்டால் அவர் சிலுவைக்காக மட்டுமே தோன்றியிருக்க வேண்டியிருந்திருக்கும். கற்பாறைக் கல்லறை அதைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடாதபோதிலும், சிலுவைக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையில் ராஜா தம்முடைய ஜனத்துக்காக ஒரு யுத்தம் செய்தார். காணக்கூடிய உலகத்திலுள்ள போராட்டம் மரணம் வரை போராடி முடிக்கப்பட்டது. இப்போது காணப்படாத உலகத்திலுள்ள போராட்டம் வந்தது. அவர் ஷியோலைக் கொள்ளையிட்டு, சிறைப்பட்டவர்களைச் சீயோன் மலைக்கு, தேவனுடைய மலைக்கு, மேலே நடத்திச் சென்றார்.

இப்படிப் புதிய வாழ்வுக்கு உயிர்ப்பிக்கப்பட்டவராக, நோவாவின் காலத்தில் தேவனுக்கு விரோதமாகக் கலகம்பண்ணி, இப்போது தங்கள் இறுதித் தீர்ப்பு வரை

சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற காணப்படாத உலகத்தின் ஆவிகளிடம் அவர் போய், தம்முடைய வெற்றியை அவர்களுக்கு அறிவித்தார்.

1 பேதுரு 3:19-20

ஆகையால்: “அவர் உன்னதத்துக்கு ஏறி,
சிறைப்பட்டவர்களைச் சிறையாக்கி, மனுஷர்களுக்கு
வரங்களை அளித்தார்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஏறினார் என்பதினாலே, அவர் பூமியின் தாழ்வான இடங்களில் முன்னே இறங்கினார் என்று விளங்குகிறதல்லவா? இறங்கினவரே எல்லாவற்றையும் நிரப்பத்தக்கதாக, எல்லா வானங்களுக்கும் மேலாக உன்னதத்துக்கு ஏறினவருமாயிருக்கிறார்.

எபேசியர் 4:8-10

பயப்படாதே! நான் முந்தினவரும் பிந்தினவரும்
ஜீவனுள்ளவருமாயிருக்கிறேன்; மரித்திருந்தேன், இதோ,
சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறேன்; மரணத்துக்கும்
பாதாளத்துக்குமுரிய திறவுகோல்களை
உடையவராயிருக்கிறேன்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:17-18

2 சாமுவேல் 22:6; யோபு 17:16; சங்கீதம் 16:10; 30:3; 68:16-24; 116:3, 8-9, 15; 118:17-27; ஏசாயா 14:9-15; 38:18; 45:2; எசேக்கியேல் 31:16; ஓசியா 13:14; சகரியா 9:9-12; மத்தேயு 12:28-29, 40; அப்போஸ்தலர் 2:22-36 (சங்கீதம் 16:10-11); ரோமர் 10:6-10 (உபாகமம் 30:12-14); கொலோசெயர் 1:16; 2 பேதுரு 2:4.

16 ராஜாவின் உயிர்த்தெழுதல்

மரித்தவர்கள் மீண்டும் உயிரடைவதில்லை. விதிவிலக்கில்லாத ஒரு விதி. இது விசேஷமான அறிவு அல்ல; ஒவ்வொருவருக்கும் இது தெரியும். மரணம், நம்முடைய முடிவுள்ள தன்மை, அழிந்துபோகும் தன்மை – இது நாம் திருப்தியடைய விரும்பும் எல்லைக்கோடு அல்ல. மண்ணுக்குத் திரும்புவதைவிட மேலான ஒன்றுக்காக நாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று அநேகர் உணருகிறார்கள். இது மட்டுமே எல்லாம் அல்ல.

ராஜா யுத்தத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போயிருக்கிறார். தனியாக, தம்முடைய பிதாவின் கட்டளையின்படி. நமக்காக. மரணத்தின் வல்லமையை அவர் எதிர்கொண்டார். தம்மைத் தோற்கடிக்க இடம் கொடுத்தார். போராட்டத்தில் தோற்று, அதன் மூலமாகவே மீண்டும் அதை வென்றார். மரணத்தின் வல்லமையை அவர் மேற்கொண்டார். மரணத்தை ஜீவனாகத் திருப்பினார். தம்முடைய வாழ்நாளில் அவர் சில மனிதர்களை மீண்டும் உயிருக்குக் கொண்டுவந்தார். இப்போது அவருடைய பிதா அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்புகிறார். விதிவிலக்கில்லாத விதி நீக்கப்படுகிறது. பிதாவாகிய தேவன் நீதிமானின் மரணத்தைக் குறித்து மௌனமாக இருப்பதில்லை. இந்தப் பாடுகளிலிருந்து தப்புவிக்கப்படும்படி இயேசு ஜெபித்தபோது கெத்செமனேயில் அவர் மௌனமாக இருந்தார். தம்முடைய குமாரனோடு கடினமான பாடுகளின் பாதையில் நடந்தபோது அவர் மௌனமாக இருந்தார். இயேசு சிலுவையில் தொங்கியபோது அவர் மௌனமாக இருந்தார். ஆனால் பின்பு பிதா பேசினார்; தம்முடைய முழு தெய்வீக வல்லமையையும் வெளிப்படுத்தி, இயேசுவை மீண்டும் ஜீவனுக்குக் கொண்டுவந்தார்.

சிலுவை மனிதர்களின் கொடூரமான, கடினமான “இல்லை”. உயிர்த்தெழுப்புதல் தேவனுடைய வெளிப்படையான “ஆம்”.

கிறிஸ்துவுக்கும், ஜீவனுக்கும், நமக்கும் அவர் சொல்லும் “ஆம்”; நாம் அவருடைய சத்துருக்களைப் போல நடந்துகொண்டாலும். அல்லது நம்முடைய சிருஷ்டிகரைக் குறித்து முற்றிலும் அக்கறையில்லாமல் இருந்தாலும்.

இயேசுவின் மரணத்தில் இயேசு மனிதர்களின் பகைமையைச் சந்திக்கிறார். இருளின் சக்திகள், மரணத்தின் சக்திகளின் பகைமையையும். நம்முடைய பாவங்களுக்காக நம்முடைய ஸ்தானத்தில் செலுத்தப்பட்ட பலியாகிறார். குற்றத்தின் கேள்வி, நம்முடைய பாவங்களின் பிரச்சினை, ஒரேதரம் என்றென்றைக்குமாகத் தீர்க்கப்பட்டது என்பது உயிர்த்தெழுப்புதலில் முத்திரையிடப்படுகிறது. நமக்குச் சாதகமாக. உயிர்த்தெழுப்புதலில் தேவனுக்கும் மனிதர்களுக்கும் விரோதமான காணப்படாத எல்லாச் சக்திகளும் தோற்கடிக்கப்பட்டன. தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கு வழி திறந்திருக்கிறது! இந்தக் கல்லறையிலிருந்து எப்படிப்பட்ட ஒரு ராஜா வெளியே வருகிறார்! ராஜா உயிரோடிருக்கிறார்! மரித்தோரிலிருந்து அவர் வெற்றியோடு திரும்பி வந்திருக்கிறார். ஒரு புதிய வாழ்க்கையின் எதிர்காலம் தொடங்கியிருக்கிறது.

உயிர்த்தெழுந்தார்! மரணத்தை உடைத்துக்கொண்டு, மூடப்பட்ட கற்பாறைக் கல்லறையைப் பின்னால் விட்டுவிடுகிறவர் இயேசுதாமே. தம்முடைய கல்லறைத் துணிகளை ஒழுங்காக மடித்து வைத்துவிட்டு, உயிர்த்தெழுதலின் உலகத்துக்குள் அவர் பிரவேசிக்கிறார். சீஷர்கள் அறிந்திருந்த அதே இயேசுவே அவர். கைகளிலும் கால்களிலும் விலாவிலும் உள்ள தழும்புகள், நமக்காக அவர் பட்ட பாடுகளுக்கும் மரணத்துக்கும் நித்திய நினைவாகவும் அடையாளமாகவும் நிலைத்திருக்கின்றன. ஆனால் இப்போது அவர் ஒரு புதிய இருப்பில் வாழ்கிறார். மூடப்பட்ட கதவுகள் வழியாகப் போகிறார், இடம் மாறுவதற்கு அவருக்கு நேரம் தேவையில்லை. தம்முடைய சீஷர்களோடு மீன் சாப்பிடுகிறார்,

தம்மைத் தொட இடம் கொடுக்கிறார், என்றென்றைக்கும் உண்மையான மனிதராக இருக்கிறார், இருப்பார்.

கல்லறையிலிருந்த பல டன் எடையுள்ள கல் அகற்றப்படுகிறது. இயேசு வெளியே வருவதற்காக அல்ல, சீஷர்களும் பெண்களும் வெறுமையான கல்லறைக்குள் வருவதற்காக.

இந்த உயிர்த்தெழுதல் நாம் அறிந்த எல்லாவற்றுக்கும் எதிராகப் பேசுகிறது. இது சாத்தியமே இல்லையே! ஒரு கட்டுக்கதையா? ஒரு புராணமா? இந்த வரலாற்று உண்மையை மறுக்க அநேக காரியங்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் உலக வரலாற்றில் இதைப் போல இவ்வளவு நன்றாக ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கப்பட்ட நிகழ்வு அரிது. இது நம்மை ஆச்சரியப்படுத்தக்கூடாது. ஏனென்றால் இந்த நிகழ்விலேயே எல்லாம் நிற்கிறது அல்லது விழுகிறது. கல்லறை வெறுமையாக இருந்தது. மிக அநேக கண்கண்ட சாட்சிகள் உயிர்த்தெழுந்தவரைச் சந்தித்தார்கள். சாவுக்குப் பயந்து நடுங்கிய சீஷர்கள் கிறிஸ்துவைத் தைரியமாக அறிக்கையிடுகிறவர்களானார்கள். அவர்கள் இனி மரணத்துக்குப் பயப்படவில்லை. இன்று மிக அநேக மனிதர்கள், விஞ்ஞானத்தால் விளக்க முடியாத, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட காட்சி, கேள்வி அனுபவங்களில் கிறிஸ்துவை அனுபவிக்கிறார்கள்.

மேசியா-ராஜாவின் உயிர்த்தெழுதல் மனிதகுலத்தை ஒரு புதிய பரிமாணத்துக்குள் நடத்தியிருக்கிறது. அதில் எல்லா மனிதர்களுக்கும் இடம் உண்டு. அது மரணத்தையும் அழிவையும் என்றென்றைக்கும் கல்லறையிலேயே விட்டுவிடுகிறது. நமக்கு முன்பாக ஒரு புதிய இருப்பு இருக்கிறது. நிறைவான ஜீவன். நம்முடைய ராஜா நமக்காகப் போராடிப் பெற்றதை நித்திய ஜீவனும் புதிய சிருஷ்டிப்பும் குறிக்கின்றன. தம்முடைய ஜீவனைப் பணயம் வைத்து.

அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் நம்மை ஜீவனுக்குள் இழுத்துக்கொண்டு வருகிறது. வாழத் தகுதியான ஜீவன் வெற்றிபெற்றிருக்கிறது – அவர் மூலமாக.

கர்த்தாவே, நீர் என்னை மரித்தோரின் உலகத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கமாட்டீர்! நான் என்றென்றைக்கும் கல்லறையில் முடிந்துபோக நீர் இடங்கொடுக்கமாட்டீர்; ஏனென்றால் நான் உமக்கு உண்மையாக நிலைத்திருக்கிறேன்!

ஜீவ மார்க்கத்தை நீர் எனக்குக் காட்டுகிறீர். உம்முடைய சமுகத்தில் கலங்காத சந்தோஷத்தைக் காண்கிறேன்; உம்முடைய கரத்திலிருந்து எனக்கு நித்திய பேரின்பம் வருகிறது.

சங்கீதம் 16:10-11

யோவான் 2:22; அப்போஸ்தலர் 2:24, 32; 3:15; ரோமர் 4:24-25; 6:4, 9; 8:11, 34; 10:9; 1 கொரிந்தியர் 15; 1 தெசலோனிக்கேயர் 1:10; எபேசியர் 2:1-6; கொலோசெயர் 3:1; 2 தீமோத்தேயு 2:8.

17 ராஜாவின் பரமேறுதல்

ராஜாவாகிய இயேசுவின் பரமேறுதல் ஒரு தப்பியோட்டம் அல்ல. வெறுமனே இடம் மாறுதலும் அல்ல: மகத்தான விளைவுகளைக் கொண்ட ஒரு நிகழ்வு. உண்மையில் சிலுவை, கல்லறை, உயிர்த்தெழுதல் இவற்றைவிடக் குறைவான முக்கியத்துவம் உடையதல்ல. இந்த நிகழ்வைப் பற்றி அரிதாகவே ஏதாவது கேள்விப்படுகிறோம். ஜெர்மனியில் அது நமக்கு வசந்த காலத்தில் ஒரு விடுமுறை நாளைத் தருகிறது; அது தந்தையர் தினம் என்றும் அறியப்படுகிறது. உண்மையில் இந்த நிகழ்வு இயேசுவின் வாழ்வுக்கும் மரணத்துக்கும் மகுடம் சூட்டுகிறது.

“பரமேறுதல்” (ஜெர்மன் மொழியில் Himmelfahrt, “பரலோகப் பயணம்”) விசித்திரமாகத் தோன்றுகிறது. அது ஒரு “பயணம்” அல்ல; அப்படியிருந்தால் இயேசு ஒருபோதும் இலக்கை அடைந்திருக்கமாட்டார். அது தேவனுடைய பரலோக உலகத்துக்குள், நம்முடைய காணக்கூடிய இவ்வுலக யதார்த்தத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறானதும், ஆனால் தூரமில்லாததுமான அப்பாலுள்ள நிலைக்குள், கடந்து செல்லுதலாக இருந்தது.

இயேசு வெற்றி ஊர்வலமாக வானங்களைக் கடந்து சென்றார். அப்பாலுள்ள இந்த உலகத்தின் எல்லா ஜீவன்களும் தலைவணங்குகின்றன. அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை. இந்தப் பாதை தேவனுடைய சிங்காசனம் வரை செல்லுகிறது. அவர் எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்ததைப் போல, ஆனாலும் முற்றிலும் வேறாக. ஏனென்றால் சிலுவை அவருக்குப் பின்னால் இருக்கிறது.

ஒரு மனிதர் மனிதர்களாகிய நமக்காகத் தேவனுடைய பிதாவின் இருதயத்துக்கு வழியைத் திறந்து, தடையில்லாமல்

ஆக்கியிருக்கிறார். அவரே வழி. இப்போது நாம் வீட்டுக்கு வர முடியும். பிதா நமக்காகக் காத்திருக்கிறார். அவர் நம்மை வரவேற்க விரும்புகிறார்.

முதலில் அவர் அங்கே ஒரு ராஜகுமாரனைப் போல வரவேற்கப்பட்டார். தந்தையர் தினத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது: நித்திய பிதாவாகிய தேவன் தம்முடைய குமாரனை வரவேற்கிறார். சந்தோஷத்தோடு அவரை வாழ்த்துகிறார். பரலோகம் களிகூருகிறது, எல்லாத் தூதர்களும் பரலோக ஜீவன்களும் களிகூருகின்றன. குமாரன் திரும்பி வந்துவிட்டார். பூமியில் 33 வருடங்களுக்குப் பின்பு அவர் பரலோக அரண்மனைக்குத் திரும்புகிறார்.

அவர் கடினமான ஒன்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறார். நித்திய இரட்சிப்பை, நித்திய மீட்பை அவர் உண்டாக்கியிருக்கிறார். ஒரு புதிய சிருஷ்டிப்பு பிறந்திருக்கிறது. அவர் மனிதனானதன் மூலமாக, அவருடைய மரணத்தின் மூலமாக, உயிர்த்தெழுதலின் மூலமாக. பிரபஞ்சத்தின் அரசாட்சி அரண்மனையில் அவர் இவ்வளவு ஆவலோடு எதிர்பார்க்கப்பட்டதிலும், இப்போது வரவேற்கப்படுவதிலும் ஆச்சரியமில்லை.

இவை எல்லாம் கட்டுக்கதை அல்ல. இது பெரிய தாக்கமுள்ள யதார்த்தம். அதன் விளைவுகளை இன்னும் முழுமையாகக் கணிக்க முடியாது. மனிதர்களாகிய நாம் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுகிறோம்.

நமக்கு இந்தப் பரமேறுதல் நிகழ்வு ஒரே ஒரு அர்த்தத்தைத்தான் கொடுக்க முடியும்: பரலோகப் பிதா செய்ததுபோலவே நாமும் செய்வது. பிதா ராஜாவாகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டதுபோலவே நாமும் அவரை ஏற்றுக்கொள்வோம். அவரை எதிர்பார்ப்போம், அவரை வரவேற்போம். நம்முடைய வாழ்க்கைக்குள்ளும் அவர் பிரவேசிக்க விரும்புகிறார். அதற்கு அவர் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்.

சொல்லப்போனால், அவர் இப்படித் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு முன்பாக ஒரு மேகத்தில் பரலோகத்துக்கு ஏறிப்போனபோது, இரண்டு மனிதர்கள், இரண்டு தூதர்கள், அங்கே இருந்து சொன்னார்கள்: இப்போது அவர் போனதுபோலவே நிச்சயமாக அவர் மீண்டும் வருவார். காணக்கூடியவிதமாக, மேகங்களில்.

நீர் வெற்றி ஊர்வலமாக உன்னதத்துக்கு ஏறினீர்,
சிறைப்பட்டவர்களை உம்மோடு நடத்திச் சென்றீர்.
மனிதர்களிடமிருந்து, கலகக்காரர்களிடமிருந்தும்கூட,
காணிக்கைகளைப் பெற்றுக்கொண்டீர். நிச்சயமாகவே,
தேவனாகிய கர்த்தர் இங்கே வாசம்பண்ணியிருப்பார்!

கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்! நாள்தோறும் அவர் நம்முடைய பாரத்தைச் சுமக்கிறார்; ஆம், தேவனாகிய அவரே நம்முடைய இரட்சிப்பு.

சங்கீதம் 68:18-19

மாற்கு 16:19-20; லூக்கா 24:50-53; அப்போஸ்தலர் 1:4-11; எபிரெயர் 5:10; 4:14.

18 ராஜாவின் முடிசூட்டு விழா

முடிசூட்டு விழாக்கள் ஆடம்பரமான சடங்குகள். எதிலும் சிக்கனம் இல்லை. ஒவ்வொரு ராணிக்கும் ஒவ்வொரு ராஜாவுக்கும் வாழ்வில் ஒருமுறை மட்டுமே நடக்கும் நிகழ்வு. உயர்ந்த பதவியிலுள்ள விருந்தினர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அரண்மனை அலங்கரிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது நாம் பரலோகத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். இடத்துக்கும் காலத்துக்கும் வெளியே நம்முடைய கற்பனை உலகம் வரம்புக்குட்பட்டது. கற்பனைக் கதைகளும் அறிவியல் புனைகதைகளும் நம்முடைய கற்பனைத் திறனைத் தூண்டுகின்றன. ஆனால் பரலோக, அப்பாலுள்ள பரிமாணத்தில் மேசியா-ராஜாவாகிய இயேசுவின் பிரவேசத்தையும், வரவேற்பையும், முடிசூட்டு விழாவையும் ஓரளவுக்கு மட்டுமே, அதுவும் முடிந்தால், கற்பனை செய்ய முடியும். ஆனால் அது மிகவும் உண்மையானது, தொலைநோக்கான விளைவுகளை உடையது.

இயேசு மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்பட்டிருக்கிறார் – ஒரு வெற்றிக் கிரீடத்தால்! அது ஒருவேளை ஒலிவக் கிளைகளால் செய்த கிரீடம் அல்ல. மாறாக, நாம் தொடர்புபடுத்திப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு உருவகம். முடிசூட்டுப் பண்டிகை பத்து நாட்கள் நீடிக்கிறது.

பிதாவாகிய தேவன், பிரபஞ்சத்தின் ராஜா, தாம் கொடுக்கக்கூடிய மிக உயர்ந்த கனத்துக்குரிய இடத்தைத் தம்முடைய குமாரனுக்குக் கொடுக்கிறார். அவரைத் துணை ஆட்சியாளராக்குகிறார். அவர் சொல்வதும் செய்வதும் தேவனே செய்வதுபோல இருக்கிறது. அக்காலத்தில் எகிப்தில் பார்வோனின் பிரதிநிதியாக இருந்த யோசேப்பைப் போல.

பரலோகப் பிதா கொடுக்கும் இந்தக் கனம் ஒரு குடும்ப ரீதியான சலுகையோ கடமையோ அல்ல. இயேசு இந்த இடத்துக்குத் தகுதியானவர். அவர் தம்மை எவ்வளவு தாழ்த்தினாரோ, அவ்வளவு உயர்த்தப்படுகிறார். பெத்லகேமில் ஒரு தொழுவம், கடின உழைப்பு, உடைமையில்லாமை, அவமதிப்பு, முடிவில் சிலுவை. அவர் சிருஷ்டிகராக, பரலோக ராஜாவாக இருந்தபோதிலும்! எல்லா இருப்புக்கும் மையத்திலுள்ள இந்தக் கனத்துக்குரிய இடமும் மிக உயர்ந்த கனப் பட்டமுமே அவருக்குத் தகுதியானவை.

ஏற்கெனவே ராஜாவாகிய தாவீது இந்த இரகசியமான வார்த்தைகளை எழுதினார்:

> கர்த்தர் என் ஆண்டவரை நோக்கி: “நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்குப்
> பாதபடியாக்கிப்போடும்வரைக்கும் நீர் என்னுடைய வலதுபாரிசத்தில் உட்காரும்” என்றார்.

இது நிறைவேறியிருக்கிறது. நீங்கள் இதை வாசிக்கும்போது, இது பழைய செய்தி அல்ல. இவை எல்லாவற்றுக்கும் விளைவுகள் உண்டு. இயேசு ஆண்டவராகவும் கிறிஸ்துவாகவும் ஆக்கப்பட்டார் என்றால், அதற்கு விளைவுகள் இருக்கும். சீக்கிரமாகவோ தாமதமாகவோ. நம்முடைய கிரகத்துக்கு, ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும். இந்தக் கர்த்தரை, இந்த Lord of Lords-ஐ (கர்த்தாதி கர்த்தரை) ஒருவரும் கடந்து போக முடியாது.

அக்காலத்தில், இயேசு பரலோகத்துக்குப் போய் அதிக காலம் ஆகாதபோது, கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சுரங்கக் கல்லறைகளிலும் மறைவிடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட பாடல்களைப் பாடினார்கள்:

> ஆகையால் தேவன் அவரை ஒப்பற்ற விதத்தில் மிகவும் உயர்த்தி, எல்லா நாமத்துக்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குக் கனப் பட்டமாகக் கொடுத்தார்.
>
> இயேசு இந்த நாமத்தைத் தரித்திருப்பதால், ஒருநாள் பரலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் பூமியின் கீழும் உள்ள எல்லாரும் அவருக்கு முன்பாக முழங்கால்படியிடுவார்கள்.
>
> இயேசு கிறிஸ்துவே கர்த்தர் என்று எல்லாரும் அறிக்கைபண்ணி, அதன் மூலம் பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமை செலுத்துவார்கள்.

அல்லது: கீழே இறங்கினவரே, முழுப் பிரபஞ்சத்தையும் தம்முடைய பிரசன்னத்தால் நிரப்பும்படி, எல்லா வானங்களிலும் உயர்ந்த வானத்துக்கு மேலாக மீண்டும் ஏறினார்.

மேலும்: ... இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல்; அவர் இப்போது – பரலோகத்துக்குப் போன பின்பு – தேவனுடைய

வலதுபாரிசத்தில் கனத்துக்குரிய இடத்தில் வீற்றிருக்கிறார்; தூதர்களும் எல்லாச் சக்திகளும் அதிகாரங்களும் அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

சொல்லப்போனால், உயிர்த்தெழுதலுக்குக் கண்கண்ட சாட்சிகள் இருப்பதுபோலவே, உயர்த்தப்பட்ட மேசியா-ராஜாவுக்கும் கண்கண்ட சாட்சிகள் இருக்கிறார்கள். ஒருகாலத்தில் வைராக்கியவாதியாக இருந்த பவுல், கிறிஸ்தவர்களை அழிக்க விரும்புகிறவன் அவர்களுடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவையே தாக்குகிறான் என்பதை உணர வேண்டியிருந்தது. கிறிஸ்து அவனுக்கே தரிசனமானது அளவற்ற கிருபை. நியாயத்தீர்ப்புக்காக அல்ல. தமஸ்குவுக்குப் போகும் வழியில் பவுல் திடீரென்று அவருடைய பரலோக மகிமையின் ஒளிப்பிரகாசத்தில் நிற்கிறான். ஒரு மேடையில் ஒளிவிளக்கின் வெளிச்சத்தில் நிற்பதுபோல. விளைவு: குருட்டுத்தன்மை. மூன்று நாட்களுக்குப் பின்பு அது சுகமாக்கப்படுகிறது. இந்தச் சந்திப்பின் விளைவு: பவுல் முற்றிலும் மாறிப்போகிறான். உடனடியாக, தன்னால் முடிந்த அளவு சீக்கிரமாக, இயேசுவை மேசியாவாகவும் கர்த்தராகவும் அவன் பிரசங்கிக்கிறான். தீர்க்கதரிசனங்களில் விவரிக்கப்பட்டு முன்னறிவிக்கப்பட்டபடி இந்த நபரே மேசியா என்று அவன் திடீரென்று புரிந்துகொண்டான். ஒரே நொடியில் அவனுக்கு எல்லாம் ஒன்றோடொன்று பொருந்தியது.

பவுலுக்கு முன்பே இன்னொரு கண்கண்ட சாட்சியாக இருந்தவன் சீஷனாகிய ஸ்தேவான். யூதர்கள் அவனைக் கல்லெறிந்தார்கள். கற்கள் அவன்மேல் பொழியும்போது, திறக்கப்பட்ட வானத்தை அவன் பார்க்கிறான். இயேசுவைப் பார்க்கிறான். அவர் பரலோக மகிமையில் நின்று, மரித்துக்கொண்டிருக்கும் இரத்தசாட்சியைத் தம்மிடம் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவனை நோக்கிக் குனிகிறார்.

வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அரசாளுகிறார். அவருடைய

வார்த்தையே இறுதியானது. ஆனால் – இது முக்கியம் – அவர் அரசாளும் விதம் வேறானது. பேரரசர்களும், ராஜாக்களும், கொடுங்கோலர்களும் செய்வதுபோல அல்ல. அவருடைய ஆட்சி சுயநலமற்றது, நீதியானது, உண்மையானது, அன்பு நிறைந்தது. அவருடைய ஆட்சி கட்டாயப்படுத்தும் அதிகாரம் அல்ல. இந்த உலகத்தின் தீமை பலவந்தத்தால் நிறுத்தப்படுவதில்லை. எல்லா ராஜாக்களுக்கும் ராஜாவாகிய இயேசு இதைத் தம்முடைய வழியில் செய்கிறார். சுவிசேஷங்களிலிருந்து நாம் அவரை அறிந்திருக்கிறபடியே. நாம் அவரை நம்பலாம். அவர் தம்முடைய இலக்கை அடைகிறார். ஒரு வார்த்தை போதும், இந்த உலகத்தின் எல்லாச் சக்திகளும் நிறுத்தப்படுகின்றன.

பிதா அவருக்குச் சிங்காசனத்தைக் கொடுத்தார் என்றால், நம்முடைய வாழ்க்கையின் சிங்காசனத்தையும் அவர் பெற வேண்டும் என்பதைத் தவிர வேறு எப்படியும் இருக்க முடியாது! உண்மையான ராஜாவாகிய இயேசு சிங்காசனத்தைக் கொள்ளையடிப்பவர் அல்ல. நம்முடைய வாழ்க்கையில் சிங்காசனத்தை யார் பெறுவார் என்று நாமே தீர்மானிக்கிறோம். மனிதர்கள், விக்கிரகங்கள், மார்க்கங்கள், அடிமைப்படுத்தும் பழக்கங்கள், பயம் – இன்னும் அநேக காரியங்கள் நம்முடைய வாழ்க்கையின்மேல் ஆட்சி செலுத்த விரும்புகின்றன. நம்மை அடிமைப்படுத்தாத ஒரே ஆட்சி அவருடைய ஆட்சியே. எதிர்காலம் உள்ள ஒரே ஆட்சி.

நாம் எந்தப் பக்கத்தில் நிற்க விரும்புகிறோம்? என் மேசியா-ராஜாவாகிய இயேசுவின் வல்லமையான மகத்துவத்தையும் மகிமையையும் நான் ஒருவேளை அவ்வப்போது குறைத்து மதிப்பிடுகிறேன். ஆகவே நம்முடைய வாழ்க்கையின் சிங்காசனத்தை நாம் மீண்டும் மீண்டும் புதிதாக அவரிடம் ஒப்படைக்கலாம். அவரிடம் மன்னிப்பும் பொறுமையும் உண்டு. எப்போதும் ஒரு புதிய தொடக்கம். அவர் குற்றம்

சாட்டுவதில்லை. தம்முடைய கிருபையின் ஆட்சிக்குள் அவர் நம்மை மீண்டும் மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

இராத்தரிசனங்களில் நான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்: இதோ, மனுஷகுமாரனைப் போன்ற ஒருவர் வானத்தின் மேகங்களோடு வந்தார். அவர் நீண்ட ஆயுசுள்ளவரிடத்தில் வந்தார்; அவரை அவருக்கு முன்பாகக் கொண்டுவந்தார்கள்.

14 அவருக்கு ஆட்சியும், கனமும், ராஜரீகமும் கொடுக்கப்பட்டது; எல்லா ஜனங்களும், ஜாதிகளும், பாஷைக்காரரும் அவருக்குச் சேவை செய்தார்கள். அவருடைய ஆட்சி ஒழிந்துபோகாத நித்திய ஆட்சி; அவருடைய ராஜரீகம் அழியாதது.

தானியேல் 7:13-14

புதிய ஏற்பாட்டில் அதற்கு இணையானது:

இயேசு (பிரதான ஆசாரியனுக்குப்) பதில் சொன்னார்: “ஆம்! ஆனாலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், இதுமுதல் இது நடக்கும்: மனுஷகுமாரன் சர்வவல்லவருடைய வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும், வானத்தின் மேகங்கள்மேல் வருவதையும் நீங்கள் காண்பீர்கள்!”

மத்தேயு 26:64

இதோ, மேகங்களுடனே வருகிறார்; கண்கள் யாவும் அவரைக் காணும், அவரைக் குத்தினவர்களும் அவரைக் காண்பார்கள்; பூமியின் கோத்திரத்தார் எல்லாரும் அவரைப் பார்த்துப் புலம்புவார்கள். ஆம், ஆமென்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:7

இயேசு வானங்களைக் கடந்து தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்குப் போயிருக்கிறார். பேதுருவின் பெந்தெகொஸ்தே பிரசங்கத்தின்போது எருசலேமிலுள்ள இஸ்ரவேலர் துக்கப்படுகிறார்கள்; அவரைக் கொலைசெய்த அதே மனிதர்கள்.

வல்லமையுள்ள வாசல்களே, அகலத் திறவுங்கள்; பூர்வகாலத்துக் கதவுகளே, வழிவிடுங்கள்; மகிமையின் ராஜா உள்ளே பிரவேசிக்கட்டும். இந்த மகிமையின் ராஜா யார்? அவர் கர்த்தர், பலமும் வல்லமையுமுள்ளவர், யுத்தத்தில் வல்லமையுள்ள கர்த்தர். இந்த மகிமையின் ராஜா யார்? சர்வவல்லமையுள்ள கர்த்தரே, அவரே மகிமையின் ராஜா.

சங்கீதம் 24:7-10

எபிரெயர் 2:7, 9; சங்கீதம் 10:16; எரேமியா 10:7, 10; அப்போஸ்தலர் 2:34; எபிரெயர் 1:13; ஆதியாகமம் 41:41-46; எபேசியர் 4:8-10; சங்கீதம் 110:1; பிலிப்பியர் 2:5-11; 1 பேதுரு 3:22; அப்போஸ்தலர் 9:1-22; 7:54-60; மத்தேயு 28:18; லூக்கா 11:23.

19 மகிமையின் என் ராஜா

(பாடல் அதன் மூல ஜெர்மன் வரிகளில்)

Der Wind, der in mir weht

Das Wort, das nie vergeht

Alpha und Omega

Der sein wird, ist und war

Berge verbeugen sich vor seinem Angesicht

Ein Wort und es geschieht

Er kommt und Ängste fliehn

Das ist mein König, König der Herrlichkeit

Sein ist das Reich, die Macht in Ewigkeit

Nichts muss ich fürchten, solange ich weiß

Dass der König der Könige nah bei mir bleibt

Der Weg auf dem ich geh

Das Licht auf meinem Weg

Meine Heimat, mein Zuhaus’

Deine Nähe füllt mich aus

Das ist mein König, König der Herrlichkeit

Sein ist das Reich, die Macht in Ewigkeit

Nichts muss ich fürchten, solange ich weiß

Dass der König der Könige nah bei mir bleibt

டோபியாஸ் / சாமுவேல் / ஹுண்ட் / ஹார்ஃப்ஸ்ட் (Tobias / Samuel / Hundt / Harfst)

20 ராஜா – தாவீதின் குமாரனும் தேவனுடைய குமாரனும்

இரண்டாம் சங்கீதத்துக்குத் தலைப்பு இல்லை. இது ஒரு ராஜ சங்கீதம்; இது தாவீதுடையது என்று நாம் எதிர்பார்ப்போம். அப்படி இருக்கலாம், ஆனால் இங்கே விவரிக்கப்படும் ராஜா தாவீதாக இருக்க முடியாது, அவருடைய மகனாகிய சாலொமோனாகவும் இருக்க முடியாது. மாறாக, இந்தச் சங்கீதம் அக்காலத்தில் இல்லாத ஒரு தனித்துவமான ராஜாவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. சங்கீதம் 2-இல் உள்ள அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர், மேசியா, தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ராஜா. அவர் ராஜாவாக அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டு நியமிக்கப்படுகிறார்; அதே நேரத்தில் தம்முடைய பதவியை நிறைவேற்றும்படி ஆவியினால் அபிஷேகம்பண்ணப்படுகிறார்.

சற்று நீளமான இந்த அதிகாரத்தில், இந்த ராஜா தேவனுடைய குமாரன் என்பதே முன்னணியில் நிற்கிறது. பண்டைய கிழக்கு நாடுகளில், எகிப்தியர்களிடையிலும், மெசொப்பொத்தாமியாவிலும்கூட, ராஜா மனித உருவெடுத்த தெய்வமாக இருந்தான். உண்மையில் யாரைப் பற்றியது என்று தெரியாமல் சங்கீதம் 2-ஐ வாசித்தால், இந்தச் சங்கீதத்தில் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர் எருசலேமிலுள்ள சீயோன் மலையில் ராஜாவாக நியமிக்கப்பட்டு, அதன் மூலமாக உன்னதமானவரின் குமாரனாகச் சுவீகரிக்கப்படுகிறார். அப்படியானால் அதற்கு முன்பு அவர் அப்படி இருக்கவில்லை. சங்கீதம் 2-இல் உள்ள “ஜெநிப்பித்தல்” என்பது சிங்காசனத்தில் அமர்த்துதலே. சிங்காசனத்தில் அமர்வதோடு ராஜா தேவனுடைய குமாரனாகச் சுவீகரிக்கப்படுகிறார்.

> “நான் என் ராஜாவை என் பரிசுத்த பர்வதமாகிய சீயோனில் அபிஷேகம்பண்ணி வைத்தேன்!”

> கர்த்தருடைய தீர்மானத்தை நான் அறிவிக்கிறேன். அவர் என்னை நோக்கி: நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெநிப்பித்தேன் என்றார்.
>
> என்னைக் கேளும், அப்பொழுது ஜாதிகளை உமக்குச் சுதந்தரமாகவும், பூமியின் எல்லைகளை உமக்குச் சொந்தமாகவும் கொடுப்பேன்.

வரலாற்றுச் சூழ்நிலையைப் போல அல்லாமல், இங்கே ஆட்சி யூதாவின்மேலோ இஸ்ரவேலின்மேலோ மட்டுமல்ல, எல்லா ஜாதிகளின்மேலும் பரவுகிறது. உலக ஆட்சியைக் குறித்து அவர்கள் கனவு கண்டார்களா?

எல்லா ஜாதிகளையும் தனித்துவமான ஒரு ராஜாவின் கீழ் ஒன்றுசேர்த்து, அவர் மூலமாக முழு உலகத்தையும் ஆசீர்வதிப்பதே தேவனுடைய கனவு. இலட்சிய ராஜாவின் மூல மாதிரியாகவும், வரப்போகும் ராஜாவின் முன்மாதிரியாகவும் இருந்த தாவீதோடு இது தொடங்கியது. ஏதோ ஒரு ராஜா அல்ல, அவருடைய சந்ததியிலிருந்து வருகிறவர், வேறு வார்த்தைகளில், தாவீதின் ஒரு குமாரன். ராஜ கோத்திரமாகிய யூதாவிலிருந்து. சங்கீதம் 2 எதிர்காலத்தை நோக்கிப் பார்த்து, ஒரு நேரடியான நிறைவேற்றத்தை எதிர்பார்க்கிறது. இந்தச் சங்கீதம் மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஆசைக் கனவு அல்ல; இது நிறைவேறியதும், இன்னும் முழுமையாக நிறைவேறப்போவதுமான தூய்மையான மேசியா தீர்க்கதரிசனம். அப்போஸ்தலர் 13:32-34 காட்டுவதுபோல, இன்று நாம் இந்தச் சங்கீதத்தின் நிறைவேற்றத்தில் வாழ்கிறோம்:

> பிதாக்களுக்கு அருளப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்த நற்செய்தியை நாங்கள் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம்; தேவன் இயேசுவை எழுப்பினதினாலே, அவர்களுடைய பிள்ளைகளாகிய நமக்கு அதை நிறைவேற்றினார்; இரண்டாம் சங்கீதத்திலும் இப்படி எழுதியிருக்கிறது:

> “நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெநிப்பித்தேன்.”
>
> அவர் இனி அழிவுக்குத் திரும்பாதபடி அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினதைக் குறித்து: “தாவீதுக்கு அருளிய நிச்சயமான கிருபைகளை உங்களுக்குக் கொடுப்பேன்” என்று சொன்னார்.

தாவீதுக்கு அருளிய நிச்சயமான கிருபைகள் என்பவை, தாவீதுக்கும், அதன் மூலமாக அவர் ராஜாவாக இருந்த ஜனத்துக்கும் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம்: நித்திய உலக ஆட்சியைத் தொடங்கப்போகிற ஒரு குமாரன் தாவீதின் சிங்காசனத்தில் இருப்பார் (ஏசாயா 55:3). கிறிஸ்துவில் இது நிறைவேறியிருக்கிறது. இஸ்ரவேலுக்கு உண்மையில் முழு உலகத்துக்கும் முக்கியத்துவம் உண்டு. ஏனென்றால் யூதா கோத்திரத்திலிருந்து வந்த யூதராகிய இயேசு இப்போது பரலோகச் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார். அவரே நிறைவேற்றம், அல்லது இன்னும் சரியாகச் சொன்னால், நிறைவேற்றத்துக்கும் மேலானவர். ஏனென்றால் அவர் குமாரனாக மாறுவதில்லை; மனிதனான தேவனுடைய நித்திய குமாரன் அவர். தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவராக, மனிதனாகவும் அவர் தேவனுடைய குமாரன்; அதோடு உயிர்த்தெழுதலில் அப்படியே உறுதிப்படுத்தப்பட்டவர்:

> ... தேவனுடைய சுவிசேஷம் (அதை அவர் தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகப் பரிசுத்த வேதாகமங்களில் முன்னே வாக்குத்தத்தம்பண்ணினார்) அவருடைய குமாரனைப் பற்றியது (அவர் மாம்சத்தின்படி தாவீதின் சந்ததியில் வந்தவர்; பரிசுத்தமுள்ள ஆவியின்படி மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலினாலே பலத்தோடே தேவனுடைய குமாரனாக நிரூபிக்கப்பட்டவர்), நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து.
>
> ரோமர் 1:1-4

இரண்டாம் சங்கீதம் சிங்காசனம் ஏறுதலின் சடங்கை விவரிக்கிறது. இதைச் சுவிசேஷகனாகிய மாற்கு எடுத்துக்கொண்டு தன் சுவிசேஷத்தில் பயன்படுத்துகிறார். சங்கீதம் 2:7-8-இல் உள்ள ராஜாவின் சிங்காசன அமர்வு முக்கியமாக மாற்கு 1:11-இலும் 9:7-இலும் பிரதிபலிக்கிறது; ஆனால் யூத வாசகர்கள் ஒருவேளை எதிர்பார்த்திருப்பதற்கு வேறான திசையில் செல்லுகிறது; பின்பு 15:39-இல் நிறைவடைகிறது.

சங்கீதம் 2	மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம்
ராஜாவின் அபிஷேகமும் ஆவியின் வரமும் 2:2, 6	இயேசு ராஜாவாக “அபிஷேகம்பண்ணப்படுதல்” 1:11
சீயோன் மலையில் நியமித்தல் (ராஜா சிங்காசனம் ஏறுதல்) 2:6	இயேசுவுக்கு (யோவானுக்கும்) தேவன் பேசுதல் (வானம் கிழிக்கப்படுதல்) 1:11, 9:7
ஜாதிகளுக்குத் தேவனுடைய செய்தி 2:6	இயேசு தேவனுடைய குமாரனாக அறிவிக்கப்படுதல் 1:11, 9:7
ஆட்சியின் நியாயத்தன்மையும் ராஜாவுக்கு அதிகாரம் அளித்தலும், ராஜா தேவகுமாரனாக நியமிக்கப்படுதல் 2:7	எர்மோன் மலையில் மறுரூபமானபோது இயேசுவின் மகிமை 9:2-3, 7
ஆட்சி ஒப்படைக்கப்படுதல் – எருசலேமின் ராஜாவின் உலக ஆட்சி 2:8	பிசாசுகளைத் துரத்துதலிலும் அற்புதங்களிலும் இயேசுவின் அதிகாரம்
ஆட்சிச் சின்னங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் (இருப்புக்கோல் – மண்பாண்டங்களை நொறுக்குதல்) 2:9	இயேசுவின் கோல் அவருடைய சுவிசேஷப் பிரசங்கம் 1:14 (ஏசாயா 11:4 – “அவர் வாயின் கோல்” – அடிப்படையில்); இயேசு சிங்காசனம் ஏறுதல் – கொல்கொதாவுக்குச் சிலுவைப் பாதை – சிலுவையே சிங்காசனம் 15:16-19, 39

இந்த ஆய்வுக்காக நான் நெனாட் போஷோவிச்சுக்கு (Nenad Božović) கடன்பட்டிருக்கிறேன்; “Christ of the Sacred Stories” என்ற தொகுப்பு நூலிலிருந்து, 2017, டூபிங்கன் (Tübingen).

முதல் வசனத்திலேயே மாற்கு இப்படித் தொடங்குகிறார்: “தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தின் ஆரம்பம்.” கிறிஸ்து, அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர், அவரே தேவனுடைய குமாரன்! சங்கீதம் 2-இன் மேசியாவாகிய வரலாற்று நபர் யார் என்று கடைசியாகச் சொல்ல முடிகிறது. ஆனால் மாற்கு விவரிக்கும் மேசியா எப்படிப்பட்டவர்? கோடு நேராகச் சிலுவைக்குச் செல்லுகிறது; அங்கே ஒரு யூதன் அல்ல, ஒரு ரோமன் மாற்குவின் ஆரம்ப அறிக்கையோடு சேர்ந்து சொல்லுகிறான்: அவருக்கு எதிரே நின்ற நூற்றுக்கு அதிபதி, அவர் இப்படிச் சத்தமிட்டு ஜீவனை விட்டதைக் கண்டபோது: மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் தேவனுடைய குமாரன் என்றான்! (15:39)

ஆரம்பத்தில், சங்கீதம் 2-இல் உள்ளதுபோல, பிதாவாகிய தேவனே தம்முடைய குமாரனோடு பேசி, அடிப்படையானதும் அதே நேரத்தில் புரிந்துகொள்ள முடியாததுமான முக்கியத்துவமுள்ளதை அவரைக் குறித்து அறிவிக்கிறார்: அப்பொழுது வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகி: நீர் என்னுடைய நேசகுமாரன், உம்மிடத்தில் பிரியமாயிருக்கிறேன் என்று உரைத்தது (1:11). சுவிசேஷத்தின் நடுவிலும் அப்படியே: அப்பொழுது ஒரு மேகம் வந்து அவர்கள்மேல் நிழலிட்டது; அந்த மேகத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகி: இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவருக்குச் செவிகொடுங்கள் என்று உரைத்தது (9:7).

இயேசுவின்மேல் ஆவியானவர் இறங்கியதை, சங்கீதம் 2-இல் உள்ள சிங்காசன அமர்வின் வெளிச்சத்தில் “இயேசு ராஜாவாக அபிஷேகம்பண்ணப்படுதல்” என்று பார்க்கலாம்: அவர் ஜலத்திலிருந்து கரையேறின உடனே, வானம் திறக்கப்பட்டதையும், ஆவியானவர் புறாவைப்போல் தம்மேல் இறங்குகிறதையும் கண்டார் (1:10). நோவாவின் காலத்தில் புறா ஒரு ஒலிவ இலையோடு திரும்பி வந்தது; இது புறாவை தேவ ஆவியோடு அடையாளப்படுத்த நமக்கு உதவுகிறது (ஒலிவ

எண்ணெய் = பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம்). ஆவியானவர் இறங்கியதன் மூலம் இயேசு நீண்ட காலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட மேசியாவாக நியாயப்படுத்தப்பட்டு அதிகாரம் பெறுகிறார். பிதாவாகிய தேவன்தாமே இதைச் செய்கிறார்: என் தாசனாகிய தாவீதைக் கண்டுபிடித்தேன் – என் பரிசுத்த தைலத்தால் அவனை அபிஷேகம்பண்ணினேன் (சங்கீதம் 89:20). இன்னொரு ஏசாயா வசனமும் நிறைவேறுகிறது: இதோ, நான் ஆதரிக்கிற என் தாசன், நான் தெரிந்துகொண்டவரும், என் ஆத்துமா பிரியமாயிருக்கிறவருமானவர்; என் ஆவியை அவர்மேல் அமரப்பண்ணினேன்; அவர் ஜாதிகளுக்கு நியாயத்தை வெளிப்படுத்துவார் (42:1). இயேசுவோடு தேவனுக்குள்ள உறவு தனித்துவமானது, அன்பினாலும் பரஸ்பர நேசத்தினாலும் நிறைந்தது. நாம் அறிந்த எல்லா உறவுகளையும் அது மிஞ்சுகிறது; தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரனாக இயேசுவின் ராஜரீகத்தை இதுவரை இல்லாத ஒரு பரிமாணத்தாலும் நிறைவாலும் நிரப்புகிறது.

2:8-இல் குறிப்பிடப்பட்ட, ராஜாவிடம் ஆட்சியை ஒப்படைத்தல், மாற்கு 1:11-இல் ஆவியோடு ஒன்றிணைவதன் மூலம் நடக்கிறது; அது இயேசுவின் அதிகாரத்தில் வெளிப்படுகிறது. இயேசு “அதிகாரமுடையவராக” போதிக்கிறார் (1:22, 27); பிசாசுகளைத் துரத்துவதிலும் அவருடைய அதிகாரத்தைக் காணலாம் (1:24); இது சங்கீதம் 2:9-இல் உள்ள ராஜாவின் அதிகாரத்தை ஒத்திருக்கிறது. இயேசுவின் தோற்றம் ஆச்சரியத்தையும் வியப்பையும் உண்டாக்குவதிலும் (1:27), அவருடைய செயல்களின் செய்தி பரவுவதிலும் (1:28), அற்புதங்கள் பெருகுவதிலும் (1:29-34) அவருடைய அதிகாரத்தைக் காணலாம்.

சத்துருக்கள் மண்பாண்டங்களைப் போல நொறுக்கப்படும் சங்கீதம் 2:9-இன் இருப்புக்கோலை, ஆவியால் நிறைந்த மேசியாவின் “வாயின் கோலைப்” பற்றிப் பேசும் ஏசாயா 11:4-ஓடு இணைக்கலாம். இதை மாற்கு 1:1-15-இல் உள்ள இயேசுவின்

சிங்காசன அமர்வுக்குப் பொருத்தினால், இயேசுவின் கோலாக, ராஜ செங்கோலாக, “அவர் வாயின் கோலைப்” புரிந்துகொள்ளலாம்; அதாவது, இயேசுவின் செங்கோல் அவருடைய சுவிசேஷப் பிரசங்கமே (1:14).

2:8-இல் ஜாதிகள் ராஜாவுக்குச் சொந்தமாக வாக்களிக்கப்படுகின்றன; உலக ஆட்சி அவரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இந்த வாக்குறுதியை மாற்கு 1:11-இன் சூழலில் பார்க்கும்போது, எந்த ஜாதிகள் இயேசுவுக்குச் சொந்தமாக வாக்களிக்கப்பட்டன, இந்தச் சூழலில் “பூமியின் எல்லைகள்” என்பதன் அர்த்தம் என்ன என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஒரு பதில் இப்படி இருக்கலாம்: சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்பட்டு அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் எல்லா ஜாதிகளுமே இயேசுவுக்குச் “சொந்தமாகும்” ஜாதிகள். சுவிசேஷம் “பூமியின் எல்லைகள்” வரை அறிவிக்கப்படுகிறது. சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்பட்ட மேசியாவாகிய இயேசுவுக்குச் சொந்தமாகும் இந்த ஜாதிகளில் ஒன்றின் முதல் உறுப்பினர், 15:39-இல் சிலுவையின் கீழ் நின்ற ரோம நூற்றுக்கு அதிபதி.

எதிர்பார்க்கப்பட்டதுபோல அவருடைய அரசியல் அதிகாரம் பெருகுவதற்குப் பதிலாக, மாற்குவில் சிங்காசன அமர்வு எதிர்த்திசையில் செல்லுகிறது: மேசியா அரசியல் அதிகாரத்தை நாடுவதில்லை. சீஷர்களுக்கு முன்பாகப் பாடுபடப்போகிற ஒரு மேசியா நிற்கிறார். எர்மோன் மலையில் மகிமையடைவதற்கு முன்பு இயேசு ஒருமுறை 8:31-33-இல் தம்முடைய பாடுகளை முன்னறிவிக்கிறார்; மகிமையடைந்த பின்பு இன்னும் இரண்டு முறை, 9:30-32-இலும் 10:32-34-இலும். இதைக் கவனத்தில் வைத்தால், மாற்குவில் இயேசு ஏன் ஒருபோதும் தம்மை மேசியா என்றோ தேவனுடைய குமாரன் என்றோ அறிமுகப்படுத்தாமல், தவறான எதிர்பார்ப்புகளை உண்டாக்காத வேறு சொற்களையே எப்போதும் பயன்படுத்துகிறார் என்று புரிந்துகொள்ளலாம்.

15:39-இல் இயேசுவின் சிங்காசன அமர்வின் கடைசிப் படி அதற்கு முன்பே பல இடங்களில் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டது: முதலில் இயேசு எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்ததன் மூலமாக, ஒரு ஸ்திரீ இயேசுவை அவருடைய அடக்கத்துக்காக அபிஷேகம்பண்ணியதன் மூலமாக, பின்பு பிலாத்துவுக்கு முன்பான விசாரணையில், கடைசியாகப் போர்வீரர்கள் இயேசுவைப் பரியாசம்பண்ணியதில். 11:1-10-இல் இயேசு எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்து கழுதையின்மேல் அமர்ந்திருந்ததில், தாவீதின் கோவேறு கழுதையின்மேல் எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்த சாலொமோனின் சிங்காசன அமர்வுக்கு ஒரு இணையைக் காணலாம் (1 இராஜாக்கள் 1:38). 11:10-இல் கூட்டத்தினர் “நம்முடைய பிதாவாகிய தாவீதின் ராஜ்யம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதாக” என்று சத்தமிட்டதை இது விளக்குகிறது; தாவீதின் வீடு மீண்டும் நிலைநாட்டப்படுவதை அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள் என்று அது காட்டுகிறது.

தம்முடைய பாடுகளில் இயேசுவுக்கு மாறுவேஷம் போடப்பட்டு, ஒரு கிரேக்கமயமான சிற்றரசனின் அலங்காரப் பொருட்கள் – இரத்தாம்பர நிற அங்கியும் முள்முடியும் – அணிவிக்கப்படுகின்றன. “யூதருடைய ராஜாவே, வாழ்க” என்ற வாழ்த்து ஆட்சியாளருக்கு முன்பாகச் சொல்லப்படும் வழக்கமான வணக்க வாழ்த்தைக் குறிக்கிறது; “Ave Caesar”-ஐ ஒத்திருக்கிறது. முழுக் காட்சியும் ராஜ சடங்கின் கேலிச்சித்திரமாகவே நோக்கப்பட்டது. இயேசு ஒரு கோலால் தலையில் அடிக்கப்பட்டு, அவர்மேல் துப்பப்படுகிறது. மத்தேயு 27:29-இன்படி அந்தக் கோல் அவருடைய வலது கையில் கொடுக்கப்பட்டு, இப்படி அது “ராஜ செங்கோலாக” ஆக்கப்படுகிறது. ராஜ சடங்கை இப்படிக் கேலிச்சித்திரமாக்குவதன் மூலம் போர்வீரர்கள் இயேசுவைப் பரியாசம்பண்ணி, அவரை நியாயமான ஆட்சியாளராக மறுதலிக்கிறார்கள்.

கொல்கொதா குன்றின்மேல் ஏறிப்போனதை (15:22) இயேசு சிங்காசனம் ஏறுதலாக விளக்கலாம். இப்படி அந்த இடம் சீயோனுக்கு எதிர்ப்படமாகிறது: சங்கீதம் 2-இல் சீயோனின்மேல் ராஜ சிங்காசன அமர்வு அரசியல் அதிகாரத்தைக் குறிக்கும்போது, கொல்கொதா குன்றின்மேல் பாடுபடுகிற மேசியா-ராஜா சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்படுகிறார். யூதருடைய ராஜாவாக இயேசு மரிக்கும் ராஜ சிங்காசனத்தைச் சிலுவையே குறிக்கிறது.

தேவாலயத் திரைச்சீலை இரண்டாகக் கிழிந்தது, எல்லா ஜாதிகளுக்கும் தேவனிடம் சேரும் வழி திறக்கப்பட்டதைக் குறிக்கிறது; இதைச் சங்கீதம் 2:8-இல் உள்ள “ஜாதிகளைச் சொந்தமாகக் கொடுத்தல்” என்ற சொற்றொடரோடு தொடர்புபடுத்தலாம். இந்தத் திறப்பு இயேசுவின் மரணத்தில் நடக்கிறது: தம்முடைய குமாரன் சிலுவையில் அறையப்பட்டதன் மூலம் தேவன் எல்லா ஜாதிகளுக்கும் முன்பாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறார்.

கடைசியாக 15:39-இல் நூற்றுக்கு அதிபதியின் அறிக்கை வருகிறது. யூத பிரதான ஆசாரியர்களைப் போல அல்லாமல், நூற்றுக்கு அதிபதிக்கு விசுவாசிக்க ஒரு அடையாளம் தேவைப்படவில்லை; அவன் சிலுவையின் கீழ் விசுவாசத்துக்கு வருகிறான். சிலுவையின் கீழ் மட்டுமே இயேசு யார், அவர் எப்படிப்பட்ட மேசியாவாக இருந்தார் என்று வாசகர் புரிந்துகொள்ள முடியும். இதோடு மாற்குவில் இயேசுவின் சிங்காசன அமர்வு நிறைவடைகிறது.

இரண்டாம் சங்கீதத்தின் வழியாகவும் மாற்கு எழுதின சுவிசேஷத்தின் வழியாகவும் செய்த இந்தப் பயணத்தின் முடிவில் நாம் சொல்ல வேண்டியது என்ன? பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு என்னும் பரிசுத்த வேதாகமங்கள் பின்னிப் பிணைந்த, உடைக்க முடியாத ஒரு ஒற்றுமையை உருவாக்குகின்றன. ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்றைப் பெற முடியாது. தீர்க்கதரிசனம் ஒரு தெய்வீக யதார்த்தம்!

ராஜா வந்தார், அவர் இரண்டாம் முறை வருவார். அவரே நம்முடைய ராஜா. விரைவில் முழு உலகமும் கீழ்ப்படியப்போகிற இந்த அழைப்புக்கு, நிபந்தனையின்றி, உலகம் முழுவதற்கும் முன்பாக, இங்கேயும் இப்போதும் கீழ்ப்படிவோம்:

> 11 பயத்துடனே கர்த்தரைச் சேவியுங்கள், அவருக்கு முன்பாக நடுங்கி, அவரைக் கெம்பீரித்துப் பாடுங்கள்!
>
> 12 அவருடைய குமாரனுக்குக் கனம் செலுத்துங்கள்; இல்லாவிட்டால் அவர் கோபங்கொள்வார், உங்கள் தவறான வழியில் நீங்கள் அழிந்துபோவீர்கள் – ஏனென்றால் அவருடைய கோபம் சீக்கிரமாக உங்களைப் பட்சிக்கும் அக்கினியாகும்! அவரிடத்தில் அடைக்கலம் தேடுகிற யாவரும் பாக்கியவான்கள்.

தாவீதுக்கு அருளிய நிச்சயமான கிருபைகள், நித்திய உடன்படிக்கையாக:

> உன் நாட்கள் நிறைவேறி, நீ உன் பிதாக்களோடே படுத்துக்கொள்ளும்போது, உன் கர்ப்பப்பிறப்பாகிய உன் சந்ததியை உனக்குப் பின்பு எழும்பப்பண்ணி, அவனுடைய ராஜ்யத்தை ஸ்திரப்படுத்துவேன். அவன் என் நாமத்துக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டுவான்; அவனுடைய ராஜ்யத்தின் சிங்காசனத்தை என்றென்றைக்கும் ஸ்திரப்படுத்துவேன். ... உன் வீடும் உன் ராஜ்யமும் என்றென்றைக்கும் உனக்கு முன்பாக நிலைபெற்றிருக்கும்; உன் சிங்காசனம் என்றென்றைக்கும் ஸ்திரமாயிருக்கும்.
>
> 2 சாமுவேல் 7:12-16

> 1 ஜாதிகள் ஏன் கலகம்பண்ணுகின்றன? தோல்வியடையவே நியமிக்கப்பட்ட திட்டங்களை ஜனங்கள் ஏன் வகுக்கிறார்கள்?
>
> 2 இந்த உலகத்தின் ராஜாக்கள் தாக்குதலுக்கு ஆயத்தமாக நிற்கிறார்கள்; அதிகாரம் உள்ளவர்கள் கர்த்தருக்கும் அவர்

அபிஷேகம்பண்ணின ராஜாவுக்கும் விரோதமாகப் போரிட ஒன்றுசேருகிறார்கள்.

6 அவர் சொல்லுகிறார்: “நானே என் ராஜாவை இங்கே என் பரிசுத்த பர்வதமாகிய சீயோனில் நியமித்திருக்கிறேன்!”

7 அப்பொழுது ராஜா சொல்லுகிறார்: “கர்த்தருடைய தீர்மானத்தை நான் அறிவிக்கிறேன்; அவர் என்னை நோக்கி: ‘நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெநிப்பித்தேன்.

8 உம்முடைய விண்ணப்பத்தை எனக்குச் சொல்லும், அதை நான் நிறைவேற்றுவேன்! எல்லா ஜாதிகளையும் உமக்குச் சுதந்தரமாகக் கொடுக்கிறேன்; பூமி அதன் கடைசி எல்லை வரை உமக்குச் சொந்தமாயிருக்கும்!

10 இப்பொழுதும் உலகத்தின் ராஜாக்களே, உணர்வடையுங்கள்; பூமியின் நியாயாதிபதிகளே, எச்சரிக்கப்படுங்கள்!

சங்கீதம் 2

தாவீதின் சங்கீதம்.

கர்த்தர் என் ஆண்டவரை நோக்கி:

நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்குப் பாதபடியாக்கிப்போடும்வரைக்கும் நீர் என்னுடைய வலதுபாரிசத்தில் உட்காரும்!

கர்த்தர் உம்முடைய வல்லமையின் செங்கோலைச் சீயோனிலிருந்து அனுப்புவார்; நீர் உம்முடைய சத்துருக்களின் நடுவே ஆளுகை செய்யும்!

சங்கீதம் 110:1-2

ராஜ சங்கீதங்களில் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர்: 2:2; 20:6; 84:9; 89:38; 132:10

21 ராஜாவின் வெகுமதி

இயேசு அதை வாக்களித்திருந்தார். அவர் போகும்போது, அவர் இனி இல்லாதபோது, சீஷர்கள் அவர் இல்லாமல் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கும்போது, அவர் ஆவியை அனுப்புவார். தம்முடைய பிரதிநிதியாக. அவரே பரிசுத்த ஆவியானவர். அவர் இயேசுவோடு எவ்வளவு ஒன்றாக, எவ்வளவு இணைந்திருக்கிறார் என்றால், தாமே அவர்களிடம் வருவதாக இயேசு சொல்ல முடிகிறது. இந்த ஆவியானவர் இயேசுவைப் போலவே தேவன், எங்கும் இருக்கிற ஒரு நபர். சர்வவியாபி. முடிசூட்டப்பட்ட கர்த்தரும் ராஜாவுமாகிய இயேசு, இப்போது இந்த ஆவியின் மூலமாக, தம்மை நேசிக்கிற எல்லாரோடும் நேரடியாக இருக்கிறார். அதாவது, அவரை விசுவாசித்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களோடு.

ஆவியானவர் கொடுக்கப்பட்ட இந்த நாளுக்கும் இன்றுவரை ஒரு விடுமுறை நாள் இருக்கிறது. ஒரு முழு வார இறுதி. இந்த வரலாற்று நிகழ்வு பெந்தெகொஸ்தே என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது ஒரு யூதப் பண்டிகை. ஈஸ்டருக்கும், அதாவது இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கும், பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகைக்கும் இடையில் ஐம்பது நாட்கள். நாற்பது நாட்களுக்குப் பின்பு இயேசு பரலோகத்துக்குப் போனார். பத்து நாட்கள் கழித்து, எருசலேமில் ஜெபித்துக்கொண்டிருந்த சீஷர்கள்மேல் அவர் ஆவியைக் கொடுத்து அனுப்புகிறார்.

அதன் அர்த்தம்: பரலோக உலகத்தில் பத்து நாட்கள் ராஜாவின் முடிசூட்டு விழாவும் சிங்காசன அமர்வும். பரலோகமும் அதன் குடிமக்களும் ஆர்ப்பரிக்கிறார்கள். குமாரன் திரும்பி வந்திருக்கிறார்; உலகத்தை இரட்சிக்கச் செய்ய வேண்டியதை நிறைவேற்றியிருக்கிறார். இது கொண்டாடப்பட வேண்டும். வெகுமதியும் அளிக்கப்பட வேண்டும். பிதா

தம்முடைய குமாரனுக்கு – மிக உயர்ந்த கனத்துக்குரிய இடத்தோடுகூட – பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுக்கிறார்.

இந்த ஆவியானவர் இப்போது ராஜாவின் கரமும் கண்ணுமாக இருக்கிறார். முழுப் பூமியெங்கும் அனுப்பப்பட்டவர். ஆவியானவர் இருக்கும் இடத்தில் கிறிஸ்து இருக்கிறார். அவர் எங்கும் செயல்படுகிறார். தேடுகிறார், உதவுகிறார், விடுவிக்கிறார், பிரகாசிப்பிக்கிறார், தீங்கைத் தடுக்கிறார்; அநீதி கரைகடந்துபோன இடத்தில் நியாயத்தீர்ப்பையும் கொண்டுவருகிறார்.

இந்த ஆவியின் மூலமாக அவர், மேசியா-ராஜா, அரசாளுகிறார். அவருடைய ஆட்சி உண்மையானது. அவருக்கு உண்மையுள்ள அவருடைய மக்களின் நடுவில். ராஜா இன்னும் திரும்பி வராதவரை காணப்படாததாக இருக்கும் அவருடைய ராஜ்யத்தில். ஏனென்றால் அரசியல் ரீதியாக இந்த உலகத்தின் பெரியவர்கள் ஆளுகிறார்கள். இயேசுவுக்கு உண்மையாக இருப்பவர்கள் அடிக்கடி ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள்கூட. ஒருகாலத்தில் இயேசுவே இருந்ததுபோல, அவர்கள் ஒரு பாடுபடும் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

ராஜா அனுப்பிக் கொடுத்த தேவ ஆவியானவரே, அவர்தான் ராஜா, உன்னதமானவர், மரித்தோரிலிருந்து முதற்பேறானவர் என்பதற்கு நிரூபணம். உயிர்த்தெழுந்த மனிதராக, தாம் வருவதற்கு முன்பும், உலகம் உண்டாவதற்கு முன்பும் தமக்கு இருந்த எல்லா மாட்சிமையையும் தெய்வீக ஐசுவரியத்தையும் இப்போது மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டவர். மனிதனானபோது இவை எல்லாவற்றையும் அவர் பின்னால் விட்டிருந்தாரே. அவர் மனப்பூர்வமாக அவற்றைத் துறந்திருந்தார். இந்த மகிமைக்கே கிறிஸ்துவின் ஆவியானவர் பூமியில் சாட்சி கொடுத்து உறுதிப்படுத்துகிறார். முக்கியமாக, மனிதர்கள் அதை வாஞ்சிக்கும் இடத்தில்.

ஜீவனுள்ள இந்தத் தேவ ஆவியானவர் – அல்லது மேசியாவின் ஆவியானவர் – பூமியிலுள்ள அவருடைய சீஷர்களோடு அவரை உறுதியாக இணைக்கும் பிணைப்பு. இந்த ஒற்றுமைக்கும் ஐக்கியத்துக்கும் தூரங்கள் தடையல்ல. மனிதர்கள் சுவிசேஷத்தைக் கேட்டுத் தொடப்படும் இடமெல்லாம் ஆவியானவர் மேசியா-ராஜாவுக்குச் சாட்சி கொடுக்கிறார்.

ராஜாவுக்கு உண்மையாக இருக்கச் சீஷர்களுக்கு ஆவியானவரே பெலன். அவர் அவர்களுடைய வழிகாட்டி, அவர்களுடைய பயிற்சியாளர், அவர்களுடைய பாதுகாவலர், வழக்கறிஞர்.

இந்த ஆவியைப் பற்றிப் பல நகைச்சுவைகள் கேட்கப்படுகின்றன. விளக்க முடியாத, ஆனால் முற்றிலும் முக்கியமற்ற நிகழ்வுகள் நடக்கும் இடத்தில், அவரே அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு வகையான ஆவி-பேய். முக்கியமானது இதுவே: இந்த ஆவியானவர் இடைவிடாமல் செயல்படுகிறார். தெய்வீக, எல்லையற்ற சாத்தியங்களோடு. மனிதர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் ராஜாவைச் சந்திக்கும்படி. அவருடைய ராஜ்யத்துக்குள் வீட்டுக்கு வரும்படி. அது எல்லாருக்கும் திறந்திருக்கிறது. விசேஷமாக அழைக்கப்பட்டவர்கள் பலவீனர்கள். சந்தேகிக்கிறவர்கள். எல்லாவற்றையும் முழுவதுமாகக் கெடுத்துவிட்டவர்கள். தாங்கள் பாவிகள் என்று அறிந்திருக்கிற பாவிகள். தங்களுக்கும் அவர் அதே அளவு தேவை என்று இன்னும் அறியாத நல்லவர்களும்கூட.

உலகத்தின் இரட்சிப்பைப் பற்றிய விஷயத்தில், தேவனுடைய இந்த ஆவியானவர், கிறிஸ்துவின் இந்த ஆவியானவர், இயேசுவின் இருதயத்தோடும் பிதாவின் இருதயத்தோடும் முன்னணியில் செயல்படுகிறார். காணப்படாதவற்றை ஒரு விசேஷக் கண்ணாடி வழியாக, வண்ணத்தில் பார்க்க முடிந்தால், நாம் அளவுக்கு மிஞ்சி ஆச்சரியப்படுவோம்.

மறுபக்கம், ராஜா இந்த ஆவியைக் கொடுக்காமல் இருந்திருந்தால் நம்முடைய உலகம் எப்படி இருக்கும் என்று நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாது.

ஆகையால் தேவனுடைய புத்தகத்தில் இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: “அவர் உன்னதத்துக்கு ஏறினபோது, சிறையிருப்பையே சிறையாக்கி, அதற்குப் பதிலாக மனுஷர்களுக்கு வரங்களைக் கொடுத்தார்.

“அவர் ஏறினார்” என்ற வாக்கியத்தின் அர்த்தம் என்ன? அவர் பூமியின் மிகத் தாழ்வான பகுதிகளுக்குள் இறங்கினார் என்பதும் அதுவே!

கீழே இறங்கினவரும், எல்லா வானுலகங்களுக்கும் மேலாக ஏறினவரும் ஒருவரே; இப்படி அவர் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் முற்றிலுமாக நிரப்புகிறார்.

எபேசியர் 4:8-10

யோவான் 14:18, 28; 16:4, 7; அப்போஸ்தலர் 1:5-8; 2; 5:32; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:4; 5:6; 2 கொரிந்தியர் 3:17.

22 நன்மை செய்யும் கொடையாளியும் கொடையுமான ராஜா

பண்டைய காலத்தில் நல்ல, இலட்சிய ராஜா தன் தயாளத்தால் தனித்துத் தெரிந்தான்; நிச்சயமாக அதன் மூலம் மதிப்பையும், விசுவாசம் போன்ற பிரதிபலன்களையும் கோருவதற்காகவும்கூட. அக்காலத்தில் அது இப்படித்தான் செயல்பட்டது. பண்டைய காலத்தின் இலட்சிய ராஜா தன் குடிமக்களின் நலனுக்காக உழைக்கும் தாராளமான நன்மை செய்பவன். மற்றவற்றோடு, வெளிப்படையாகக் காட்டப்படும் தயாளத்தின் மூலமும் அவன் ஆட்சி செய்தான். ஒருவேளை அது யதார்த்தத்தைவிட ஒரு மாதிரிப் படமாகவே அதிகம் இருந்திருக்கலாம்.

இயேசுவே கிறிஸ்து, ராஜரீக மேசியா, தாவீதின் இரத்த வம்சத்திலிருந்து வந்த அபிஷேகம்பண்ணப்பட்ட ராஜா. ஆகவே கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பேசும்போது ராஜா என்ற கருப்பொருள் ஏறக்குறைய எப்போதும் இருக்கிறது. இஸ்ரவேலுக்கும் முழு உலகத்துக்கும் ராஜாவாக.

ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் ராஜா என்ற கருப்பொருளைப் பல இடங்களில் பயன்படுத்துகிறது. அதற்கான அடிப்படையை அது ஆரம்பத்திலேயே 1:3-4-இல் இடுகிறது:

> ... தேவனுடைய சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க; அதை அவர் தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகப் பரிசுத்த வேதாகமங்களில் நெடுங்காலத்துக்கு முன்பே வாக்குத்தத்தம்பண்ணினார் – அவருடைய குமாரனைப் பற்றிய சுவிசேஷம்; அவர் மாம்சத்தின்படி தாவீதின் சந்ததியில் வந்தவர், பரிசுத்தமுள்ள ஆவியின்படியோ மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்ததுமுதல் வல்லமையோடு தேவனுடைய குமாரனாக

நியமிக்கப்பட்டவர்: நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய சுவிசேஷம்.

பின்பு அவர் இதற்கே மீண்டும் மீண்டும் திரும்பி வந்து, இதன்மேலேயே கட்டுகிறார். நிருபமும் இதோடுதான் முடிகிறது: ராஜரீகமாக ஆளப்போகிறவரோடு, ஜாதிகள் நம்பிக்கை வைக்கப்போகிறவரோடு (ரோமர் 15:7-13). அவருடைய பாடுகளும் தியாக மனப்பான்மையும் தேவனுடைய உண்மையை மௌனமாக்க முடியாது: தேவன் அவருக்குச் சிங்காசனத்தைக் கொடுப்பதன் மூலம் பிரபஞ்சத்தின்மேல் ஆட்சியைக் கொடுக்கிறார். ஆதித் தொடக்கத்தில் ஆதாமின் ஆட்சி கீழ்ப்படியாமை, பாவம், மரணம் ஆகியவற்றால் குறிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்துவின் ஆட்சியோ கீழ்ப்படிதல், நீதி, ஜீவன் ஆகியவற்றால் குறிக்கப்படுகிறது. மரணம் அவரைப் பிடித்து வைக்க முடியவில்லை; தேவனுடைய மகிமையினால் அவர் எழுப்பப்பட்டு, இப்போது தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். பவுலின் ராஜரீக இலட்சியக் கருத்து கிட்டத்தட்ட ஒரு செயல்திட்டம் போன்றது; ரோமர் 5-8-இலும் முழு நிருபத்திலும் அது ஒரு மேசியா உரையாடல்.

ரோமர் 5:1-11 அதுவரை சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றின் சுருக்கமும், அதே நேரத்தில் பின்பு வருவதற்கான அடிப்படையுமாகும். இந்தப் பகுதி 1-ஆம் வசனத்திலும் 11-ஆம் வசனத்திலும் “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே” என்ற வார்த்தைகளால் சட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது (முழு நிருபமும் 1:1-7, 15:7-13 ஆகியவற்றுக்கு இடையில் ராஜரீகமாகச் சட்டமிடப்பட்டிருப்பதுபோல). பவுலின் இந்தப் பகுதியை ராஜாவின் நன்மை அல்லது தயாளம் என்ற கோணத்திலிருந்து பார்க்கலாம். இது அதன்மேல் ஒரு விசேஷ வெளிச்சத்தை வீசுகிறது; ஆதி வாசகர்களும் ஒருவேளை இப்படியே புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்.

மேலான ராஜரீகக் கொடை அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களை விடுவிக்கிறது, திடப்படுத்துகிறது, பாதுகாக்கிறது. கிறிஸ்துவிடத்திலும் அவருடையவர்களிடத்திலும் அப்படியே.

இலட்சிய ராஜா தன் ஜனத்துக்கு அல்லது ஒரு நகரத்துக்குச் சமாதானத்தையும் ஒப்புரவாகுதலையும் கொண்டுவந்தான். அப்படியே நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே நமக்குத் தேவனிடத்தில் சமாதானம் உண்டு. ராஜரீக நன்மை செய்பவராகிய அவர் மூலமாக நமக்குத் தேவனிடம் சேரும் வழி உண்டு. ராஜ அறைகளுக்குள் சேரும் வழி. அங்கே நமக்குக் குடியுரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; நாம் அங்கே வாழலாம், 24/7. தகுதியில்லாத, அறியப்படாத, முக்கியமில்லாத ஒருவருக்கு, அல்லது ஒரு சத்துருவுக்கு, இந்த அனுமதி எந்தச் சாத்தியத்துக்கும் அப்பாற்பட்டதாக இருந்தது.

பண்டைய ராஜாக்களும் செய்ததுபோல, மேசியா ஒரு பலியைச் செலுத்துவதாகப் பவுல் விவரிக்கிறார். ஆனால் இந்தப் பலி அவரே, தம்முடைய ஜீவனை ஒப்புக்கொடுப்பதன் மூலம். ஒரு ராஜா போரில் தன் ஜனத்துக்காகத் தன்னைப் பலியாக்குவது, அல்லது அதற்கு ஆயத்தமாக இருப்பது, நடக்கக்கூடும். எப்படியிருந்தாலும், தன் குடிமக்களிடமிருந்து, முக்கியமாகத் தன் போர்வீரர்களிடமிருந்து, அவன் இதை எதிர்பார்த்தான்.

ஆனால் பண்டைய காலத்தின் நன்மை செய்யும் ராஜாவின் எந்த வழக்கமான மாதிரியையும் மிஞ்சுவது, இங்கே நன்மை யாருக்குக் கிடைக்கிறது என்பதே. ராஜாக்களின் கிருபையைப் பெற்றவர்கள் நீதிமான்களும், தகுதியானவர்களும், மதிப்புக்குரியவர்களுமே. இங்கேயோ பாவிகள், சத்துருக்கள், மரணத்துக்குப் பாத்திரமானவர்கள். இதுவே பெரிய ஆச்சரியம்: ஒரு ராஜா தம்முடைய சத்துருக்களுக்காக மரிக்கிறார்; பண்டைய காலத்தில் அறியப்பட்டதுபோல, அவர்கள் தமக்குச் சேவை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கக்கூட அவரால் முடியாது. ஏனென்றால் அங்கே, எந்த வடிவத்திலாவது

பிரதிபலன் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்போடுதான் ஒரு கொடை கொடுக்கப்பட்டது. குறைந்தபட்சம் தயாளம் இப்படித்தான் செயல்பட்டது.

பாடுகள் என்ற விஷயமும் இந்த ராஜரீக உரையாடலுக்குள் பேசப்படுகிறது. ஒரு ராஜரீகக் கொடை வழக்கமாகப் பாடுகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதைக் குறிக்கும். ஆனால் இங்கே பாடுகள் தொடர்கின்றன; ஏனென்றால் மேசியாவின் தேவராஜ்யத்தின் மகிமையான எதிர்காலத்தில்தான் அவை முற்றிலும் முடிவுக்கு வரும். பாடுகளில் நிலைத்திருப்பதும், பாடுகளில் மேன்மைபாராட்டுவதும் ராஜாவுக்கு, நம்முடைய கிறிஸ்துவுக்கு, விசுவாசமாக இருப்பதன் வெளிப்பாடு.

1 ஆகவே நாம் இப்போது நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அதனால் நம்முடைய கர்த்தராகிய மேசியா இயேசுவின் மூலமாக நமக்குத் தேவனோடு சமாதானம் உண்டு.

2 அவர் மூலமாக, நம்முடைய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில், தேவனுடைய கிருபையின் இந்த அனுபவத்துக்குள் இப்போது நமக்குத் தடையில்லாத வழியும் உண்டு. அதில் நாம் உறுதியாக நிற்கிறோம்; தேவனுடைய அற்புதமான மகிமையைக் குறித்த நம்பிக்கையை முழு மேன்மையோடு சார்ந்திருக்கிறோம்.

7 ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனுக்காக, நீதியுள்ள ஒருவனுக்காக, மரணத்துக்குள் போவது மிக அரிது. ஆம், ஒருவேளை உண்மையாகவே நல்ல ஒரு மனிதனுக்காக யாராவது மரிக்கத் துணியலாம்.

8 ஆனால் நாம் இன்னும் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிறவர்களாக இருந்தபோதே மேசியா நமக்காக மரணத்துக்குள் போனதன் மூலம், தேவன் நம்மேல் தமக்குள்ள அன்பை மிகத் தெளிவாகக் காட்டினார்.

10 ஏனென்றால் காரியம் இப்படி இருக்கிறது: நாம் இன்னும் தேவனுக்குச் சத்துருக்களாக இருந்தபோது, தேவன் தம்முடைய குமாரனின் பலியான மரணத்தின் மூலம் நம்மை மீண்டும் தம்மோடு ஒப்புரவாக்கினார். அப்படியானால், இப்போது அவரோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டிருக்கிற நாம், அவருடைய ஜீவனின் மூலம் இரட்சிப்பை அனுபவிப்போம் என்பது இன்னும் அதிக நிச்சயம்.

11 அதுமட்டுமல்ல! நம்முடைய கர்த்தராகிய மேசியா இயேசுவின் மூலமாக நாம் தேவனைக் குறித்தும் முழு மேன்மையோடு பேசுகிறோம். ஏனென்றால் அவர் மூலமாகவே நாம் ஒப்புரவாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்!

ரோமர் 5:1-11

தேவனுடைய புத்தகத்தில் இன்னொரு இடத்தில் இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: “ஜாதிகளே, அவருடைய ஜனத்தோடுகூடக் களிகூருங்கள்!”

இன்னொரு இடத்தில்: “எல்லா ஜாதிகளே, கர்த்தராகிய தேவனைத் துதியுங்கள்; எல்லா ஜனங்களும் அவரைப் புகழட்டும்!”

ஏசாயா தீர்க்கதரிசியும் சொல்லுகிறார்: “உண்மையில் ஈசாயின் மூலமாக இருக்கிறவர் ஜாதிகளை ஆளும்படி எழும்புவார். ஆம், ஜனங்கள் அவர்மேல் நம்பிக்கை வைப்பார்கள்!”

ரோமர் 15:10-12

23 ராஜாவின் ஐசுவரியம்

ஒரு ராஜா ஐசுவரியவான். வழக்கமாக. அவருக்குப் பெரிய சொத்துக்கள் உண்டு. ஆனால் அழிந்துபோகும் உலகத்தில் ஐசுவரியம் என்றால் என்ன? தன் சொந்த ஜனத்திடமிருந்து கொள்ளையடிக்கப்பட்ட ஐசுவரியத்துக்கு என்ன மதிப்பு? சிலர் மட்டுமே ஐசுவரியவான்களாகவும், அநேகர் ஏழைகளாகவும் இருக்கும்போது?

மேசியா-ராஜாவாகிய இயேசு தேவனுடைய குமாரன். எல்லாவற்றையும் பெறுகிற சுதந்தரவாளி அவரே. முழுப் பிரபஞ்சத்தையும். இருக்கிற எல்லாவற்றையும். அது அவருக்கே சொந்தம்.

ஐசுவரியம் என்பது பொருள்சார்ந்த உடைமை மட்டுமல்ல. ஒருவர் ஏழையாகவோ ஐசுவரியவானாகவோ இருக்கக்கூடிய நெறிசார்ந்த, ஒழுக்கம்சார்ந்த குணங்களும் அதில் அடங்கும். நற்குணம், கிருபை, அன்பு, நீதி, சத்தியம், தயவு, தாராள மனம், ஞானம் – இவையே ஒரு ராஜாவிடம் ஒருவர் விரும்பும் சிறப்புகள். இயேசு மனிதனாக இவற்றை வாழ்ந்து காட்டினார். இந்தக் குணங்கள் அவரிடம் நிலைத்திருக்கின்றன; உன்னதமானவராகவும் அவர் சுவிசேஷங்கள் விவரிக்கிறபடியே இருக்கிறார்.

அதிகாரமும் ஐசுவரியமும் அடிக்கடி மனிதர்களை மாற்றுகின்றன. எப்போதும் நன்மைக்காக அல்ல. இயேசு நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராக இருந்தார், இருக்கிறார், இருப்பார். மனிதர்களாகிய நமக்கு இது ஒரு நற்செய்தி. மாறாத ஒன்று. நாம் சார்ந்திருக்கக்கூடியது.

அவருடைய மகிமையின் ஐசுவரியம் பொன், வெள்ளி, கிரிப்டோ நாணயம் ஆகியவற்றை மிஞ்சுகிறது. அவருடைய

ஐசுவரியம், மரணத்துக்கும் அழிவுக்கும் அப்பாற்பட்ட புதிய சிருஷ்டிப்பு.

தாம் யாருக்காக மரித்தாரோ, தமக்கு உண்மையுள்ள பின்பற்றுகிறவர்களாகத் தங்களை அர்ப்பணித்திருக்கிறார்களோ, அந்த மனிதர்களையே அவர் தம்முடைய ஐசுவரியமாகக் கருதுகிறார் என்று வாசிப்பது மனதைக் கவருகிறது. தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற சொத்தாக. நேர்மையாகச் சொன்னால், மனிதர்களே மிகப் பெரிய ஐசுவரியம். அவர்கள் நம்முடைய வாழ்க்கையை ஐசுவரியமாக்குகிறார்கள்; அவர்கள் இல்லாமல் நாம் ஏழைகளாக இருப்போம்.

இயேசு ஐசுவரியவான்களாக்குகிறார். தம்முடைய எல்லா ஐசுவரியத்தையும், தம்முடைய கனத்துக்குரிய இடத்தையும், தமக்குச் சொந்தமாக இருக்க விரும்புகிற எல்லாரோடும் அவர் பகிர்ந்துகொள்கிறார். ஒரு வேதவாக்கியம் சொல்லுகிறதுபோல, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபை எதில் வெளிப்பட்டது என்று உங்களுக்குத் தெரியும்: அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், தம்முடைய தரித்திரத்தினாலே நீங்கள் ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு, உங்கள்நிமித்தம் தரித்திரரானார்.

நல்ல காரியங்களைப் பொறுத்தவரை, நம்மிடம், அல்லது நம்மில் பெரும்பாலோரிடம், கொடுப்பதற்கு அதிகம் இல்லை. நேர்மையாக ஒப்புக்கொண்டால்: நாம் பிச்சைக்காரர்கள். அவரோ ஏழையாக மாறிய ராஜா. மார்க் ட்வெயினின் (Mark Twain) “இளவரசனும் பிச்சைக்காரச் சிறுவனும்” என்பது, தன் உடைகளைப் பிச்சைக்காரச் சிறுவனாகிய டாமின் உடைகளோடு மாற்றிக்கொள்ளும் ராஜகுமாரன் எட்வர்டின் அற்புதமான கதை. ஒரு தவறினால் அவன் டாம் என்று நினைக்கப்பட்டு, பின்பு ஒரு பிச்சைக்காரனின் வாழ்க்கையை வாழ்கிறான். ஒரு பலவீனமான ஒப்பீடு, ஆனாலும் பொருத்தமானது. இயேசு பரலோக மகிமையையும் நித்தியப்

பிரகாசத்தையும் பின்னால் விட்டுவிடுகிறார். அவர் அதைப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதில்லை. நம்மை வந்தடைவதற்காக அவர் மனப்பூர்வமாக அவை எல்லாவற்றையும் விட்டுக்கொடுக்கிறார். அவர் எவ்வளவு உண்மையாக இதைக் கருதுகிறார் என்று நாம் மிக அருகிலிருந்து பார்த்துக் கேட்கும்படி. நம்முடைய ஐசுவரியமே அவருடைய இலக்காக இருந்தது.

இப்போது அவர் தாம் வந்த இடத்துக்கே மீண்டும் போயிருக்கிறார். தமக்கு இருந்த எல்லாவற்றையும் அவர் திரும்பப் பெற்றார். இப்போது மனிதராக. அதை மனிதர்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள முடியும்படி. அவருடைய ஐசுவரியம் அவருடைய தனிப்பட்ட மகிமை, கர்த்தருடைய மகிமை (ஜெர்மன் மொழியில் HERRlichkeit). அவருடைய பரிசுத்தமும்கூட. ஏசாயா தீர்க்கதரிசி தன்னை நடுங்கச் செய்யும் ஒரு தரிசனத்தைக் கண்டார். உயரமும் உன்னதமுமான சிங்காசனத்தில் ஆண்டவர் வீற்றிருப்பதை அவர் காண்கிறார். தூதர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து அவருக்குச் சேவை செய்கிறார்கள். சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பவரைக் குறித்துத் தூதர்கள் சொல்லுகிறார்கள்: பரிசுத்தர்! பரிசுத்தர்! பரிசுத்தர்! ஏசாயா எவ்வளவு திகிலடைகிறார் என்றால் அவர் சொல்லுகிறார்: ஐயோ, நான் பாவமுள்ள மனுஷன். ஏனென்றால் உண்மையில் காண முடியாததை என் கண்கள் கண்டன: சேனைகளின் கர்த்தராகிய ராஜாவை என் கண்கள் கண்டதே.

மேசியா-ராஜா ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் போன்றவர். ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒரு சிங்கத்தைப் போன்றவரும்கூட. அவருடைய மகிமை காட்டுத்தனமானது, அடக்க முடியாதது, திகிலூட்டுவது; ஆனால் அதே நேரத்தில் அன்பானது, மென்மையானது, தயவுள்ளது. தேவனும் அவருடைய கிறிஸ்துவும் நமக்கு ஒரு இரகசியமாகவும் இருக்கிறார்கள். நாம் நினைக்கக்கூடியதைவிட அவர் பெரியவர். நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் பயபக்தி வேண்டும். ஏசாயாவின்

பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன. இயேசு தம்முடைய இரத்தத்தால் நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்போது, நாம் அவருடைய வெளிச்சத்தில் வாழ முடியும். பூரண அன்பு பயத்தைப் புறம்பே தள்ளும்.

அவருடைய ஐசுவரியம் நம்முடைய ஐசுவரியம். அவர் தாராளமானவர் மட்டுமல்ல; தம்முடைய மக்களைப் பொறுத்தவரை அவர் அளவுக்கு மிஞ்சிக் கொடுக்கிறவர். புறப்பட்டு இந்த ஐசுவரியத்தை அறிந்துகொள்வோம். வரி வசூலிக்காமல், தம்முடைய ராஜ்யத்தின் எல்லாக் குடிமக்களுக்கும் கொடைகளை அளிக்கிற இவர் எப்படிப்பட்ட ராஜா!

கர்த்தாவே, உமக்கு ஒப்பானவன் ஒருவனும் இல்லை! நீர் வல்லமையுள்ளவர், உம்முடைய பலத்துக்காகப் பெயர்பெற்றவர். ஜாதிகளின் ராஜாவே, உமக்குப் பயந்து உம்மைக் கனம்பண்ணாதிருப்பவன் யார்? அதற்கு உமக்கு உரிமை உண்டு; ஏனென்றால் உலகத்தின் எல்லா ஞானிகளுக்குள்ளும் ராஜாக்களுக்குள்ளும் உமக்கு நிகரானவன் ஒருவனும் இல்லை.

எரேமியா 10:6-7

சங்கீதம் 50:10; எபிரெயர் 1:2; 13:8; 2 கொரிந்தியர் 8:9; ஏசாயா 6:1-7; யோவான் 17:22; எபேசியர் 2:6-7.

24 நம்முடைய ராஜா: மத்தியஸ்தரும் பரிந்துபேசுகிறவரும்

ஒரு ராஜா தெய்வங்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இடையில் மத்தியஸ்தராகக் கருதப்பட்டார். பண்டைய காலத்தின் உலகப் பார்வையும் நம்பிக்கையும் அப்படி இருந்தன. அவருடைய மத்தியஸ்தப் பங்கு மிக உயர்ந்த ஆசாரியனின் பணியில் வெளிப்பட்டது. அகஸ்டஸையும் அவருடைய "சுவிசேஷத்தையும்" பற்றி ஏற்கெனவே கேட்டோம். Pontifex maximus என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அதன் மூலம் பேரரசராக இருந்துகொண்டே தன்னை மதத் தலைவராகவும் ஆக்கிக்கொண்ட முதல் பேரரசர் அவரே.

Pontifex maximus என்ற பட்டம் ஆரம்பத்தில் பழைய ரோமத் தெய்வ வழிபாட்டின் தலைமைக் காவலரைக் குறித்தது; பின்பு அது ரோமப் பேரரசர்களுக்குக் கைமாறியது. அக்காலத்தில் அரசியலும் மார்க்கமும் நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன. பாபேலிலிருந்த நிம்ரோதுமுதல் எகிப்திலிருந்த பார்வோன்கள் வரை, மார்க்கமும் அரசியலும் ஒரே கையில் இருந்தன.

Pontifex என்றால் பாலம் கட்டுகிறவர். அவர் தெய்வ உலகத்தோடு தொடர்பைக் காத்து வந்தார்.

இந்த எல்லாப் பணிகளும் கனப் பதவிகளும் கிறிஸ்துவாகிய இயேசுவில் பூரணமான விதத்தில் ஒன்றிணைகின்றன. அவர் பழைய உடன்படிக்கையின் ஆரோனிய ஆசாரிய ஊழியத்தின் முடிவு மட்டுமல்ல. ரோமர்களிடையிலும் மற்ற ஜாதிகளிடையிலும் வழக்கமாக இருந்து, எங்கும் பரவிய அன்றாட நம்பிக்கையாக இருந்த, ஆசாரிய ஊழியங்களோடும் பலி ஊழியங்களோடும் கூடிய எல்லாத் தெய்வ வழிபாட்டுக்கும் அவர் முடிவு.

தம்முடைய ஜனத்தைத் தேவனிடம் நடத்திக்கொண்டுவந்தவர் கிறிஸ்துவே. பிரதான ஆசாரியராக – விரும்பினால் Pontifex maximus என்றும் சொல்லலாம் – தேவனிடம் தம்முடைய ஜனத்துக்காகப் பரிந்து பேசுகிறவர் அவரே. அவர் நமக்காக நிற்கிறார்; நமக்காகத் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் உதவியையும் வேண்டிக்கொள்கிறார். ராஜரீக ஆசாரியராக அவர் பரலோகப் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து தம்முடைய ஜனத்திடம் வெளியே வந்து, நமக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவருகிறார்.

வேறு ஒருவராலும் முடியாத விதத்தில் அவர் நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். அவர் நம்மைப் புரிந்துகொள்கிறார், நம்முடைய இருதயத்தையும் மனதையும் அறிந்திருக்கிறார், நமக்கு என்ன குறைவு என்று அறிந்திருக்கிறார்; இவை எல்லாவற்றோடும் நம்மை உன்னதமானவருடைய சிங்காசனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறார். ஆகவே அவரிடம் நாம் மிகச் சிறந்த பாதுகாப்பில் இருக்கிறோம். தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தர் அவரே. சிலுவையில் சிந்தப்பட்ட தம்முடைய இரத்தத்தினால் தேவனோடு உறவை ஏற்படுத்தி சமாதானத்தை உண்டாக்கியவர் அவரே.

இயேசு லேவி கோத்திரத்திலிருந்து வராமலும், ஆரோனின் குடும்பத்தைச் சேராமலும், ராஜ கோத்திரமாகிய யூதாவில் பிறந்ததால், தேவன் ஒரு புதிய ஆசாரிய முறைமையை ஏற்படுத்தினார். ஆரோனிய ஆசாரியத்துவத்துக்கு நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே அவர் அதை ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தார், அல்லது சாத்தியமாக்கியிருந்தார். இப்போது கிறிஸ்து மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி ஆசாரியர். அவர் ஆபிரகாமின் காலத்தில் வாழ்ந்து, விசுவாசிகளின் தகப்பனாகிய அவரைச் சந்தித்தார். அவர் சாலேமின் ராஜாவும் உன்னதமான தேவனுடைய ஆசாரியருமாக இருந்தார். ஆகவே ஒரே நபரில் ராஜாவும் ஆசாரியரும். இந்த “இரட்டைப் பணியில்” அவர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு

முன்னடையாளம். அவர் தேவனால் என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராகவும் ராஜாவாகவும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

இவரோ என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கிறபடியால், மாறிப்போகாத ஆசாரியத்துவமுள்ளவராயிருக்கிறார். ஆகையால் தம் மூலமாய்த் தேவனுடைய சமுகத்துக்கு வருகிறவர்களை எந்தக் குறைவுமின்றி முழுமையாக இரட்சிக்க அவர் வல்லவராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் என்றென்றைக்கும் உயிரோடிருந்து, அவர்களுக்காக இடைவிடாமல் பரிந்து பேசுகிறார்.

எபிரெயர் 7:24-25

1 பேதுரு 3:18; எபிரெயர் 2:17; 4:14-16; 5:5-10; 7:25; 8:6; 9:15; 12:24; ரோமர் 8:34; 1 தீமோத்தேயு 2:5; ஆதியாகமம் 14; சங்கீதம் 110:4.

(பாடல் அதன் மூல ஜெர்மன் வரிகளில்)

Heilig, Heilig, das Lamm Gottes

Das geopfert ist

Lob und Ehre, sei Dir dem König

Auf dem Gnadenthron

Die ganze Schöpfung singt und

Preist dich, den König

Du bist mir alles Herr

Und ich will dich ehren

பாடல் வரிகள்: ஆன்யா லேமான் (Anja Lehmann)

25 ராஜாவின் ஞானம்

ஒரு ஜனத்துக்கு அதன் ராஜா எல்லா மனிதர்களிலும் ஞானமுள்ளவராக இருந்தார். அது வெறும் வதந்தியாக இருந்தாலும்கூட. ஒரு ராஜா தன் ஜனத்தின் மிக உயர்ந்த நியாயாதிபதியாகவும் இருந்தார். இறுதி வார்த்தை அவருடையது. அவருடைய தீர்ப்பு மனிதர்களுக்கு விளைவுகளை உண்டாக்கியது; ஆகவே அது உண்மையாகவும் நியாயமாகவும் இருக்க வேண்டியிருந்தது.

வெகு காலத்துக்கு முன்பு இரண்டு பெண்கள் ராஜாவாகிய சாலொமோனுக்கு முன்பாக நின்றார்கள். புதிதாகப் பிறந்த ஒரு குழந்தைக்காக அவர்கள் வாக்குவாதம் செய்தார்கள். ஒவ்வொருத்தியும் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றிருந்தாள். ஒன்று மரித்தது. மரித்த குழந்தையின் தாய் இரகசியமாக மரித்த குழந்தையை உயிருள்ள குழந்தையோடு மாற்றினாள். ஏமாற்றப்பட்ட தாய் உடனே இதைக் கவனிக்கிறாள். ஆனால் மரபணுப் பரிசோதனை இல்லாமல் அவள் அந்த ஏமாற்றுதலை எப்படி நிரூபிக்க முடியும்? அவர் அங்கே இல்லாதபோது, சாட்சிகள் இல்லாதபோது, சாலொமோன் எப்படித் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும்? சாலொமோன் குழந்தையை இரண்டு துண்டுகளாக வெட்டும்படி ஒரு பட்டயத்தை எடுக்கிறார். ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் ஒரு பாதி. பெண்களின் பிரதிபலிப்பிலிருந்து யார் உண்மையான தாய் என்று அவர் கண்டுகொள்கிறார். ஏமாற்றுக்காரி குழந்தையைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், உண்மையான தாய் குழந்தையைக் காப்பாற்ற விரும்புகிறாள். மற்றவளுக்கோ குழந்தை கொல்லப்பட்டாலும் கவலையில்லை. வியக்கவைக்கும் ஞானம். சாலொமோன் தேவனிடம் ஐசுவரியத்தையும் அதிகாரத்தையும் அல்ல, ஞானத்தையே கேட்டிருந்தார். அது அவருக்குக்

கொடுக்கப்பட்டது. அருகிலிருந்தும் தூரத்திலிருந்தும் ஜனங்கள் அவரிடம் ஆலோசனை கேட்க வந்தார்கள்.

ஒருமுறை இயேசு, ஏறக்குறைய கவனிக்காமல் வாசித்துவிடக்கூடிய ஒன்றைச் சொன்னார்: “ஏனென்றால் அவள் – சேபாவின் ராஜஸ்திரீ – சாலொமோனின் ஞானத்தைக் கேட்கும்படி பூமியின் கடைசியிலிருந்து வந்தாள் – இதோ, சாலொமோனிலும் பெரியவர் இங்கே இருக்கிறார்!” இயேசு தம்முடைய ஞானத்தால் மனிதர்களைக் கவர்ந்தார். அவர் பேசி, பிரசங்கித்தபோது, வேறொரு உலகம் திறந்தது. வேதபாரகர்களின் உலகத்திலிருந்து வேறானது. ஞானத்தின் ஆவியானவர் அவர் மூலமாகப் பேசினார். அவருடைய ஞானம் பரலோகத்திலிருந்து வந்தது, தூய்மையானது, எளிய மனிதர்களுக்கானது. தலைகளுக்கு மேலாகப் பறக்கும் உயர்ந்த பேச்சு அல்ல. அவருடைய வார்த்தைகள் மிகத் தெளிவான நீரூற்றுத் தண்ணீரைப் போல இருந்தன. புத்துணர்ச்சி அளிப்பவை, உயிர்ப்பிப்பவை, சுத்திகரிப்பவை.

மேசியா-ராஜாவாகிய கிறிஸ்துவில் தேவனுடைய ஞானம் நம்மைச் சந்திக்கிறது. நாம் வழியில்லாத நெருக்கடியில் இருப்பதால், அது மனிதர்களாகிய நம்மைக் குறித்து அக்கறையாயிருக்கிறது. அவருடைய ஞானம் நம்மை ஏற்றுக்கொள்கிறது. நம்மை விடுதலைக்குள் நடத்துகிறது. ஒரு உண்மையான யாத்திரை. ராஜா நம்மை வெளியே நடத்துகிறார். அவருக்கு வழி தெரியும். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்லுகிறபடி, அவருக்குள் ஞானம், அறிவு என்பவைகளின் பொக்கிஷங்களெல்லாம் மறைந்திருக்கின்றன. அவரோடு இருப்பது, அவருக்குச் செவிகொடுப்பது, ஒருவர் எடுக்கக்கூடிய மிகச் சிறந்த தீர்மானம்.

ஞானம் என்பது, அறிவையும் அனுபவத்தையும் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தி நல்ல தீர்மானங்களை எடுக்கும் திறன். எல்லாருக்கும் நன்மையான தீர்மானங்கள்.

எதிர்காலத்துக்கு ஏற்றவை. இன்று அவை வேதனையான வெட்டுக்களையும் தியாகத்தையும் குறித்தாலும்கூட.

அரசியல்வாதிகளுக்கு நாம் ஞானத்தை வாழ்த்துகிறோம். நம்முடைய ராஜாவின் நாமத்தில் அவர்களை ஞானத்தால் ஆசீர்வதிக்கிறோம். அவர்களுடைய பணி சிறப்புரிமையைவிட அதிகமாக ஒரு சவால். கடினமான காலங்களின் ஊடாக ஒரு தேசத்தை நடத்த ஆட்சியாளர்களுக்குத் தேவையான மிகச் சிறந்த தீர்வுகளும் பதில்களும் யாரிடம் இருக்கின்றன? சாலொமோனின் வேண்டுதலைத் திரும்பச் சொல்ல நம்முடைய அரசியல்வாதிகளுக்கும் பரலோகம் திறந்திருக்கிறது.

தனக்கு ஞானம் குறைவாக இருக்கிறது என்று உணருகிறவர், இந்த ராஜாவிடம், எல்லாக் காலங்களிலும் மிக ஞானமுள்ள ராஜாவிடம், அதைக் கேட்கட்டும்! அதைக் கேட்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் அதை மனப்பூர்வமாகக் கொடுப்பதாக அவர் சொல்லுகிறார். கடிந்துகொள்ளாமல். நாம் உணர்ந்துகொள்கிற தோல்வியும் பாவமும் ஞானத்தைக் கொடுக்காமல் வைத்துக்கொள்ள அவருக்குக் காரணமல்ல.

தம்முடைய ஞானத்தைத் தமக்கே வைத்துக்கொள்ளாமல் அதிலிருந்து கொடுக்கிற இவர் எப்படிப்பட்ட ராஜா! அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்வோம். ஞானம் அறிவைவிட மேலானது. அது ராஜாவின் பக்கத்தில் வாழும் வாழ்க்கை. பூமி உண்டாவதற்கு முன்பே தேவனிடத்தில் இருந்த ஞானம் என்று அழைக்கப்படுகிறவரோடு ஐக்கியத்தில். இந்தக் கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்.

பரத்திலிருந்து வருகிற ஞானமோ முதலாவது சுத்தமும் தெளிவுமுள்ளது; பின்பு சமாதானமும், தயவும், இணக்கமுமுள்ளது. அது இரக்கத்தால் நிறைந்து, அநேக நற்கிரியைகளைப் பிறப்பிக்கிறது. அதற்குப் பட்சபாதமும் இல்லை, மாயமும் இல்லை.

யாக்கோபு 3:17

1 இராஜாக்கள் 3:5-10, 16-28; 5; லூக்கா 11:31; கொலோசெயர் 2:3; மாற்கு 1:22; நீதிமொழிகள் 1:7; 8:22-30; 1 கொரிந்தியர் 1:30; யாக்கோபு 1:5; 3:13-17; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:12.

(பாடல் அதன் மூல ஜெர்மன் வரிகளில்)

EIN KÖNIG VOLLER PRACHT,

Voll Weisheit und voll Macht.

Die Schöpfung betet an, die Schöpfung betet an.

Er kleidet sich in Licht. Das Dunkel hält ihn nicht

Und flieht, sobald er spricht, und flieht, sobald er spricht.

So groß ist der Herr, sing mit mir.

So groß ist der Herr.

Ihn preisen wir.

So groß, so groß ist der Herr.

Von Anbeginn der Zeit bis in die Ewigkeit

Bleibt er derselbe Gott, bleibt er derselbe Gott.

Als Vater, Sohn und Geist, den alle Schöpfung preist,

Als Löwe und als Lamm, als Löwe und als Lamm

பாடல் வரிகள்: ஆர்னே கோப்ஃபர்மான் (Arne Kopfermann)

26 இயேசுவின் ராஜரீகப் பிரமாணம்

பண்டைய கிரேக்கர்களுக்கும், யூதர்களுக்கும்கூட, நல்ல ராஜா என்பவர் நல்ல சட்டங்களை இயற்றியவர். அவற்றைத் தாமே கடைப்பிடித்தவரும்கூட. இயேசு ஒரு ராஜா என்றால், அவர் எந்தச் சட்டங்களை இயற்றினார்? அவர் ஒரு சட்டம் இயற்றுபவராக இருந்தாரா? மலைப்பிரசங்கம் என்று அழைக்கப்படும் பிரசங்கத்தில் இயேசு பின்வருவதைச் சொன்னபோது தம்முடைய யூதச் சமகாலத்தவர்களை அதிர்ச்சியடையச் செய்தார்:

> “உன் அயலானைச் சிநேகித்து, உன் சத்துருவைப் பகைப்பாயாக என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: உங்கள் சத்துருக்களைச் சிநேகியுங்கள், உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காக ஜெபம்பண்ணுங்கள்; இப்படிச் செய்வதினால் நீங்கள் உங்கள் பிதாவுக்குப் புத்திரராயிருப்பீர்கள்; அவர் பரலோகத்தில் இருக்கிறார்; அவர் தீயோர்மேலும் நல்லோர்மேலும் தம்முடைய சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதியுள்ளவர்கள்மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள்மேலும் மழையைப் பெய்யப்பண்ணுகிறார்.”

ரோமர்களை நேசிப்பதா? இது அவதூறானது. இது எல்லாவற்றையும் தலைகீழாக்குகிறது. சத்துருக்களை நேசிக்கக் கட்டளையிடுவது ஒரு விஷயம், அதை வாழ்ந்து காட்டுவது இன்னொரு விஷயம். இயேசுவின் பாடுகளின் வரலாறு, அவர் தம்முடைய கட்டளையைத் தாமே நிறைவேற்றுகிறார் என்று நிரூபிக்கிறது. அவர் கேட்டிருந்தால் இயேசுவைக் காப்பாற்றப் பன்னிரண்டு லேகியோன் தூதர்கள் ஆயத்தமாக இருந்திருப்பார்கள்; இருந்தாலும் விடுவிக்கப்படுவதை அவர் விட்டுக்கொடுக்கிறார். அவர்

தம்மைத் தற்காத்துக்கொள்வதில்லை. சிலுவையில் தம்முடைய மரண நேரத்தில் தம்மைச் சித்திரவதை செய்கிறவர்களுக்காக அவர் ஜெபிக்கிறார்:

> பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்கள்.

மேசியா-ராஜா உருவெடுத்த பிரமாணமாக இருந்தார். அவர் லோகாஸ், அதாவது தேவனுடைய வார்த்தை. தம்முடைய ராஜ்யத்தின் கொள்கைப் பிரகடனம் என்று சொல்லக்கூடிய தம்முடைய மலைப்பிரசங்கத்தில், சத்துருக்களை நேசிப்பதே பரலோகப் பிதாவின் தன்மை என்று அவர் காட்டுகிறார். எப்போதும் அப்படியே இருந்தது. அன்பின் கட்டளையை மட்டுமல்ல, சத்துருக்களை நேசிக்கும் கட்டளையையும் அவர் வாழ்ந்தார். இந்தப் பிதாவுக்குக் குமாரனாகவும் குமாரத்தியாகவும் ஆவதற்கு, அவரைப் போலச் செயல்படுவதே முன்நிபந்தனை. தேவனுடைய துணை ஆட்சியாளராகிய ஓரேபேறான குமாரன் தம்முடைய பிதாவின் இந்தத் தன்மையை உருவகப்படுத்துகிறார். தம்முடைய குமாரனை நேசிக்கிற பிதாவின் ராஜ்யத்தின் இருதயத் துடிப்பு அன்பே. இந்த அன்பையே அவர் தம்முடைய ராஜ்யத்தின் அளவுகோலாக்குகிறார்.

ராஜாவாக, இயேசு தம்முடைய ஜனத்துக்கு ஒரு புதிய கட்டளையைக் கொடுத்தார்; அதை அவரே வாழ்ந்து காட்டினார்:

> “நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள் என்கிற புதிய கட்டளையை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்; நான் உங்களில் அன்பாயிருந்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்.”

இயேசுவின் சரீரப்பிரகாரமான சகோதரனாகிய யாக்கோபு இதைப் புரிந்துகொண்டு எழுதுகிறார்:

“உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருவதுபோல் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக” என்ற வேதவாக்கியத்தின்படி ராஜரீகப் பிரமாணத்தை நீங்கள் உண்மையாக நிறைவேற்றினால் நன்மை செய்வீர்கள்.

இந்த ராஜா தாம் சொன்னதும் கேட்டதுமாக முழுவதும் இருந்தார். சட்டம் இயற்றும் உரிமையைக் காட்டுவதற்காக மட்டுமே கொடுக்கப்பட்ட ஒரு தன்னிச்சையான கட்டளை அல்ல. அவருடைய கட்டளை, வேறெதுவும் செய்ய முடியாத விதத்தில் பகைமையை மேற்கொண்டு மனிதர்களை மாற்றக்கூடிய நிபந்தனையற்ற அன்பு.

அவருடைய ராஜ்யத்தில் அவருடைய பிரமாணமே செல்லும். எப்போதும். அது பின்பற்றப்படாத இடத்தில் அவருடைய ராஜ்யம் இல்லை. இந்தக் கட்டளையைப் பின்பற்றாதவர் இந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்ல.

மேசியா-ராஜாவாகிய கிறிஸ்துவின் பிரமாணம் என்றால், மற்றவரின் பாரத்தைச் சுமப்பது. அது சுயாதீனப் பிரமாணம். அதாவது விடுதலையாக்கும் ஒரு பிரமாணம். நம்மிடமிருந்தே நம்மை. ஒருவேளை பிறனையும் அவனுடைய பாரத்திலிருந்து. ராஜா நம்முடைய பாரத்தை நம்மிடமிருந்து எடுத்து அதற்குச் செய்ததுபோலவே.

இப்படிப்பட்ட ஒரு ராஜாவை யார்தான் விரும்பமாட்டார்கள்?

ஆகவே, வேதத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி “உன் சக மனிதர்களை உன்னைப்போலவே நேசி!” என்ற ராஜரீகப் பிரமாணத்தின்படி நீங்கள் உண்மையாகவே நடந்தால், நீங்கள் நன்றாகவும் சரியாகவும் செய்கிறீர்கள்.

யாக்கோபு 2:8

மத்தேயு 5:43-48; 26:53; லூக்கா 23:34; யோவான் 1:1-3; கொலோசெயர் 1:13; யோவான் 13:34; யாக்கோபு 1:25; 2:8, 12; கலாத்தியர் 6:2.

27 ராஜாவின் கட்டளைப் பணி

ஒரு ராஜா விருப்பங்களைத் தெரிவிக்கிறார்; அவை கட்டளைகளாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. அவர் தம்முடைய குடிமக்களுக்குப் பணி கொடுக்கிறார். அவர் கேட்பதை அவர்கள் தங்களால் முடிந்த அளவு சிறப்பாக நிறைவேற்றுகிறார்கள். இயேசு பரலோகத்துக்குப் போனபோது, தம்முடைய சீஷர்களுக்கு ஒரு பணியைக் கொடுத்தார்:

> “அவரைக் கண்டபோது அவர்கள் (சீஷர்கள்) அவருக்கு முன்பாகப் பணிந்துகொண்டார்கள்; ஆனாலும் சிலர் இன்னும் சந்தேகப்பட்டார்கள். இயேசு அவர்களிடம் வந்து சொன்னார்:
>
> வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
>
> ஆகையால் நீங்கள் எல்லா ஜாதிகளிடமும் போய், மனிதர்களை என்னுடைய சீஷர்களாக்குங்கள்; பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தில் அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணுங்கள்.
>
> நிச்சயமாக அறிந்துகொள்ளுங்கள்: உலகத்தின் முடிவுவரைக்கும் நான் ஒவ்வொரு நாளும் உங்களுடனே இருக்கிறேன்.”

உண்மையில் இங்கே வானத்துக்கும் பூமிக்கும் ராஜாவானவர் நிற்கிறார் – பூமியில் மட்டுமல்ல, பரலோகத்திலும் சகல அதிகாரமும் வேறு யாருக்கு இருக்கிறது? ஆனால் பூமியின் ராஜாக்களையும் ஜாதிகளையும் அடிபணியச் செய்ய அவர் இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதில்லை. இல்லை, சத்துருக்களை நேசிக்கும் கட்டளையைக் கொடுக்கிறவர்

மனிதர்களை ஆதாயப்படுத்த விரும்புகிறார். கட்டாயப்படுத்த அல்ல. தாம் யார், எப்படிப்பட்டவர் என்று எல்லா ஜாதிகளும் அறிந்துகொள்ளும்படி அவர் தம்முடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்.

இறுதியில் அவருடைய வல்லமையும் அதிகாரமும் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியவை, உண்மையானவை. இந்த ராஜா இந்தக் கிரகத்தின் வரலாற்றை எந்த நாளிலும் முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியும். தம்முடைய வல்லமையையும் ஆட்சியையும் உலகம் பார்த்து உணரும்படி அவர் செய்யக்கூடும். சர்வாதிகாரிகள் இப்படித்தான் செய்கிறார்கள். அவருடைய ஆட்சி வேறானது. அவருடைய பிரமாணம் சுயாதீனத்தின் பிரமாணம். மனிதர்கள் உள்ளார்ந்த நம்பிக்கையோடு இயேசுவைப் பின்பற்றி அவரைக் கனம்பண்ண வேண்டும்.

எல்லா மனிதர்களும் தம்மை அறிந்து தம்முடைய சீஷர்களாக வேண்டும் என்பதே ராஜாவின் கனவு. வேறு எங்கும் அவர்கள் பெற முடியாததை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக: கிருபை, மன்னிப்பு, நித்திய ஜீவன், விடுதலை, இளைப்பாறுதல்.

தங்களுக்காக இருக்கிற இந்த ராஜாவை மனிதர்கள் எப்படி அறிந்துகொள்ள முடியும்? மனிதர்களை இந்த ராஜாவிடம் நடத்திச் செல்லும் சிறப்புரிமை எல்லாச் சீஷர்களுக்கும் உண்டு. இதை ஒருமுறை நேரடியாகக் கற்பனை செய்து பார்ப்போம். ஒருபக்கம், பிரபஞ்சத்தின் ராஜாவின் தயவைப் பெற்றிருப்பது, அவரைத் தனிப்பட்ட முறையில், ஆம், அந்தரங்கமாகக்கூட அறிந்திருப்பது, 24/7, எப்போதும் இடைவிடாமல் அவரிடம் பேட்டிக்கு அனுமதி பெற்றிருப்பது. அதைக் கேட்கிற அல்லது நம் மூலமாக அதை அறிந்துகொள்கிற எல்லாரையும் உடன் அழைத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பது. அவர்களை ராஜாவிடம் நடத்திச் செல்வது! அவர்கள் எல்லாரும் அவரிடம்

மிக மிக வரவேற்கப்படுகிறார்கள் என்று அறிந்திருப்பது. ஏனென்றால் அவர் ஒவ்வொருவருக்காகவும் காத்திருக்கிறார்.

ஆனாலும் இதுவும்: மேசியா-ராஜாவாகிய இந்த இயேசு இப்போது உலகத்தைத் தம்முடைய சொத்தாக எப்படி உரிமைகோருகிறார்? நற்செய்தியோடு தூதுவர்களை உலகத்துக்குள் அனுப்புவதன் மூலம். அவர்கள் உண்மையான ராஜாவை அறிவிக்கிறார்கள்; அதன் மூலம் விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதலையும். இப்படிச் சுவிசேஷமும் ஒருவர் கடைப்பிடிக்கிற ஒரு கட்டளையைப் போல இருக்கிறது. செய்தி தெளிவானது: உலகப் பேரரசருக்கும் அவருடைய கட்டளைகளுக்கும் ஒருவர் கீழ்ப்படிகிறார். கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு, கர்த்தாதி கர்த்தருக்கும் ராஜாதி ராஜாவுக்கும், ஒருவர் கீழ்ப்படிந்தவராக இருக்கிறார். இயேசுவைக் காணாவிட்டாலும், பேரரசருக்கு இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமாக. ஆகவே நம்முடைய விசுவாசத்துக்கும் உண்மைக்குமான சொல் “விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதல்”.

இந்தப் பணி நிறைவேற்றப்பட்டது, இன்னும் நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அது கடைசிக் கட்டத்தில் இருக்கிறது: அநேக மனிதர்கள் இந்த ராஜாவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்கள். ராஜாவை அறியப்படுத்துவதற்காகத் தங்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் மிகத் தொலைதூரப் பகுதிகளுக்குச் சென்ற அநேக மனிதர்களுக்கு நன்றி. அது சிறியதாகத் தொடங்கியது. சீஷர்களின் தைரியம் உலகத்தை மாற்றியது. தங்களுக்குப் பின்னால் யார் நிற்கிறார் என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். இன்றும் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற, அறிக்கையிடுகிற ஒவ்வொருவருக்கும் பின்னால் நிற்கிறவர். சகல அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டவர்.

அவர்கள் ஒருவருக்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. வாழ்விலும் சாவிலும் இறுதி வார்த்தை ராஜாவுடையதாக இருக்கும்.

இந்தப் புத்தகம் ராஜாவிடம் வருவதற்கான ஒரு அழைப்பு! ராஜாவை அறிக்கையிடுவதற்கான ஒரு அழைப்பு அல்லது நினைவூட்டல்! இந்த ராஜாவிடம் ஒரு புதிய தொடக்கம் எப்போதும் மீண்டும் சாத்தியம். மன்னிப்பு, கிருபை, விடுதலை – இவையே அவருடைய ராஜ்யத்தின் சட்டங்கள்.

எல்லா ராஜாக்களும் அவருக்கு முன்பாகப் பணிந்துகொள்வார்கள், எல்லா ஜாதிகளும் அவருக்குச் சேவை செய்வார்கள்.

ஏனென்றால் உதவிக்காகக் கூப்பிடுகிற எளியவர்களுக்கும், பாடுபட்டு ஆதரவில்லாமல் இருக்கும் மனிதர்களுக்கும் அவர் இரட்சகராக இருப்பார்.

பலவீனர்கள்மேலும் எளியவர்கள்மேலும் அவர் இரக்கம் காட்டி, நெருக்கடியிலுள்ள மனிதர்களுக்கு உயிர்காப்பவராவார்.

ஒடுக்குதலிலிருந்தும் கொடுமையிலிருந்தும் அவர் அவர்களை மீட்பார்; ஏனென்றால் அவருடைய பார்வையில் அவர்களுடைய ஜீவன் விலையேறப்பெற்றது.

ராஜா நீடூழி வாழ்க!

சங்கீதம் 72:11-15

மத்தேயு 28:16-20; 1 தீமோத்தேயு 2:4-5; ரோமர் 1:15; 5:2; 16:26; எபேசியர் 2:18; 3:12; அப்போஸ்தலர் 17:30-31.

28 ராஜாவுக்காக: விசுவாசமும் உண்மையும்

இந்த ராஜாவுக்குச் சேவை செய்வது பெரிய கனம். அவருக்கு உண்மையாக இருப்பதாக ஆணையிடுவது. நம்மைத் தமக்குச் சொந்தமாக்கிக்கொள்ள அவர் தகுதியானவர். தம்முடைய மிகத் தனிப்பட்ட சொத்தாக.

நம்முடைய வாழ்க்கையை யாருக்குக் கொடுக்கிறோம்? முழு உணர்வோடோ, கவனிக்காமலோ, யாருக்கு அல்லது எதற்கு நாம் உண்மையாக இருக்கிறோம்? எந்த விக்கிரகங்கள் நம்மை ஆளுகின்றன? நாம் யாருக்குச் சொந்தமானவர்கள்? நமக்குப் பரிசுத்தமானது எது? யாரிடம் நம்மை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறோம்? நம்முடைய நேரம்? நம்முடைய பணம்? நம்முடைய கவனம்?

சமூக ஊடகங்கள்? ஃபேஸ்புக், இன்ஸ்டாகிராம்? மதப்பற்று? புகழ்? வீண்பெருமை? விளையாட்டு? தன்னலம்? உணவு? மதுபானம்? நிக்கோட்டின்? உடைமை? பணம்? அதிகாரம்? பாலியல்? வெற்றி? பதவி உயர்வு?

இந்தக் காரியங்கள், அல்லது அவற்றில் சில, நல்லவையா கெட்டவையா, பரிசுத்தமானவையா பாவமானவையா என்பது கேள்வி அல்ல. அவை நம்முடைய வாழ்க்கையில் என்ன இடத்தை வகிக்கின்றன என்பதே தீர்மானமானது. எல்லா மனிதர்களுக்குமான ஒரு கேள்வி. ராஜாவுக்குச் சேவை செய்கிறவர்களுக்கு, அல்லது செய்ய முயற்சிக்கிறவர்களுக்கு. அல்லது அவருடைய பெயரை மட்டுமே அறிந்தவர்களுக்கு. ராஜாவை அறியாதவர்களுக்கும், அவர் யார், எப்படிப்பட்டவர் என்று அறியாதவர்களுக்கும்.

ஒரு ராஜா தம்முடைய பதவியின் காரணமாகவே உண்மையையும் கீழ்ப்படிதலையும் கேட்கிறார். வெறுமனே ஒப்புக்கொள்கிற, அல்லது ஒன்றை உண்மை என்று

எண்ணுகிற விசுவாசம் செத்தது. அது ராஜாவோடு எந்தத் தொடர்பையும் உண்டாக்குவதில்லை. விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதலுக்கே ராஜா நம்மை அழைக்கிறார். அவருடைய விருப்பம் நமக்குக் கட்டளை. இந்த ராஜாவைப் பின்பற்றினால், அது முழுமையாக மட்டுமே சாத்தியம். அரைகுறையான காரியங்கள் இங்கேயும் மிக மோசமாகவே செயல்படுகின்றன.

அவருடைய பக்கத்தில் நிற்பதற்கு நமக்கு என்ன விலை ஆனாலும், அதுவே சரியான பக்கம், என்றும் அப்படியே இருக்கும். முதலில் நமக்காக எல்லாவற்றையும் பணயம் வைத்த வெற்றியாளரின் பக்கம். நம்முடைய உண்மை நன்றியின் வெளிப்பாடு. நம்முடைய அர்ப்பணிப்பு நம்முடைய கடமை. மனப்பூர்வமாக, கட்டாயமில்லாமல். ஒரு குஷ்டரோகி நன்றியோடு திரும்பி வந்தான்; ஆனால் பத்துப் பேர் சுகமாக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இந்த வாழ்க்கைக்கே மிகச் சிறந்த எதிர்காலம் உண்டு. இன்று அதன் அர்த்தம், நம்முடைய ராஜாவை அலட்சியம் செய்கிறவர்களைவிட இந்தப் பூமிக்குரிய வாழ்க்கையில் விசேஷ நன்மைகள் எதுவும் இல்லாதிருப்பது. இந்த ராஜா இல்லாத வாழ்க்கை எளிதாகவும் வசதியாகவும் இருக்கலாம். ஆகவே, அவரைப் பின்பற்றுவதற்கு முன்பு செலவைக் கணக்குப் பார்க்க வேண்டும் என்று இயேசு சொல்லுகிறார்.

இயேசு சொல்லுகிறபடி, அவரைப் பின்பற்றுவது என்றால் தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொள்வது. அதாவது, மற்றவர்களுக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து அவர்களுக்காக இருப்பது. வாழ்க்கையில் என்னை அல்ல, மற்றவர்களை முதலிடத்தில் வைப்பது. இயேசுவின் வாழ்க்கையை முன்மாதிரியாகக் கொள்வது. உண்மையாக நேசித்துச் சேவை செய்வது.

சொல்லப்போனால், இப்படிப் பின்பற்றுவது அடிக்கடி ஏற்றமும் இறக்கமுமாக இருக்கிறது. ஒருபோதும் குறைவற்றதாக இல்லை. வெற்றியும் சாதனையும் மட்டுமல்ல,

தோல்வியும் நம்மைக் குறித்த ஏமாற்றமும் அதே அளவு உண்டு. சந்தேகங்களும் பதில் கிடைக்காத கேள்விகளும்கூட. அதுதான் விசுவாசத்தில் வாழும் வாழ்க்கை. காண்பதில் அல்ல. சில காலகட்டங்களில் இது முழுமையான சவாலாக இருக்கிறது.

விசுவாசமும் உண்மையும் (கிரேக்கத்தில்: pistis, லத்தீனில்: fides) ரோம சமுதாயத்தில் பரஸ்பர, நிலையான விசுவாசத்தைக் குறித்தன. Fides சமுதாயத்தை ஒன்றாகப் பிணைத்து வைத்தது – கடப்பாடும் விசுவாசமும், கொடுத்தலும் பெறுதலும், நம்பகத்தன்மையும் உண்மையும் இந்த வார்த்தையில் ஒன்றிணைந்திருக்கின்றன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக விசுவாசம் பேரரசருக்கு உரியதாக இருந்தது; அவரும் தன் பங்குக்குத் தன் ஜனத்துக்கு விசுவாசமாக இருந்தார். கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு உண்மையாக இருப்பதே கிறிஸ்தவனாக இருப்பதை உருவாக்குகிறது.

உண்மையாக இருப்பதும், அதோடு வரக்கூடிய அசௌகரியங்களும், பிரயாசங்களும், தியாகங்களும், துன்புறுத்தல்களும் பயனுள்ளவையா? இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையில் இங்கேயே, அதாவது தேவனுடைய எதிர்காலம் தொடங்குவதற்கு முன்பே, சந்தோஷமும் ஆசீர்வாதமும் உண்டு என்று இயேசு சொல்லுகிறார். ஆனால் முடிவில் எல்லாப் பிரயாசத்துக்கும் பலனாக நித்திய ஜீவன். ராஜாவோடு விவரிக்க முடியாத அளவுக்கு அழகான, ஆழமான, பாதுகாப்பான, நிறைவான, ஐசுவரியமான வாழ்க்கை. விரைவில் அவருடைய நித்திய ராஜ்யத்தில் உண்மையாகவும் காணக்கூடியதாகவும்.

பின்வரும் மேற்கோள் பாடல் வரிகள் பழைய நினைவுகளுக்கான ஏக்கம் அல்ல. கற்பனை நயமும் அல்ல. இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் அல்லது ராஜாவுக்கு உண்மையாயிருப்பவர்களின் வாழ்க்கை யதார்த்தத்தையும் அவை நூறு சதவீதம் விவரிப்பதில்லை. அவை அதிகமாக ஜெபம், விருப்பம் அல்லது இலக்கு.

(பாடல் அதன் மூல ஜெர்மன் வரிகளில்)

Ein Leben gegeben für den Herrn der Welt

Ein Leben gegeben für das, was wirklich zählt

Ein Leben für Gott, für ihn allein, das soll mein Leben sein

லூக்காஸ் டி நுன்ஸியோ (Lukas Di Nunzio)

1 கொரிந்தியர் 6:12; 1 யோவான் 5:21; லூக்கா 16:13; லூக்கா 14:25-33; 17:11-19; மாற்கு 10:28-31; மத்தேயு 25:21-26; எபேசியர் 1:1; கொலோசெயர் 1:7; 4:7; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10, 13; 17:14.

(பாடல் அதன் மூல ஜெர்மன் வரிகளில்)

Für den König, für den Herrn

Für ihn geben wir uns hin

Seine Ehre unser Ziel

Nichts bedeutet uns jemals so viel

Für den König, für sein Reich

Alle Menschen sind hier gleich

Lamm und Löwe sind vereint

Und das Licht der Gerechtigkeit scheint

Alle Ehre König Jesus

Unsere Herzen, sie fliegen dir zu

Wir erheben deinen Namen

Der allein wahre König bist du

ஆல்பர்ட் ஃப்ராய் (Albert Frey)

29 ராஜாவும் அவருடைய ஜனமும்

பண்டைய காலத்தில் ஒரு நல்ல ராஜா ஜாதிகளுக்கும் கோத்திரங்களுக்கும் சமாதானத்தைக் கொண்டுவருவார் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஒரு நல்ல மேய்ப்பனைப் போலத் தம்முடைய ராஜ்யத்தை ஒன்றாக வைத்து நடத்துவார் என்று. தம்முடைய ஜனத்தை நற்குணத்தோடு நடத்துவார் என்று. விரும்பத்தக்கவை என்று கருதப்பட்ட எல்லா நற்பண்புகளையும் நல்ல ராஜா உருவகப்படுத்தினார். அது வாழ்க்கை யதார்த்தத்தோடு பொருந்தாதபோதும்கூட.

மேசியா-ராஜாவாகிய இயேசு பிரபஞ்சத்தின் தலைவராகத் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். எல்லாவற்றுக்கும் எல்லாருக்கும் மேலான ராஜரீகத் தலையாக, நொறுங்கிப்போன பிரபஞ்சத்துக்கு நீண்ட காலமாக ஏங்கப்பட்ட சுகத்தையும் மறுசீரமைப்பையும் அவர் கொண்டுவருகிறார். தலையாகிய அவருக்குக் கீழ் எல்லாம் தன்தன் இடத்துக்கு வந்து சுகமடையும். ஒன்றுசேர வேண்டியவற்றை அவர் மீண்டும் ஒன்றுசேர்க்கிறார். ஒழுங்கின்மையையும் அழிவின் எல்லாச் சக்திகளையும் அவர் நீக்குகிறார். அவருடைய ராஜரீகத் “தலைமைத்துவத்தின்” கீழ் எல்லாம் ஒன்றுசேர்க்கப்படுகிறது. ஆனால் இது எதிர்காலத்தின் இசை.

ஆனால்: ஏற்கெனவே இப்போதே ராஜா சமாதானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். சமாதானப் பிரபுவாகிய அவர். அக்காலத்தில், இயேசுவின் காலத்தில், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்குத் தனி உரிமை பெற்ற தேசம் இஸ்ரவேல். ஆனால் உயிர்த்தெழுந்த மேசியா தம்முடைய சீஷர்களை எல்லா ஜாதிகளிடமும் அனுப்புகிறார். எல்லா மனிதர்களும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், வரவேற்கப்படுகிறார்கள். ஐரோப்பியர்களாகிய நமக்கு இது ஒரு நற்செய்தி. தொடக்கக் காலத்தில் யூதர்களையும் ஜாதிகளையும் சம உரிமையோடு

ஒன்றுசேர்ப்பது எளிதான செயல்முறை அல்ல. ஆனால் கிறிஸ்து இந்தச் சமாதானத்தையே கொண்டுவந்து, மேசியாவை விசுவாசிக்கும் யூதர்களையும் பூமியின் எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள ஜாதிகளையும் ஒன்றாக்கியிருக்கிறார். பழைய தேச எல்லைகள் விழுந்துபோகும் அவருடைய ஜனம் இப்போது அவர்களே. ஒரே புதிய மனுஷனாக இணைக்கப்பட்டவர்கள். தலையாகிய கிறிஸ்து ஒரு புதிய சிருஷ்டிப்பாக ஒரு ஒற்றுமையை உண்டாக்குகிறார்.

யூதர்கள் அல்லது இஸ்ரவேலர்கள், ஜாதிகளிலிருந்து வந்த இப்படிப்பட்ட மனிதர்களோடு கொண்டிருக்கும் ஒன்றிணைப்பு எவ்வளவு நெருக்கமானது என்றால், அதை ஒரு சரீரத்தோடு, ஒரு உயிருள்ள அமைப்போடு ஒப்பிடலாம். கிறிஸ்து தலை, அதாவது சிரசு; எல்லா மனிதர்களிலிருந்தும் வந்த அவருடைய ஜனம் அவருடைய சரீரம், அவருடைய உடல்.

யூதர்களும் ஜாதிகளும் இப்போது ஒன்றாக அவருடைய ராஜ்யத்தின் குடிமக்களாகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஏறக்குறைய இரண்டு அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. ஒருபக்கம் அவர்கள் முன்பு இருந்தபடியே இருக்கிறார்கள். தங்கள் நாட்டின் குடிமக்களாக. ஆனால் கூடுதலாக அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் இணைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வேறொரு, பரலோக ராஜ்யத்தின் குடிமக்களாகிறார்கள். பின்னதே என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும்.

சபைக் கட்டடங்கள் பசிலிக்கா என்று அழைக்கப்பட்டன; அவை ஆட்சியாளரின், basileus-இன், அதாவது ராஜாவின் வீடு என்று இது தெளிவாக்கியது. பசிலிக்கா என்ற சொல் அதிலிருந்து வருகிறது. ராஜாவின் ஜனம் ராஜாவைச் சந்திக்கும் இடம் இந்தப் பெயரைத் தாங்கியிருக்கிறது. நிச்சயமாக, இந்தக் கூடுகைக்கு விசேஷக் கட்டடங்களோ, கட்டடங்களே கூடவோ தேவையில்லை. ஆனால் அவை இருக்கும் இடத்தில், அவை ராஜாவுக்குச் செலுத்தப்படும் மரியாதையின் வெளிப்பாடு.

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் அநேக ஜாதிகளுக்கு உண்டாகும் சமாதானம், பிரபஞ்ச அளவிலான மிகவும் அரசியல்ரீதியான ஒரு நிகழ்வு. அநேக ஜாதிகளைச் சேர்ந்த மனிதர்கள், தங்கள் எல்லாத் தனித்தன்மைகளோடும் தங்கள் கடந்த காலத்தோடும், கிறிஸ்துவின் சிலுவையின் கீழ் தங்கள் பகைமையைப் புதைக்கும்போது, அது உணரக்கூடிய விளைவுகளை உண்டாக்குகிறது. அவர்கள் பங்காக இருக்கும் சமுதாயத்திலும்கூட. சமாதானத்தின் ராஜா அரசாளும் இடத்தில் வன்முறையும், பாகுபாடும், சண்டையும் நின்றுபோகின்றன.

இவ்வளவு இனக்குழுக்கள் ஒன்றுசேரும்போது, அது பெரிய சவாலாக இருக்கிறது. ராஜா கொண்டுவந்த இந்தச் சமாதானம் கண்மணியைப் போலக் காக்கப்பட வேண்டும். மற்றவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களை மதிப்பது. மன்னித்து, பாவத்தை மூடுவது. தன்னை மிக முக்கியமானவராக எண்ணாமல் இருப்பது – வேறு வார்த்தைகளில்: பிறனைத் தன்னைப்போல நேசிப்பது – இதுவே ராஜாவின் இந்தப் புதிய சமூகத்தின் நெறிமுறை.

ராஜாவின் ஜனத்தைச் சேர்ந்திருப்பது விலைமதிக்க முடியாத ஒரு வெகுமதியும் கனமுமாகும். ஏதோ ஒரு ராஜா அல்ல. நீங்கள் இந்த ஜனத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால், நம்முடைய ராஜா எல்லா ராஜாக்களுக்கும் மேலான ராஜா. அவருடைய ஜனமாகிய நமக்கு நம்ப முடியாத சிறப்புரிமைகள் உண்டு. அவருடைய மாட்சிமையின் சிங்காசன மண்டபத்தில் இடைவிடாத பேட்டி. நம்முடைய பக்கத்தில் ராஜா. அவர் தம்முடைய ஜனத்தோடு, ஒவ்வொருவரோடும் இருக்கிறார். அவருடைய எதிர்காலம் நம்முடைய எதிர்காலம். அவருடைய ஐசுவரியம் நம்முடைய ஐசுவரியம். அவர் தம்முடைய வல்லமையை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் அது ஆதிக்கத்திலும் அதிகாரத்திலும் அல்ல, பலவீனத்திலேயே பூரணமாகிறது. அவரால் மட்டுமே செய்யக்கூடியதை அனுபவிக்கவும் செய்யவும் அவருடைய வல்லமை நமக்கு

உதவுகிறது. நசரேயனாகிய இயேசுவுக்குள் இருந்த வல்லமை நமக்குள்ளும் கிரியை செய்கிறது.

கர்த்தர் நம்முடைய நியாயாதிபதி, கர்த்தர் நம்முடைய நியாயப்பிரமாணிகர், கர்த்தர் நம்முடைய ராஜா. அவர் நம்மை இரட்சிப்பார்.

ஏசாயா 33:22

எபேசியர் 1:9-11; 2:11-22; 4:1-6; ஏசாயா 9:6; கலாத்தியர் 3:28; கொலோசெயர் 3:10-11; 1 கொரிந்தியர் 12; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5; 19:16; 1 தீமோத்தேயு 6:15; அப்போஸ்தலர் 1:4-8.

30 ராஜாவின் பந்தியில்

ராஜாவாகிய தாவீதின் வாழ்க்கையிலிருந்து வரும் இந்தக் கதை சாதாரணமானதல்ல. தன் ராஜ்யம் ஸ்திரப்பட்ட பின்பு, தனக்கு முன்பிருந்த, மரித்துப்போன ராஜாவாகிய சவுலின் சந்ததியையோ உறவினர்களையோ அவர் தேடுகிறார். சவுல் அவரைத் துரத்தி, கொல்ல முயற்சித்திருந்தான். இப்போது தாவீது பழிவாங்க விரும்பினாரா? சவுலின் பேரன், யோனத்தானின் மகன், மேவிபோசேத் என்ற பெயருடையவன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டான். அவன் ஊனமுற்றவன், இரண்டு கால்களிலும் சப்பாணி. அவனுக்கு உதவி தேவைப்பட்டது; தனியாக அவனால் இடம் விட்டு நகர முடியவில்லை. கற்பனை செய்து பாருங்கள்: தாவீது இந்த மனிதனைத் தன் பந்திக்கு அழைக்கிறார். ஒரே ஒரு முறை மட்டுமல்ல, தினந்தோறும், தன் வாழ்நாள் முழுவதும், அவன் ராஜாவோடு சாப்பிடலாம்.

இதைத்தான் நான் அன்பு என்கிறேன், ஆம், சத்துருவை நேசிக்கும் அன்பு. சப்பாணியாகிய மேவிபோசேத், மனிதர்களாகிய நாம் எவ்வளவு உதவியற்றவர்கள் என்று காட்டுகிறான். தேவனிடம் வருவது அவருடைய உதவியால் மட்டுமே சாத்தியம். நாம் ஊனமுற்றவர்கள், சரீரத்தில் அல்ல, ஆவிக்குரிய விதத்தில். தனியாக நாம் வருவதில்லை; நாம் அழைக்கப்பட வேண்டும். நாம் மிகவும் கவனம் சிதறியவர்கள், மிகவும் புத்திசாலிகள், மிகவும் அவிசுவாசமுள்ளவர்கள்.

கிறிஸ்துவாகிய இயேசு நம்மைத் தம்முடைய பந்திக்கு அழைக்கிறார். ஐக்கியத்தைப் பேணுவதையும், பேசுவதையும், அனுபவிப்பதையும், ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்து சந்தோஷப்படுவதையும் அவர் விரும்புகிறார்.

ஒருவேளை நீங்கள் திருவிருந்து பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். நற்கருணை அல்லது அப்பம்

பிட்குதல் பற்றி. ராஜா ஒரு நினைவு விருந்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அப்பமும் திராட்சரசமும் ராஜாவின் சிலுவை மரணத்தையும், அவர் நமக்காகச் சிந்திய அவருடைய இரத்தத்தையும் நினைவூட்டுகின்றன. இந்த நினைவு விருந்தை நாம் ஆசரிக்கும்போது, நம்முடைய ராஜாவின் மரணத்தைப் பிரசித்தப்படுத்துகிறோம். அவர் ராஜ மாட்சிமையோடு மீண்டும் வரும்வரை.

நாம் ராஜாவைக் காணாவிட்டாலும், அவர் காணப்படாதவிதமாக உடனிருக்கிறார். அவருடைய மக்கள் ஒன்றாகக் கூடி அவரைக் கனம்பண்ணி, அவரை நினைத்து, அவருக்கு நன்றி செலுத்தி, அவரைத் துதிக்கும் எல்லா இடங்களிலும். தங்கள் இருதயங்களை இயேசுவிடம் இழந்துவிட்ட, ராஜாவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களின் ஒரு நெருக்கமான ஐக்கியம். இந்த ராஜாவை நேசித்து அவருக்கு உண்மையாக இருப்பதிலிருந்து அவர்களை எதுவும் தடுக்க முடியாது.

ராஜாவின் இந்தப் பந்தி விசுவாசத்தின் விஷயம். ராஜா நாடுகடத்தப்பட்டிருக்கும் காலம் வரை, இயேசுவின் சீஷர்கள் இதைச் சுற்றிக் கூடுகிறார்கள். நினைவு விருந்தை ஆசரிக்கும்போது அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்து உற்சாகப்படுத்துகிறார்கள். இந்த இடைக்காலம் முடியும்போது, ராஜா தம்முடைய மக்களோடு சேர்ந்து கொண்டாடுவார். இனி விசுவாசத்தில் அல்ல, காணக்கூடிய, தொடக்கூடிய யதார்த்தத்தில்.

என் சத்துருக்களின் கண்களுக்கு முன்பாக நீர் எனக்கு ஒரு பந்தியை ஆயத்தப்படுத்துகிறீர்; பண்டிகையாக என்னை உம்மிடம் ஏற்றுக்கொண்டு, என் பாத்திரத்தை நிரம்பி வழியச் செய்கிறீர்.

சங்கீதம் 23:5

2 சாமுவேல் 4:4; 9; 2 சாமுவேல் 19:24-30; 21:7; மத்தேயு 26:26-30; மாற்கு 14:22-26; லூக்கா 22:14-20; 1 கொரிந்தியர் 10:14-22; 11:20-34;

சங்கீதம் 23:5; எபிரெயர் 13:10.

(பாடல் அதன் மூல ஜெர்மன் வரிகளில்)

Königlich strahlt Dein Licht

Du bist ewiglich

Niemand kommt Dir gleich

Sanftmütig führst Du mich

Hin zu Deinem Licht

Ich darf bei Dir sein

Sei Du der Mittelpunkt in meinem Leben

Der Mittelpunkt in meinem Herzen

Ich gehöre Dir

Sei Du der Mittelpunkt in meiner Schwäche

Der Mittelpunkt in meiner Stärke

Ich gehöre Dir

Ich will Dir nah sein

Ich werd Dir folgen

Mein ganzes Leben in Dir verliern

பாடல் வரிகளும் இசையும்: யூரி ஃப்ரீசன் (Juri Friesen) & பவுலா ஃப்ரீசன் (Paula Friesen) © 2012 Outbreakband

31 ராஜாவின் தோட்டம்

நியூயார்க் நகரத்தின் வான்வழிப் புகைப்படங்களைப் பார்ப்பது மனதைக் கவருகிறது. வானளாவிய கட்டடங்களின் கடலின் நடுவில் சென்ட்ரல் பார்க் ஒரு பெரிய, பச்சையான பாலைவனச்சோலையைப் போல இருக்கிறது. அது நான்கு கிலோமீட்டர் நீளமும் ஏறக்குறைய ஒரு கிலோமீட்டர் அகலமும் உடையது. ஒவ்வொரு பெரிய நகரத்துக்கும் தன் பூங்காக்கள் உண்டு. இளைப்பாறுதல், அமைதி, நிழலான இடங்கள், கனிகள், புத்துணர்ச்சி, வண்ணமயமான அழகுகள், நறுமணங்கள், பண்டிகைக் கொண்டாட்டங்கள் – இன்று வரை இதுவே ஒரு தோட்டத்தின் சாராம்சம். எப்படியோ இது நமக்குப் பரதீஸை நினைவூட்டுகிறது. ராணிகளுக்கும் ராஜாக்களுக்கும் தங்கள் தோட்டங்களும் பூங்காக்களும் இருந்தன; ஒன்றைவிட ஒன்று அழகானவை.

வேதாகமம் ஒரு தோட்டத்தோடு தொடங்குகிறது. ஒரு நகரத்தோடு முடிகிறது. ஆனால் அங்கேயும் ஒரு சென்ட்ரல் பார்க் போன்ற ஒன்று இருக்கிறது, ஒரு பரதீஸ் போன்ற நகரத் தோட்டம்.

ஆரம்பத்தில், சர்வத்துக்கும் ராஜாவாகிய தேவன் பகலின் குளிர்ச்சியான வேளையில் தோட்டத்தில் உலாவினார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது அவருக்கு வெளிப்படையாகவே பிரியமாக இருந்தது. “தெய்வீகத் தோட்டக்காரராக” தாமே உண்டாக்கி, மனிதர்களின் கைகளில் ஒப்படைத்ததைக் குறித்து அவர் சந்தோஷப்பட்டார். தோட்டத்தைப் பராமரிப்பதும் பாதுகாப்பதும் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்குப் பின்பு தேவன் மனிதனானார். தம்முடைய வாழ்க்கையின் முடிவில் இயேசு,

தம்முடைய சீஷர்கள் பின்தொடர, கெத்செமனே என்ற பெயருடைய ஒரு தோட்டத்துக்குப் போகிறார். ஒரு ஓலிவத் தோப்பு. அங்கே ராஜா ஜெபப் போராட்டத்துக்காகத் தனியே விலகிப் போகிறார். சிலுவை மரணத்துக்கான தம்முடைய தீர்ப்பு நெருங்கியிருக்கிறது என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார். சிலுவையில் சரீரப்பிரகாரமான சித்திரவதையைவிட மோசமான ஒன்று அவருக்கு நேரிடப்போகிறது என்பதற்கு இந்தத் தோட்டத்தில் நாம் சாட்சிகளாகிறோம். எல்லாருக்கும் ஒரு புதிய, மேன்மையான ஏதேனை, ஒரு புதிய பரதீஸைச் சாத்தியமாக்குவதே காரியம். அதற்கான விலை அளவிட முடியாதது. அதற்காக நம்முடைய பாவமும் மரணமும் வழியிலிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும். அவரே பாவத்தைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காக மரிப்பார். பாவமில்லாதவராயிருந்த அவருக்கு இது எல்லையில்லாத அளவுக்குக் கடினமானது. அவர் வேறொரு வழியைத் தேடுகிறார். ஆனால் அப்படி ஒன்று இல்லை. பின்பு இந்தத் தோட்டத்தில் அவர் கைது செய்யப்படுகிறார். அவருடைய பாடுகளின் பாதை தொடங்குகிறது. அது சிலுவையில் முடிகிறது. ஒரு கல்லறையிலும்.

இந்தக் கல்லறையும் ஒரு தோட்டத்திலேயே இருந்தது. மகதலேனா மரியாள் சிலுவையில் அறைதலையும், பின்பு ஒரு மனிதன் அவரைச் சிலுவையிலிருந்து இறக்கி அருகிலிருந்த கற்பாறைக் கல்லறைக்குக் கொண்டுபோனதையும் உடனிருந்து கண்டிருந்தாள். ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலையில் மரியாள் இந்தத் தோட்டத்துக்குப் போனாள். ஒரு மனிதர் அவளைச் சந்திக்கிறார். அவர் தோட்டக்காரன் என்று அவள் நினைக்கிறாள். அவர் ஏதேனின் “தோட்டக்காரர்”. ராஜா திரும்பி வந்துவிட்டார். மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தவர். ஒரு புதிய, மேன்மையான ஏதேன் பரதீஸ் இருக்கும். ராஜாவின் எண்ணற்ற சகோதரிகளும் சகோதரர்களும் அதில் வசிப்பார்கள். இதுவே

மரியாள் இப்போது சீஷர்களிடம் கொண்டுபோகக்கூடிய நற்செய்தி.

நியூயார்க்கில் சென்ட்ரல் பார்க் இருப்பதுபோல, புதிய எருசலேமில் ஒரு தோட்டப் பரதீஸ் இருக்கும். மரணத்தின் மூலமும் உயிர்த்தெழுதலின் மூலமும் புதிய பரிமாணங்களில் ஒரு புதிய சிருஷ்டிப்பு சாத்தியமாகியிருக்கிறது. அது ஏற்கெனவே தொடங்கியிருக்கிறது. ஒரு புதிய பூமியில், புதிய எருசலேமில் அது நிறைவடையும். அழகின், பூரணத்தின் சாராம்சம். அங்கே தேவனுடைய சிங்காசனம் இருக்கிறது. அதிலிருந்து ஜீவத்தண்ணீர் பொங்கி வந்து தோட்டத்தை நனைக்கும். ஜீவவிருட்சம் அங்கே இருந்து, மிகுந்த கனி கொடுக்கும். அங்கே ஜீவனும் சுகமும் உண்டு என்பதற்கான அடையாளம். எல்லாத் தாகமும், முக்கியமாக ஆத்துமாவின் தாகமும், தணிக்கப்படும் என்பதற்கும்.

இந்த இடம் நிஜத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் தேவனுடைய இந்தப் புதிய உலகத்தில் பங்கடையும்படி வேதாகமம் பலமுறை அழைக்கிறது; ஏறக்குறைய வாசகரை நோக்கிச் சத்தமிட்டு அழைக்கிறது. இந்த ஜீவத்தண்ணீரை ஒவ்வொருவரும் இலவசமாகக் குடிக்கலாம். இது சுவிசேஷத்தின், நற்செய்தியின், இன்னொரு சித்திரம். நித்தியம் வரை நிலைத்திருந்து, மரணத்துக்குப் பயப்படத் தேவையில்லாத ஒரு ஜீவனை அது அளிக்கிறது.

இன்னும் ஒன்று. வேதாகமம் ஆவியின் கனியைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அதன் மூலம் இப்படிப்பட்டவற்றைக் குறிக்கிறது: அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், உண்மை, சாந்தம், இச்சையடக்கம். எப்படியோ இன்று நாமும், கிறிஸ்தவர்களும், ராஜாவின் தோட்டமாக இருக்கிறோம்; அங்கே அவர் இப்படிப்பட்ட கனிகளைத் தேடி அறுவடை செய்கிறார். இந்தக் கனிகள் நம்முடைய இயல்பான சுபாவத்துக்கு அரிதாகவே ஒத்துப்போகின்றன. ஆகவேதான்

அவை ஆவியின் கனிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தெய்வீக ஆவியின் உதவியால் அவை வளர முடியும்.

ஏதேன், தொடக்கம், இலட்சியம்; ஆனால் வீழ்ச்சியும் முறிவும் நடந்த இடமும்கூட. கெத்செமனே, அங்கே மேசியா கைவிட்டுவிடும் சோதனையை எதிர்த்து நிற்கிறார். தோட்டக் கல்லறை, அங்கே உயிர்த்தெழுதலினால் மரணம் தோற்கடிக்கப்படுகிறது. அங்கே உயிர்த்தெழுந்த ராஜா முதலில் ஒரு பெண்ணைச் சந்தித்து, தம்முடைய சீஷர்களுக்கான மிகச் சிறந்த செய்தியை அவளிடம் ஒப்படைத்தார். புதிய எருசலேமிலுள்ள நகரத் தோட்டம்: ஆட்டுக்குட்டியானவர் மூலமாகத் தேவன் தம்முடைய இலக்கை அடைந்திருக்கிறார். அப்போது நாம் அங்கே வீட்டில் இருப்போம் – ஒரு நித்திய தாயகத்தில்.

நிச்சயமாக அறிந்துகொள்ளுங்கள்: கர்த்தர் சீயோன் நகரத்தைத் தேற்றுகிறார், இடிபாடுகளிலிருந்து அதைப் புதிதாக எழும்பப்பண்ணுகிறார். பாழான தேசத்தை அவர் ஒரு பரதீஸாக்குகிறார்; அது ஏதேன் தோட்டத்தைப் போலப் பூத்துக் கனி கொடுக்கும். சந்தோஷமும் ஆர்ப்பரிப்பும் அங்கே தொனிக்கும்; நீங்கள் உங்கள் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடுவீர்கள்.

கர்த்தராகிய நான் எப்போதும் எங்கும் உங்களை நடத்துவேன்; வறண்ட தேசத்திலும் உங்களைத் திருப்தியாக்கி, என் பெலனை உங்களுக்குக் கொடுப்பேன். எப்போதும் போதுமான தண்ணீருள்ள ஒரு தோட்டத்தைப் போலவும், ஒருபோதும் வற்றாத ஒரு நீரூற்றைப் போலவும் இருப்பீர்கள்.

நிலத்திலிருந்து விதை முளைத்து வளருவதுபோல, வல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் நம்முடைய நலனை வளரச் செய்து, எல்லா ஜாதிகளுக்குள்ளும் நம்முடைய புகழைப் பெருகச் செய்கிறார்.

ஏசாயா 51:3; 58:11; 61:11

ஆதியாகமம் 2:8 முதல்; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:1-5; 22:17; மத்தேயு 26:36; யோவான் 19:41; 20:1-18; கலாத்தியர் 5:16-26.

32 அரசியல் இயேசு

தம்முடைய ராஜரீக ஆட்சி அதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறவரே உண்மையான ராஜா. தம்முடைய அரசை வடிவமைக்கிறவர், சட்டங்களை இயற்றுகிறவர், வரிகளை வசூலிக்கிறவர்.

இயேசு ஒரு ராஜா என்றால் – அதில் சந்தேகமே இல்லை – அவருக்கு ஒரு அரசியல் உரிமை இருக்கிறது. அப்படியானால் சமுதாயத்தையும், நிர்வாகத்தையும், சட்டம் இயற்றுதலையும் தம்முடைய எண்ணத்தின்படியும் சித்தத்தின்படியும் நடத்த அவருக்கு உரிமை உண்டு. அவருடைய ராஜ்யம் இந்த உலகத்துக்குரியதல்லாவிட்டாலும் இது பொருந்தும்.

அங்கும் இங்குமாகக் கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளை அரசியலுக்குள் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறார்கள். ஒரு கிறிஸ்தவச் செல்வாக்கைச் செலுத்த. அதன் ஒரு கனி அடிமைத்தனத்தை ஒழித்தது – ஒரு மாபெரும் திருப்புமுனை.

நாடுகடத்தப்பட்டுப் போன ராஜாக்கள் இருக்கிறார்கள். அல்லது போக வேண்டியிருந்தவர்கள். சில வேளைகளில் அவர்கள் தங்கள் உண்மையுள்ள ஆதரவாளர்கள் மூலமாக இன்னும் செல்வாக்குச் செலுத்த முயற்சிக்கிறார்கள். மேசியா-ராஜாவாகிய இயேசுவிடம் இது ஒத்திருக்கிறது, ஆனாலும் வேறாக இருக்கிறது. அவர் தாமே விலகிப்போயிருக்கிறார்; தனிப்பட்ட முறையிலும் சரீரப்பிரகாரமாகவும் உடனிருப்பதில்லை. அவருடைய பிதா பரலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் சகல அதிகாரத்தையும் அவருக்குக் கொடுத்திருந்தபோதிலும், அவர் எந்த அரசியல் அதிகாரத்தையும் செலுத்துவதில்லை. அவர் விரும்பும் எந்த நேரத்திலும் அவரால் அப்படிச் செய்ய முடிந்தாலும். ஆனால்

சுவிசேஷப் பதிவுகளில் நாம் அவரை அறிந்துகொள்கிறபடி, அது அவருடைய தன்மைக்கு ஏற்றதல்ல. அவருடைய ராஜ்யம் இந்த உலகத்தின் ராஜ்யங்களைப் போன்றதல்ல. அவருடைய ஆட்சிக்கு, சொல்லப்போனால், ஒரு புதிய உலகம் தேவை. எல்லாம் மாற வேண்டும். புதிய திராட்சரசம் புதிய துருத்திகளில் ...

பூமியில் அவர் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களைச் சேர்க்கிறார். அவர்கள் அவருடைய ராஜரீகக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள். குறைந்தபட்சம் அதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் அதிகாரத்துக்காகப் போராடுவதில்லை. ஆனால் தங்களால் முடிந்த இடத்தில் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மனித உரிமைகளுக்காகவும், மத சுதந்திரத்துக்காகவும், சம உரிமைகளுக்காகவும் அவர்கள் நின்று குரல் எழுப்புகிறார்கள். சமுதாயத்திலும் அரசியலிலும் சிறிய அல்லது பெரிய சூழல்களில்.

ஆனால் அரசியல் ஆட்சி உரிமை நிச்சயமாக இயேசுவுக்கு உண்டு. ராஜாக்கள், பேரரசர்கள், ஜனாதிபதிகள், சர்வாதிகாரிகள் ஆகியோரின் இடத்தை அவர் எடுத்துக்கொள்வார். அவர்கள் போவார்கள், அவர் வருவார். நிலைத்திருப்பார்.

இதுவே அடுத்த அதிகாரத்தின் தலைப்பு.

33 ராஜாதி ராஜாவின் திரும்பி வருகை

ஒருவேளை “மோதிரங்களின் தலைவன்” (The Lord of the Rings) என்ற காவியத்திலிருந்து அரகார்னை (Aragorn) நீங்கள் அறிந்திருக்கலாம். ஒரு காட்டு வழிகாட்டி. உயர்குடியினன் அல்ல. அவனுடைய பெயரின் அர்த்தம் “ராஜரீகத் தைரியம்”. சௌரோனை (Sauron) வென்ற பின்பு, ஒருவரும் எதிர்பார்க்காத விதத்தில், அவன் ஆர்னார், கோண்டார் (Arnor, Gondor) ஆகியவற்றின் நியாயமான பேரரசனாகிறான். “ராஜாவின் திரும்பி வருகை” (The Return of the King) என்பது இந்தக் காவியத்தின் மூன்றாம் புத்தகத்தின் பெயர்.

இந்தக் காவியத்தை உருவாக்கிய டோல்கீன் (Tolkien), நான் நினைக்காமல் இருக்க முடியாத ஒன்றையே மனதில் வைத்திருந்திருக்கலாம். நாசரேத்திலிருந்து வந்த கட்டடத் தொழிலாளியை. கட்டடத் தொழிலைச் சேர்ந்த, கவனிக்கப்படாத ஒரு மனிதனை; முதற்பேறானவராகத் தம்முடைய தகப்பனோடும் சகோதரர்களோடும் தம்முடைய வாழ்நாள் முழுவதும் கலிலேயாவின் நகரங்களில் வீடுகளைப் பழுதுபார்த்தவர், அல்லது புதிதாகக் கட்டியவர். உயர்வான தொழில் அல்ல. மதிப்பில்லாதது. அவருடைய வாழ்க்கையின் கடைசி மூன்று வருடங்கள் வேறாக இருந்தன. இவை எல்லாவற்றையும் நாம் பார்த்தோம்.

இஸ்ரவேலிலுள்ள மனிதர்கள் இயேசுவை அற்புதங்கள் செய்த ஒரு பயணப் பிரசங்கியாக அல்லது ரபியாக நினைவில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர் உயிர்த்தெழுந்த பின்பு அவருடைய சீஷர்கள் மட்டுமே அவரைக் கண்டார்கள்; அவரைப் பின்பற்றாத மனிதர்கள் அல்ல. இப்படிச் சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஒருவர் நினைவில் நிற்கிறார். இதுவரை இன்றும் பெரும்பாலான மனிதர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

ஆனால் ஒருநாள் இது திடீரென்று மாறும். மீண்டும் மூன்று வார்த்தைகளில் எல்லாம் சொல்லப்படுகிறது: அவர் மீண்டும் வருகிறார்! அவர் நம்முடைய உலகத்துக்கு, நம்முடைய கிரகத்துக்குத் திரும்பி வருவார். உலகத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்யும் ஒரு நிகழ்வு. வேதாகமத்தில் அது அடிக்கடியும் வலிமையாகவும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை முழுமையாக விவரிக்க வார்த்தைகள் இல்லை. மனிதர்கள் வாயடைத்துப்போவார்கள். சிட்னி முதல் ரோம் வரை, பெய்ஜிங் முதல் வாஷிங்டன் வரை. காணப்படாத உலகத்தை, மறுமையை, நமக்கு மறைக்கிற திரை திறக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மகா நாளுக்கு மேடை தயார்.

ஜாதிகளின் ஏக்கமானவர் வருகிறார். இரண்டாம் முறை. இப்போது எல்லாருக்கும் காணக்கூடியவராக. இனி விவாதங்கள் இல்லை. சந்தேகங்கள் இல்லை. பரியாசம் இல்லை. நேரம் வந்துவிட்டது. தாங்கள் கனவு காண்கிறோமா என்று சிலர் சந்தேகப்படுகிறார்கள். ஆம், சிலருக்கு ஒரு கனவு நனவாகிறது. மற்றவர்களுக்கு, தேவனை மறுப்பவர்கள், கிறிஸ்துவைப் பகைப்பவர்கள், அக்கறையில்லாதவர்கள் எல்லாருக்கும், அது ஒரு கெட்ட கனவாகவே இருக்கும். கிறிஸ்தவர்கள் இந்த நாளுக்காக ஏங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கை நிறைவேறுகிறது. இதுமுதல் என்றென்றைக்கும் எந்த மனிதனுக்கும் இனி அதிகாரம் இல்லை. இந்த ஒரே மனிதருக்கு மட்டுமே, ஒரே பூரணமானவரும் நீதியுள்ளவருமானவருக்கு மட்டுமே, அதுமுதல் வரம்பில்லாத இறையாண்மையுள்ள ஆட்சி இருக்கும்.

ராஜா ஏன் மீண்டும் வருகிறார்? அவர் தம்முடைய சொந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுகிறார்! கோடிக்கணக்கான முறை ஜெபிக்கப்பட்ட பரமண்டல ஜெபத்துக்குக் கடைசியாகப் பதில் கிடைக்கிறது: உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுகிறதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக!

இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் மீட்பை அதன் இலக்குக்குக் கொண்டுவர அவர் வருகிறார். சுரண்டப்பட்ட, துன்புறுத்தப்பட்ட சிருஷ்டிப்பும் அதே அளவு இந்த நாளுக்காக ஏங்குகிறது. அது மீட்கப்படும்; ராஜா சுகத்தைக் கொண்டுவருவார்.

ராஜா பழிவாங்க வருகிறாரா? தம்மைச் சிலுவையில் அறைந்ததற்காக? இவ்வளவு அநேக மனிதர்கள் தம்மைப் புறக்கணித்ததற்காக? இல்லை, இயேசு “அர்மகெதோனின் கசாப்புக்காரனாக” இருக்கமாட்டார். கடைசி வேதாகமப் புத்தகமாகிய வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் அநேக சித்திரங்கள், எல்லா உலக ராஜாக்களையும், முக்கியமாக

அக்கால ரோமப் பேரரசரையும், கேலி செய்யும் முரண்நகையாக, அல்லது கேலிச்சித்திரமாகக்கூட இருக்கின்றன. மனிதர்கள் தங்கள் வழியில் பழிவாங்குகிறார்கள். அது சரிசெய்யவும் முடியாது, மீட்டெடுக்கவும் முடியாது. மனிதப் பழிவாங்குதல் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது; தான் அடைந்த இழப்பைவிட அதிகமாக அழிக்கவே ஏறக்குறைய எப்போதும் விரும்புகிறது. இயேசுவின் இந்த வருகையைக் குறித்து, அது பழிவாங்குதலின் நாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. தேவனுடைய பரிசுத்தமும் நீதியுமான நீதிசரிகட்டுதல். இயேசு மரணக் காயத்தோடு அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியாக உருவகமாக விவரிக்கப்படுகிறார். சிலுவைக்கு, மனிதகுலத்துக்காக அவர் அடைந்த மரணத்துக்குத் திரும்பிப் பார்க்கும் ஒரு காட்சி. தன் சத்துருவை நேசிக்கவும், தானே பழிவாங்காமல் இருக்கவும்கூடக் கட்டளையிட்டவர், இரத்தக்களரியை உண்டாக்க வரமாட்டார். ஜாதிகள் தங்கள் மாபெரும் ஆயுதக் கிடங்குகளைப் பயன்படுத்தினால், அதை மனிதர்களே தங்களுக்குச் செய்துகொள்வார்கள்.

அவருடைய தோற்றத்துக்கு முன்பாகக் கட்டாயப்படுத்தும் பலவந்தம் இனி தேவைப்படாது. கெத்செமனே தோட்டத்தில் அவருடைய வார்த்தைகள், “நான்தான்”, போதுமானதாக இருந்தன; எல்லாப் போர்வீரர்களும் தரையில் விழுந்தார்கள். அவருடைய மகா நாளில் எல்லாரும் தங்கள் ஆயுதங்களைக் கீழே போடுவார்கள். ஆயுதங்கள் விழும்; வார்த்தைகளும், செயல்களும், நம்பிக்கைகளும். இதற்கு எந்த யுத்தமும் தேவையில்லை; அவருடைய காணக்கூடிய பிரசன்னம் எல்லா முழங்கால்களையும் மடங்கச் செய்யும்.

இயேசு எப்படி மீண்டும் வருவார்? பகிரங்கமாக, காணக்கூடியவிதமாக, கேட்காமல் இருக்க முடியாதபடி, காணாமல் இருக்க முடியாதபடி, திடீரென்று, எதிர்பாராமல், பரபரப்பாக, திகிலூட்டும்விதமாக, மிகுந்த வல்லமையோடு, மகா ஒளிப்பிரகாசத்தில் மகிமையாக, வானத்திலிருந்து,

மேகங்களில், எண்ணற்ற தூதர்கள் புடைசூழ. தேவன்தாமே தம்முடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆளத்துவத்தில் வருகிறார்.

நம்முடைய கற்பனைத் திறன் எல்லையை அடைகிறது. இந்த நிகழ்வை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாது. பகலும் இரவும் இனி ஒரு பொருட்டல்ல. காலம் நின்றுவிடுகிறது. நம்முடைய எல்லாச் சந்திப்புகளும் கடமைகளும் முடிந்துவிட்டன. இனி யாரும் நமக்காகக் காத்திருப்பதில்லை. அப்போது ஒவ்வொருவரும் ஒன்றின்மேல் மட்டுமே கவனம் செலுத்துவார்கள்: ராஜாவின்மேலும், அவர் சொல்லப்போவதன்மேலும் செய்யப்போவதன்மேலும்.

இயேசு கிறிஸ்து எதற்காக மீண்டும் வருகிறார்? ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் கோடிக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள் மிகப் பழமையான, ஆனாலும் இன்றும் பொருத்தமான அப்போஸ்தல விசுவாசப் பிரமாணத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்:

> அவர் பரலோகத்துக்கு ஏறி, சர்வவல்லமையுள்ள
> பிதாவாகிய தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில்
> வீற்றிருக்கிறார்; அங்கேயிருந்து
> உயிரோடிருக்கிறவர்களையும் மரித்தோரையும்
> நியாயந்தீர்க்க வருவார்.

கற்பனை செய்து பாருங்கள்: மரித்த எல்லாரும், எப்போதாவது வாழ்ந்த எல்லா மனிதர்களும், உயிர்த்தெழுவார்கள். அவருடைய திரும்பி வருகையில் இவ்வளவு வெடித்தெழும் சிருஷ்டிப்பு வல்லமை வெளிப்படுகிறது.

கடைசியாகக் கேள்வி: இது எப்போது நடக்கும்? அந்த நேரம் எந்த மனிதனுக்கும் தெரியாது என்று இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் சொன்னார்கள். அது மிக நீண்ட காலம் ஆகலாம் என்று இயேசு உவமைகளில் சுட்டிக்காட்டினார். ஒரு காரணம்: ராஜாவின் சுவிசேஷம் எங்கும் மனிதர்களைச்

சென்றடைந்திருக்க வேண்டும். இது நிறைவேறத் தொடங்குகிறது.

அவருடைய வருகையின் காலம் உபத்திரவமும் பெரிய நெருக்கடியும் நிறைந்த காலமாக விவரிக்கப்படுகிறது. பூமியின்மேல் வரப்போகிறவைகளைக் குறித்த பயத்தினாலும் எதிர்பார்ப்பினாலும் மனிதர்கள் கலங்கித் தவிப்பார்கள். முடிவு வருவதற்கு முன்பு வானத்தில் அசாதாரண நிகழ்வுகள் அதோடுகூட நடக்கும்.

இந்த மகா நாளில் ராஜாவிடம் மன்னிப்புக் கேட்க இன்னும் வாய்ப்பு இருக்குமா என்று இன்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. அவரைக் குறித்து ஒருபோதும் அக்கறை காட்டாதவர்களை, அல்லது அவரை வேண்டுமென்றே புறக்கணித்தவர்களைக்கூட, நான் நினைக்கிறேன். இன்று வாழ்கிற எல்லாருக்கும் இந்த அவசரமான வேண்டுகோள் பொருந்தும்:

இன்று அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்பீர்களானால், உங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தாதிருங்கள். இன்றே – நாளை அல்ல – இரட்சணிய நாள்.

பழைய ஏற்பாட்டிலேயே முன்னறிவிக்கப்பட்டிருந்த இந்த மகிமையான நாளுக்காக இன்று கோடிக்கணக்கானவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உண்மையான வாழ்க்கை இலக்கு. நீங்களும் அதில் பங்குபெறுங்கள். அவர் மீண்டும் வருவார் என்று அறிந்தவர்களின் பக்கத்தில் வந்து நில்லுங்கள். அப்படித் தோன்றாவிட்டாலும், அவர் வாக்களித்திருக்கிறார்!

ஏனென்றால் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் ஒரு திருடனைப் போல எதிர்பாராமல் வரும். அந்த நாளில் வானங்கள் மாபெரும் இரைச்சலோடு அழிந்துபோகும், பூதங்கள் எரிந்து உருகும், பூமியும் அதில் எப்போதாவது நடந்த எல்லாமும் இனி காணப்படாது.

ஆனால் தேவன் நமக்கு ஒரு புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும் வாக்களித்திருக்கிறார். அங்கே தேவனுடைய சித்தம் அரசாளுவதால், இனி அநீதி இருக்காது. இந்தப் புதிய உலகத்துக்காக நாம் காத்திருக்கிறோம்.

2 பேதுரு 3:10, 13

மத்தேயு 24:27-30, 44; 26:64; மாற்கு 13:26; 14:62; லூக்கா 17:24; ரோமர் 8:18; 1 தெசலோனிக்கேயர் 1:10; 2:19; 3:13; 4:13-18; 5:1-11; 2 தெசலோனிக்கேயர் 1:6-10; 2:8-12; 2 தீமோத்தேயு 4:1, 8; தீத்து 2:13; 1 பேதுரு 1:7, 13; 4:13; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:7; 19:11-16.

34 எப்படிப்பட்ட மகிமையான நாள்

(பாடல் அதன் மூல ஜெர்மன் வரிகளில்)

Einst, als im Himmel der strahlendste Tag war

Herrschte auf Erden die dunkelste Nacht

Da wurde Jesus als Mensch geboren

Er hat uns Gnade und Wahrheit gebracht

Das Wort wurde Fleisch und das Licht wohnte bei uns

Es scheint in der Nacht

Für uns geboren, für uns gestorben

Er nahm die Sünde der Welt mit ins Grab

Am dritten Tag ist er auferstanden

Einst wird er kommen, welch herrlicher Tag

Welch herrlicher Tag

Dann führten sie ihn hinauf um zu sterben

Ans Holz genagelt, das Kreuz aufgestellt

Der Mann der Schmerzen verachtet, verstoßen, er trug die Sünde

Der Heiland der Welt

Die heilenden Hände sind weit ausgebreitet für unsere Schuld

Am dritten Tag hielt das Grab ihn nicht länger

Weg war der Stein und die Grabkammer leer

Er ist auferstanden, den Tod überwunden

Er fuhr auf zum Himmel, der siegreiche Herr

Er gab neues Leben

Die Schuld ist vergeben, mein Retter ist er

Einst wird er kommen, welch herrlicher Tag

Welch herrlicher Tag, herrlicher Tag

Oh bald wird der Tag seiner Wiederkunft kommen

Bald werden wir ihn in Herrlichkeit sehen

Er wird die Seinen dann ganz zu sich nehmen

Staunend werd ich vor ihm stehen

Für uns geboren, für uns gestorben

Er nahm die Sünde der Welt mit ins Grab

Am dritten Tag ist er auferstanden

Einst wird er kommen, welch herrlicher Tag

Welch herrlicher Tag

Herrlicher Tag

Herrlicher Tag welch herrlicher Tag

ஆல்பர்ட் ஃப்ராய் (Albert Frey)

35 நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய ராஜா

மேசியா-ராஜா தோன்றுகிறார். இப்போது அவர் இங்கே இருக்கிறார். அடுத்து என்ன வரும் என்று ஒவ்வொரு மனிதனும் யோசிக்கிறான். எல்லாம் நிஜத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. இயற்கை விதிகள் செயலிழந்திருக்கின்றன. ஒரு புதிய காலம் உதயமாகிறது; இது ஒவ்வொருவருக்கும் இறுதியாகத் தெளிவாகிவிட்டது.

காணக்கூடிய உலகத்துக்கும் காணப்படாத பரலோக உலகத்துக்கும் இடையிலான எல்லைக்கோடு திடீரென்று மறைந்துவிட்டது போதாதென்று, குறைவில்லாத பரபரப்பான இன்னொன்று நடக்கிறது. மரித்தோர் எழுந்திருக்கிறார்கள். எல்லாக் காலகட்டங்களிலிருந்தும், இந்தக் கிரகத்தில் எப்போதாவது வாழ்ந்த எல்லா மனிதர்களும் திடீரென்று இங்கே இருக்கிறார்கள். மரிக்காதவர்களைப் போலவே உயிரோடு. அவர்களுடைய சமூக நிலை மிகவும் வேறுபட்டிருந்தபோதிலும், இப்போது அவர்கள் எல்லாரும் சமம்: பேரரசர்கள், ராஜாக்கள், மத ஸ்தாபகர்கள், சாதாரண மக்கள், எண்ணற்ற போர்வீரர்கள், கப்பல் சேதத்தில் சிக்கியவர்கள், ஏழைகள், மிக ஏழைகள். பசியால் மரித்தவர்கள், கொலைசெய்யப்பட்டவர்கள், அடிமைகள், சுதந்திரமானவர்கள். பிள்ளைகள், கற்பனை செய்ய முடியாத அளவு அநேக பிள்ளைகள். பிறக்காத எல்லாரும், தாயின் கருவில் கொல்லப்பட்டவர்களும், இங்கே இருக்கிறார்கள்.

இப்போதுதான் வானத்திலிருந்து வந்த தேவனாகிய மேசியா இயேசு, மரித்தோரை அவர்களுடைய கல்லறைகளிலிருந்தும், அவர்கள் சிதறிக்கிடந்த எல்லா இடங்களிலிருந்தும் அழைத்திருக்கிறார் என்று எல்லாருக்கும் படிப்படியாகத்தான் புரிகிறது. நெடுங்காலத்துக்கு முன்பு பூமியை உண்டாகும்படி

அழைத்த அவருடைய சத்தம், இப்போது மரித்தோரை உயிருக்கு அழைக்கிறது.

நியாயத்தீர்ப்பின் நேரம் வந்திருக்கிறது. தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு இந்த நியாயத்தீர்ப்பை நடத்தும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். வாழ்க்கையை, சோதனைகளை, போராட்டங்களை, அநியாயமான பாடுகளை அறிந்த ஒரு மனிதர். எல்லாரும் அவருக்கு முன்பாகக் கூட்டப்படுவார்கள். ஒவ்வொருவரும் தனியாக அவருக்கு முன்பாக நிற்பார்கள். கூட்டமாக முடித்துவைத்தல் இல்லை, அவசர விசாரணைகள் இல்லை. ஒவ்வொரு நிமிஷமும், ஒவ்வொரு செயலும், ஒவ்வொரு எண்ணமும், ஒவ்வொரு நோக்கமும், ஒவ்வொரு வார்த்தையும் பார்க்கப்படும். ஒவ்வொருவரும் தன் சொந்த வாழ்க்கையை நேருக்கு நேர் பார்ப்பான். மற்றவர்களுக்குத் தான் செய்ததையும். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உணர்ந்ததை அவனும் உணருவான்.

இவ்வளவு மனிதர்களுக்கும் அவர்களுடைய வாழ்நாட்களுக்கும் இது எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. எல்லாம் சேமிக்கப்பட்ட வன்தட்டுகள் பரலோகத்துக்குத் தேவையில்லை. நமக்கு முன்பாக எல்லாம் அறிந்தவர் இருப்பார். நம்முடைய எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் அறிந்தவர்.

இது உங்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்கிறதா? தன்னைப் பற்றி எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொள்வது? மீண்டும் ஒருமுறை பார்ப்பது, அல்லது அனுபவிப்பதுகூட?

இந்த நியாயத்தீர்ப்பு இருந்தே ஆக வேண்டும். நீதி நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். குற்றம் செய்தவர்களுக்கும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் நீதி தேவை. எந்த மனித நீதிமன்றத்தாலும் இதைச் செய்ய முடியாது. ஆகவே அடிக்கடி அழைக்கப்படுவதுபோல, கடைசி நியாயத்தீர்ப்பு கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் தவிர்க்க முடியாத பகுதியும்கூட. எல்லாம் வெளிச்சத்துக்கு வருகிறது. எல்லாம் தேவனுடைய

அளவுகோலின்படி மதிப்பிடப்பட்டு, சரியான நிலைக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. தனிநபர்கள், குழுக்கள், ஜாதிகள் செய்தவை.

இயேசு லஞ்சத்துக்கு இடம்கொடாதவராக இருப்பார். அவர் முகதாட்சிணியம் பார்க்கமாட்டார். பாவமாக இருந்தது பாவமாகவே இருக்கும். நல்லதாக இருந்ததை அவர் புகழுவார். இந்த நியாயாதிபதிக்கு முன்பாக மனிதர்கள் தங்கள் பாவத்தை உணர வேண்டும்; அதை அப்படியே ஆழமாக உணருவார்கள். நியாயாதிபதியின் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

நியாயாதிபதிதாமே மனிதர்களின் பாவங்களுக்காக மரித்தார். அவரே நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பாவநிவிர்த்தி. நம்முடைய பாவங்களுக்கு மட்டுமல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்களுக்கும். இந்த நியாயத்தீர்ப்பில் நியாயாதிபதி நமக்கு விரோதமானவர் அல்ல, நமக்கு ஆதரவானவர். விசுவாசித்த எல்லாருக்கும். இருந்தாலும், சுவிசேஷத்தைக் கேட்ட அல்லது வாசித்தவர்களுக்கு இந்த நாளில் ஒன்று கணக்கில் வராது. நம்முடைய நற்கிரியைகள் மட்டும் – அவை இருந்தால் – நம்மை இரட்சிக்காது. நாம் நல்ல மனிதர்களாக இருந்தோம் என்று நம்பினால், அங்கே ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. தன்னுடைய நல்ல வாழ்க்கையைச் சார்ந்திருக்கிறவன், அப்போது தேவனுடைய அளவுகோலின்படி ஒரு பூரணமான வாழ்க்கையைக் காட்ட வேண்டியிருக்கும். தேவனுடைய கற்பனைகளைச் சார்ந்திருக்கிறவன், அப்போது ஒன்றை மட்டுமல்ல, எல்லாவற்றையும் கைக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இருந்தாலும், நாம் செய்த கிரியைகளுக்குப் பெரிய முக்கியத்துவம் உண்டு; அவை முக்கியப் பங்கு வகிக்கும்.

ஆனால் அங்கே எது உதவும்? எதுவே முக்கியம்?

கிறிஸ்துவாகிய ராஜாவோடு நமக்கு என்ன உறவு இருக்கிறது என்பதே கேள்வியாக இருக்கும். நடுநிலை என்று ஒன்றில்லை. இயேசுதாமே இதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறார்: என்னோடு இராதவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான். வேறு

வார்த்தைகளில்: அப்போது அல்ல, இப்போதே, இங்கேயும் இன்றும், இயேசு நமக்கு யார் என்பது தீர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த ராஜா நம்மிடம் இறங்கி வந்து மன்னிப்பை அளிக்கிறார். ராஜாவின் கிருபையின் வெளிப்பாட்டைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டும் அதை ஒதுக்கித் தள்ளினால், எல்லாம் மேசையின்மேல் வைக்கப்படும் அந்த நாளில் என்ன சொல்லப் போகிறோம்? அப்போது நம்முடைய வாழ்க்கையின் அநீதியானவை, பாவமானவை, சுயநலமானவை எல்லாம் நமக்கும் ராஜாவுக்கும் நடுவில் நிற்கும்போது?

இயேசுவைப் பற்றி ஒருபோதும் கேள்விப்படாத மனிதர்களும், அவருடைய காலத்துக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்களும் அங்கே இருப்பார்கள். இயேசு அவர்களை எப்படி நடத்துவார் என்பதை நான் நிம்மதியாக அவருடைய தெய்வீகக் கிருபைக்கும் நீதிக்கும் விட்டுவிடலாம். ஆனால் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டும், இவை எல்லாம் முக்கியமல்ல அல்லது கட்டுக்கதை என்று எண்ணியவர்கள் – அவர்களுக்கு நல்ல முடிவு இருக்காது.

இந்த ராஜா எவ்வளவு கிருபையுள்ளவராக இருந்தாலும், தமக்குச் சேவை செய்யும்படி அவர் ஒருவரையும் கட்டாயப்படுத்தமாட்டார். வேதாகமம் நரகத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, இந்த ராஜாவுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டியதில்லாத ஒரு இடமாகவே பேசுகிறது. ஆனால் ராஜா யாரோ ஒருவர் அல்லவே. அவர் அல்பாவும் ஓமெகாவும், ஆதியும் அந்தமுமானவர். அவர் எல்லா இருப்புக்கும் மையம். எல்லா நல்ல இருப்புக்கும். அவரிடமிருந்து பிரிந்திருக்கும் இருப்பு ஒருபோதும் நல்லதாக இருக்காது. ஆகவே, முடிந்தவர் இன்றே தன் தெரிவைச் செய்யட்டும்.

கர்த்தர் நம்முடைய நியாயாதிபதி, கர்த்தர் நம்முடைய நியாயப்பிரமாணிகர், கர்த்தர் நம்முடைய ராஜா. அவர் நம்மை இரட்சிப்பார்.

ஏசாயா 33:22

அவருடைய ஆட்சி மேலும் மேலும் பெருகும்; தாவீதின் சிங்காசனத்திலும் அவருடைய ராஜ்யத்திலும் சமாதானம் எல்லையற்றதாக இருக்கும்; இதுமுதல் என்றென்றைக்கும் அவர் அதை நியாயத்தினாலும் நீதியினாலும் உறுதியாக நிலைநாட்டித் தாங்குகிறார். சேனைகளின் கர்த்தருடைய வைராக்கியம் இதைச் செய்யும்.

ஏசாயா 9:7

சங்கீதம் 36:6; 76:8; 89:14; பிரசங்கி 12:14; ஏசாயா 5:16; 9:7; தானியேல் 7:10, 22; மல்கியா 3:5; மத்தேயு 12:36; 25:31-46; லூக்கா 20:47; யோவான் 5:22-30; ரோமர் 2:5; 14:10-12; 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:12; எபிரெயர் 9:27; 1 பேதுரு 4:17; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:11-15.

36 நித்திய ராஜரீக ஆட்சி

இயேசு அரசாளுகிறார்! இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற எல்லாரும் இதையே நம்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சி எப்படி இருக்கிறது? உலகமும் அதன் போக்கும், அரசாங்கங்கள் செய்வது, அவை ஒன்றோடொன்று நடந்துகொள்ளும் விதம், கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தப்படும் விதம் – இவை எல்லாம் தொடர்கின்றன. அவர் இப்போதே அரசாளுகிறாரா, அல்லது அவர் வந்த பின்புதானா?

நம்முடைய உலகத்தில் தேவனுடைய தலையீட்டை ஏற்கெனவே இப்போது – இன்னும் இல்லை என்ற வார்த்தைகளால் புரிந்துகொள்ளலாம். வேறு வார்த்தைகளில்: பகடை வீசப்பட்டுவிட்டது. கொல்கொதாவின் வெற்றியே D-Day, தீர்மானத்தின் நாள். 6.6.1944 அன்று நேச நாடுகளின் படைகள் நார்மண்டியில் தரையிறங்கிய நாள் இப்படி அழைக்கப்படுகிறது. அது மூன்றாம் ரைக்கின் முடிவின் ஆரம்பம். எருசலேமில் அந்தப் பெரிய வெள்ளிக்கிழமையில் மனிதர்களுக்கும் சிருஷ்டிப்புக்கும் தேவனுடைய இரட்சிப்பை இயேசு நிறைவேற்றினார். இதுவே அழிந்துபோகும், காயப்பட்ட, சாவுக்குரிய இந்த உலகத்தின் முடிவின் ஆரம்பம். வாழ்வுக்கு விரோதமான இருளின் சக்திகளின் முடிவும்கூட. இன்னும் இருண்ட சக்திகள், விழுந்துபோன தூதர்கள், பிசாசுகள் மனிதர்களை வஞ்சித்து அடிமைப்படுத்தி, முடிந்த இடமெல்லாம் அவர்களுடைய இரட்சிப்பைத் தடுக்கின்றன.

கிறிஸ்து மீண்டும் வரும்போது மனிதர்களிலும் சிருஷ்டிப்பிலும் மீட்பு முழுமையாக நிறைவேறும். இப்போது நாம் இன்னும் ஒரு இடைக்காலத்தில் வாழ்கிறோம். D-Day-க்கும் V-Day-க்கும் இடையில். எல்லாப் பகைமையும் மேற்கொள்ளப்படும்போது Victory Day, வெற்றியின் நாள், வரும். தேவனுடைய வெற்றியே இறுதி வார்த்தையாக இருக்கும்போது.

மேசியா-ராஜாவாகிய இயேசு இப்போது தம்முடைய ஜனத்தில் அரசாளுகிறார். எல்லா மனிதர்கள்மேலும் அவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. உலக அரசியல்மேலும். ஆனாலும், இப்போது இருக்கிறபடியே உள்ள உலகத்தின்மேல் உலக ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்வது அவருடைய இலக்கு அல்ல. தம்மை அறிந்து அங்கீகரிக்கிற மனிதர்களை ஆதாயப்படுத்தவே அவர் விரும்புகிறார்.

எல்லா மனிதர்களுக்கும் காணக்கூடிய அவருடைய வருகையோடு புதிய உலக ஆட்சி தொடங்குகிறது. அவரைக் கனம்பண்ணி, அவருடைய ஆட்சிக்கு ஆயத்தமாக இருக்கிற எல்லாரும் அதில் பங்குபெறுவார்கள். எல்லா உலக சாம்ராஜ்யங்களும் ஒழிந்துபோகும்; அவருடையது என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும். அவர் வரும்போது ஒரு புதிய உலகம், ஒரு புதிய காலம் உதயமாகிறது. மறுசீரமைப்பின் ஒரு செயல்முறை இருக்குமா, அல்லது பழையதிலிருந்து புதியதுக்கு ஒரு தீவிரமான, குறுகிய மாற்றம் இருக்குமா என்பது இன்னும் நமக்குத் தெரியாது.

இருண்ட நாட்களில் மனிதர்களை உற்சாகப்படுத்திய நம்பிக்கை நிறைந்த வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேறும்:

> “நமக்கு ஒரு பிள்ளை பிறந்தார், வரப்போகும் ராஜா நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டார்! அவருக்குக் கொடுக்கப்படும் கனப் பெயர்கள் இவையே: ஞானமுள்ள ஆட்சியாளர், வல்லமையுள்ள வீரர், நித்திய பிதா, சமாதானப் பிரபு.
>
> அவருடைய வல்லமை தூரம் வரை பரவும், நிலையான சமாதானம் உண்டாகும். அவர் தாவீதின் சிங்காசனத்தில் அரசாளுவார்; தேவனுடைய நியாயங்களைக் கைக்கொள்வதால் அவருடைய ஆட்சி என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும். உலகத்தின் ஆட்சியாளராகிய கர்த்தர் இப்படித் தீர்மானித்திருக்கிறார், இதைச் செய்வார்.”

தாவீதின் சிங்காசனம் மீண்டும் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது! பாபிலோனியச் சிறையிருப்போடு ராஜ வாரிசுத் தொடர் முடிந்துபோயிருந்தது. இஸ்ரவேலில் சிங்காசனமும் இல்லை, ராஜாவும் இல்லை. ஆனால் ராஜாவாகிய தாவீதுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த வாக்குத்தத்தம் இருந்தது:

> “உன் கர்ப்பப்பிறப்பாகிய உன் சந்ததியை உனக்குப் பின்பு எழும்பப்பண்ணி, அவனுடைய ராஜ்யத்தை ஸ்திரப்படுத்துவேன். அவன் என் நாமத்துக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டுவான்; அவனுடைய ராஜ்யத்தின் சிங்காசனத்தை என்றென்றைக்கும் ஸ்திரப்படுத்துவேன். நான் அவனுக்குப் பிதாவாயிருப்பேன், அவன் எனக்குக் குமாரனாயிருப்பான்!”

பன்னிரண்டு பேருக்கு, அப்போஸ்தலர்களுக்கு, மேசியாவின் பரமேறுதலோடு ஒன்று தெளிவானது: இப்போது தாவீதின் சிங்காசனத்தை நித்திய பிரபுவாகிய இயேசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் தேவனால் ஆண்டவராகவும் கிறிஸ்துவாகவும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். தாவீதோடு தேவன் செய்த உடன்படிக்கை நிறைவேறியிருக்கிறது. இஸ்ரவேலுக்காக. இன்னும் எல்லாம் எருசலேமிலும் இஸ்ரவேலிலும் நடக்கிறது. தாவீதுக்கு அருளிய நிச்சயமான கிருபைகள் இந்த ஜனத்தின் நியாயமான எதிர்பார்ப்புகள். ஆனால் ஆச்சரியமான ஒன்று நடக்கிறது. தாவீதின் சிங்காசனம் இப்போது பூமிக்குரிய எருசலேமில் இல்லை. சிங்காசனம் எல்லா இருப்பின் இருதயத்தில், தேவனிடத்தில் இருக்கிறது. இது இனி ஒரு பெரிய இஸ்ரவேல் சாம்ராஜ்யத்தின் எல்லைகளுக்குள் உள்ள பூமிக்குரிய ராஜ்யம் அல்ல. இது ஒரு பரலோக ராஜ்யத்தைப் பற்றியது என்று அப்போஸ்தலர்களும், பவுலும், உணருகிறார்கள். இஸ்ரவேலுக்கு மட்டுமல்ல, முழு உலகத்துக்கும் உரிய ஒரு ராஜ்யம்.

முதலில் பூமிக்குரியது, பின்பு பரலோகத்துக்குரியது. பின்னது பெரியதும் மகிமையானதுமாகும். ஒரு புதிய பூமியிலுள்ள பரலோக எருசலேம் எல்லா விசுவாசிகளின் தாயகமாகும். இதுவே தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசுவின் நித்திய ராஜரீக ஆட்சியின் சாராம்சம். தாவீதுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தின் எதிர்பாராத, வேறுவிதமான நிறைவேற்றத்தில் இங்கே வட்டம் முழுமையடைகிறது.

இயேசுவின் இந்த உலகளாவிய ராஜரீக ஆட்சியை, அதன் கற்பனை செய்ய முடியாத பரிமாணத்தில், நாம் இன்னும் காணவோ அனுபவிக்கவோ முடியாது. ஆனால் ஒருநாள் அந்த நேரம் வரும். அவருடைய நேரம் வரும்போது. ஆகவே இப்போதே விசுவாசத்தில், இருதயக் கண்களால், நாம் காண்பது இதுவே: பூமிக்குரிய வாழ்க்கையில் தாழ்மையில் மனிதனாக வாழ்ந்த இயேசு. எல்லாருக்காகவும் மரணத்தை அனுபவித்து, நம்முடைய பாவத்துக்கான பலியாக, வன்முறையான மரணத்தின் முழுக் கசப்பையும் ருசிபார்த்தவர். நம் எல்லாருக்காகவும். இப்படித் தேவனுடைய கிருபை முழு சிருஷ்டிப்புக்கும் நன்மையாக வரும்படி. அவர் கூடாததைச் செய்து, தம்மைச் சிலுவையில் அறைய இடம் கொடுத்து மரித்ததால், இப்போது அவர் தேவனுடைய மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் உடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்; ஆம், மகிமையின் வெற்றிக் கிரீடத்தால் முடிசூட்டப்பட்டிருக்கிறார்.

தாவீதின் இந்தக் குமாரனோடு பழைய காலக்கணக்கு முடிந்துவிட்டது. நம்முடைய ராஜாவைப் பின்பற்றி, புதிய சாகசங்கள் நமக்காகக் காத்திருக்கும் அவருடைய நித்திய ராஜ்யத்துக்குள் நாம் செல்லுகிறோம்.

அவர் அவருக்கு வல்லமையையும், கனத்தையும், ஆட்சியையும் கொடுத்தார்; எல்லா ஜாதிகளையும், ஜனங்களையும், பாஷைகளையும் சேர்ந்த மனிதர்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டார்கள். அவருடைய வல்லமை

நித்தியமானது, அழியாதது; அவருடைய ஆட்சி ஒருபோதும் முடிவதில்லை.

தானியேல் 7:14

அப்பொழுது கர்த்தர் பூமியின் எல்லா ஜாதிகள்மேலும் ராஜாவாயிருப்பார். அந்நாளில் அவர் ஒருவரே தேவனாயிருப்பார், அவரை மட்டுமே ஜாதிகள் தொழுதுகொள்வார்கள்.

சகரியா 14:9

அப்பொழுது பரலோகத்தில் பெரிய சத்தங்கள் உண்டாகி: உலகத்தின்மேலுள்ள ராஜரீக ஆட்சி இப்போது முழுவதும் நம்முடைய கர்த்தருக்கும் அவருடைய மேசியாவுக்கும் உரியது; அவர் சதாகாலங்களிலும் அரசாளுவார் என்று சத்தமிட்டன!

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:15

சங்கீதம் 22:28; 45:6; 145:12-13; ஏசாயா 9:7; தானியேல் 2:44; 4:3; 7:27; மத்தேயு 6:10; 25:34; லூக்கா 1:33; அப்போஸ்தலர் 2:30; ரோமர் 14:9; 1 கொரிந்தியர் 15:24; எபேசியர் 5:5; 1 தெசலோனிக்கேயர் 2:12; 2 தீமோத்தேயு 4:1, 18; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:15; 12:10; 22:5.

37 ராஜாவின் கிருபையும் கொடையும்

கிருபை என்ற வார்த்தை நம்முடைய அன்றாடப் பேச்சில் அரிதாகவே வருகிறது. நாமும் நம்முடைய சட்ட அமைப்பும் உரிமையையே வலியுறுத்துகிறோம். கிருபை என்றால், தன் உரிமையை வற்புறுத்தாமல் இருப்பது. பண்டைய காலத்தில், இயேசுவின் காலத்திலும் அப்போஸ்தலர்களின் காலத்திலும், கிருபையும் கொடையும் என்ன அர்த்தம் கொண்டிருந்தன என்று புரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம்.

கிருபைக்கும் கொடைக்கும் வெவ்வேறு வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டின் மைய வார்த்தை cháris என்ற கிரேக்க வார்த்தை. அதற்குப் பரந்த அர்த்தங்கள் உண்டு: தயவு, அருள், நல்லெண்ணம், கிருபையுள்ள பராமரிப்பு; அதோடு இந்தத் தயவையும் பராமரிப்பையும் வெளிப்படுத்துதல், உதாரணமாகக் கிருபையின் செயல், அல்லது இரண்டு வார்த்தைகளையும் இணைத்து, கிருபைவரம். நன்மை செய்பவர்களின் கொடைகள் cháris-இன் செயல்கள்.

பண்டைய காலத்தில் கிருபைக்கு அல்லது கொடைக்கு, சமுதாயத்தின் எல்லா அடுக்குகளிலும் ஊடுருவியிருந்த ஒரு பணி இருந்தது. அன்பளிப்புகளையோ உதவிகளையோ பரிமாறிக்கொள்வது ஒருபோதும் உள்நோக்கம் இல்லாமல் நடக்கவில்லை. தன் தொழிலை விரிவாக்க ஒருவருக்குப் பணம் தேவைப்பட்டால், அதற்கு அவர் வட்டி மட்டும் செலுத்த வேண்டியிருக்கவில்லை. ஒரு புரவலர் இறங்கி வந்து உதவுவது, பரஸ்பரமான, ஆனால் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்படாத ஒரு கடப்பாட்டை உண்டாக்கியது. தனக்கு உரிமையில்லாத ஒரு கிருபையையோ கொடையையோ பெற்ற ஒவ்வொருவரையும் அது கொடுப்பவர்-பெறுபவர் என்ற உறவுக்குள் கொண்டுவந்தது. ஒருவேளை பெற்றவர் சம

மதிப்புள்ள ஒரு கொடையை ஒருபோதும் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் குறைந்தபட்சம், ஒரு வாய்ப்பு வரும்போது அவருக்குத் தன் வாக்கைக் கொடுக்க முடிந்தது. ஆம், கிருபையும் கொடையும் என்ற பரஸ்பர "அமைப்பு" மிகவும் ஊழல் நிறைந்ததாக இருந்தது. அன்பளிப்புகளால் தன் நலன்களுக்காக மனிதர்களை விலைக்கு வாங்கினார்கள். எல்லாருக்கும் இது தெரிந்திருந்தது.

இன்று நமக்காக மீண்டும் ஒருமுறை: கிருபை என்பது ஒருவர் தம்முடைய சுயாதீனத்தில் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு கொடை. ஆனால் பெறுகிறவர் அதன் மூலம் ஒரு கடப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டார். கொடுப்பவர் இதை அறிந்திருந்தார்; பிரதிபலனைக் கேட்க எப்போது சரியான நேரம் என்று பின்பு அவர் யோசிக்க முடிந்தது. கிருபையினால் அல்லது கொடையினால் ஒருவகையான சார்பு உறவு உண்டானது. இன்றும் கொஞ்சம் அப்படித்தான் இருக்கிறது. நமக்கு ஒரு அன்பளிப்பு, அதுவும் விசேஷமான ஒன்று, கிடைத்தால், அடுத்த வாய்ப்பில் நாமும் ஏதாவது திருப்பிக் கொடுப்போம். அதற்கு ஒருவித கடப்பாட்டை நாம் உணருகிறோம்.

இயேசுவிடம் வருவோம். அவரைக் குறித்துப் பவுல் இந்தப் புரிந்துகொள்ள முடியாத வார்த்தையைச் சொல்லுகிறார்:

> நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபை எதில் வெளிப்பட்டது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமே: அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், தம்முடைய தரித்திரத்தினாலே நீங்கள் ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு, தரித்திரரானார்.

எல்லாவற்றையும் உண்டாகும்படி அழைத்தவரும், எல்லாம் யாருக்குச் சொந்தமோ அவருமாகிய பிரபஞ்சத்தின் ராஜாவாகிய இயேசு, சர்ச்சைக்குரிய இரண்டு காரியங்களைச் செய்கிறார்: அவர் எல்லாருக்கும் கொடுக்கிறார். வேறுபாடு இல்லாமல். அளவுக்கு மிஞ்சிய தாராள மனதோடு அவர் கொடுக்கிறார். அது அக்காலக் கலாச்சாரத்துக்கு ஒத்ததாக

இல்லை. இன்றைய கலாச்சாரத்துக்கும் இல்லை. மற்றவர்கள் ஐசுவரியவான்களாகும்படி, தாமே ஏழையாகி எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிடுவது. அதை நமக்குக் கொடுப்பது – அதுவே கிருபை. தகுதியில்லாமல் கிடைப்பது. நம்முடைய ஏழ்மை அவருடைய இருதயத்தை அசைத்தது.

பண்டைய காலத்தில் கிருபைக்கு இருந்த அர்த்தம் ராஜாவாகிய இயேசுவிடமும் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது. தம்முடைய கொடையின் மூலம் அவர் ஒரு உறவை உண்டாக்க விரும்புகிறார். தம்முடைய கிருபையின் மூலம் அவர் வெளிப்படுத்துவது இதையே. கட்டாயமில்லாத ஐக்கியம். நாம் ஏதாவது திருப்பிக் கொடுக்கிற ஒரு ஐக்கியம். நாம் பெற்றுக்கொண்டதைவிட அது மிகக் குறைவு. ஆனால் நம்முடைய இருதயம், நம்முடைய வாழ்க்கை அவருக்குச் சொந்தமாக வேண்டும். நம்முடைய வாக்கை அவர் பெற வேண்டும். பெரும்பான்மையாக இன்னும் அவரைப் புறக்கணிக்கும் ஒரு உலகத்தில்.

அவருடைய கிருபைவரம் நமக்கு அதிகம் கொண்டுவருகிறது. நம்மை ஐசுவரியவான்களாக்க அவர் விரும்பினார்; அப்படியே நடந்தது. நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டவற்றில், இந்த ராஜாவை ஏற்றுக்கொள்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறவற்றில், ஒரு சிறு பகுதி மட்டும் இங்கே: மன்னிப்பு, விடுதலைத் தீர்ப்பு, மீட்பு, நித்திய ஜீவன், விடுவிப்பு, பரிசுத்தமாக்குதல், சுதந்திரம்.

நம்முடைய பதில்: நம்முடைய வாழ்க்கையை அவரிடம் ஒப்படைப்பதைத் தவிர வேறு எதையும் செய்ய நம்மால் முடியாது. அதை அவருக்கு அர்ப்பணிப்பது. தினந்தோறும் புதிதாக.

ஒரு கூடுதல் குறிப்பாக மட்டும்: புதிய ஏற்பாட்டில் கிருபைவரம் என்ற வார்த்தை, பரிசுத்த ஆவியானவர் சபைக்குள் கொடுக்கிற திறன்களை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. போதித்தல், சுகமாக்குதல்,

தீர்க்கதரிசனம், அந்நிய பாஷைகளில் பேசுதல், அற்புதங்களைச் செய்தல், ஆவிகளைப் பகுத்தறிதல் போன்ற இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வரங்கள். தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்காகப் பயன்படுத்தப்படும்படி அவை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஏனென்றால் இரட்சிக்கும் தேவகிருபை
வெளிப்பட்டிருக்கிறது; அது எல்லா மனிதர்களுக்கும் உரியது.

தீத்து 2:11

யோவான் 1:14, 16-17; ரோமர் 3:24; 5:15-16; 6:23; 12:1-3; 11:29; 1 கொரிந்தியர் 12:4-11; 2 கொரிந்தியர் 6:1; 8:9; எபேசியர் 2:5; 2 தீமோத்தேயு 1:9; தீத்து 2:11; 3:7; எபிரெயர் 2:9.

38 ராஜாவின் மணவாட்டி

எல்லாவற்றையும் உடையவரும் எல்லாவற்றின்மேலும் அரசாளுகிறவருமான இப்படிப்பட்ட ஒரு ராஜா யாரைக் குறித்து ஆர்வம் கொள்கிறார்? அவருடைய இருதயத்தை எது ஈர்க்க முடியும்? அவருக்கு யார் எதையாவது கொடுக்க முடியும்? எது அவருக்கு இவ்வளவு கவர்ச்சியாகவும் அன்புக்குரியதாகவும் இருந்து, அதைப் பெறுவதற்காக அவர் புறப்பட்டுப் போகும்படி செய்ய முடியும்?

வேதாகமம் தேவனை மணவாளனாக விவரிக்கிறது. இது அசாதாரணமானது; ஏனென்றால் அவர் ஒரு மணவாட்டியை விரும்பினார் என்பதை இது முன்னிறுத்துகிறது. தேவனை மணவாளனாக விவரிப்பது, அவர் தனியாக இருக்க விரும்பவில்லை, ஐக்கியத்தைத் தேடுகிறார் என்று காட்டுகிறது.

அவரே ஆணையும் பெண்ணையும் தம்முடைய சாயலின்படி சிருஷ்டித்தார். இருவரும் ஒரே மாம்சமாகி, பிரிக்க முடியாத ஒரு ஒற்றுமையையும் அன்பின் ஐக்கியத்தையும் உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. மனிதர்களாகிய நாம் இதை அனுபவிக்கிறோம்; எல்லாரும் அல்ல, ஆனால் அநேகர். ஆகவே தேவனுக்கும் அவருடைய மனைவிக்கும் உள்ள உறவைக் குறித்து ஓரிரு முடிவுகளுக்கு வரத் துணியலாம். பழைய உடன்படிக்கையில் தேவனாகிய யாவே இஸ்ரவேலோடு ஒரு விவாக உறவில் பிரவேசித்தார். மணவாட்டி ஒரு நபர் அல்ல, அநேக நபர்களின் முழுமை.

புதிய உடன்படிக்கையில் மணவாட்டி ஒரே ஒரு ஜனம் அல்ல. மணவாட்டி இப்போது எல்லா ஜனங்களிலிருந்தும் ஜாதிகளிலிருந்தும் வந்த ஒரு கூட்டம். நேசிக்கப்படுகிறவள், மணவாளனைப் போல ஒரு நபர் அல்ல. மணவாட்டி இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற எல்லாருக்குமான ஒரு உருவகம்.

அதேபோல, இயேசு வருவதற்கு முன்பு வாழ்ந்த எல்லா விசுவாசிகளுக்கும். அதாவது, ராஜாவும் மணவாளனுமாகிய இயேசுவை நேசிக்கிற எல்லா மனிதர்களின் முழுமையான, ஒன்றுகூடிய திரள். மணவாட்டிக்கும் மணவாளனுக்கும் உள்ள இந்த ஒப்பீட்டைவிட எந்த ஒப்பீடு அன்பை இன்னும் சிறப்பாக விவரிக்க முடியும்?

இந்த மணவாட்டியைப் பெறுவதற்காக, அவளுடைய இருதயத்தை ஆதாயப்படுத்துவதற்காக, அவர் தம்முடைய அன்பை நிரூபித்தார். அவளுக்காகக் கொல்கொதாவின் சிலுவை மரணத்துக்குத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர் உண்மையாகவே இதைக் கருதுகிறாரா என்ற சந்தேகம் எழ அவர் இடம் கொடுக்கவில்லை. தம்முடைய ஜீவனை விலையாகக் கொடுத்தாவது அவளைப் பெற வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்.

ராஜா நம்மில் எதை இவ்வளவு கவர்ச்சியாகக் காண்கிறார்? பண்டைய ராஜாக்கள் தங்கள் அந்தஸ்துக்கு ஏற்றவர்களையே மணந்தார்கள். இன்றும் அப்படித்தான். ஆனால் பரபரப்பை உண்டாக்குவது விதிவிலக்குகளே. ஒரு ராஜா ஒரு சாதாரணப் பெண்ணை, அல்லது ஒரு அடிமைப் பெண்ணைக்கூட மனைவியாக்கும்போது. நாம் அன்புக்குரியவர்களாக இருக்கவில்லை. தேவனைக் குறித்தும் அவருடைய குமாரனைக் குறித்தும் நாம் ஆர்வம் காட்டவில்லை. நாம் தேவனுடைய சத்துருக்களைப் போல நடந்துகொண்டோம். நம்முடைய கதை புரிந்துகொள்ள முடியாதது. அவர் நம்மில், மரிப்பதற்குத் தகுதியான ஒன்றைக் கண்டார். நாம் அவருடைய அன்புக்குப் பதில் அன்பு காட்டாமல் அதை நிராகரிக்கக்கூடும் என்ற அபாயத்தோடு மரிப்பது.

இன்று அநேகர் ஏற்கெனவே இந்த மணவாட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் இன்னும் அநேகருக்காக அவர் காத்திருக்கிறார்.

அவர் உண்மையாகவே முன்மாதிரியான மணவாளனும் கணவனுமாக இருக்கிறார். அவர் தம்முடைய மணவாட்டியைப் பராமரிக்கிறார். அவள் சுத்தமும் பூரணமுமாக இருக்கும்படி, ஒரு அடிமையைப் போல நடந்து அவளைக் கழுவுகிறார். இந்த உருவக மொழி, இந்த அன்பின் உறவு உண்மையானது, அப்படியே நிலைத்திருக்கும் என்று தெளிவாக்குகிறது. இந்த உறவு எவ்வளவு நெருக்கமானது என்றால், ஆரம்பத்தில் ஆதாமும் ஏவாளும் இருந்ததுபோல, கிறிஸ்துவும் சபையும் ஒரே மாம்சமாக இருக்கிறார்கள். அவர் நேசித்துப் பராமரிக்கிற தலை; அவள் சரீரம், அவருடைய சரீரம் (உடல்). அவர்கள் ஒன்றாக ஒரு மனுஷனை உருவாக்குகிறார்கள். இந்தச் சரீரமே கிறிஸ்துவுக்குக் குறைவாக இருந்தது; இப்போது அது அவரை எல்லாக் காலத்துக்கும் பூரணமாக்குகிறது. இவை எல்லாம் உருவக மொழி; ஆனால் கிறிஸ்துவின் அன்பு எவ்வளவு பெரியது, எவ்வளவு ஆழமானது, உண்மையானது, உறுதியானது என்று அது சரியாகச் சொல்லுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு மணவாளனை நேசிப்பதும், அவரிடம் பாதுகாப்பாக இருப்பதை அறிந்திருப்பதும் கடினமாக இருக்க முடியாது.

ஒருநாள், பண்டிகை தொடங்கும்போது, மணவாட்டி தன் கலியாண வஸ்திரத்தை அணிந்துகொள்வாள். சுவாரஸ்யமானது என்னவென்றால், கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் செய்த நற்கிரியைகளால் அது உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். ஆகவே இந்த வஸ்திரம் தயாரிப்பில் இருக்கிறது; எல்லாரும் அதற்காக உழைக்கிறார்கள்.

சங்கீதம் 45-இல் உள்ள ராஜாவின் கலியாணப் பாடலிலிருந்து:

நல்ல வார்த்தைகளால் என் இருதயம் பொங்குகிறது! ஆம், என் கிரியைகளை ராஜாவுக்கு அர்ப்பணிக்கிறேன்.

ராஜா உன் அழகை விரும்புவார்; அவர் உன் ஆண்டவர்: ஆகவே அவரைப் பணிந்துகொள்!

சங்கீதம் 45:1, 11

சங்கீதம் 45; ஏசாயா 61:10; 62:5; மத்தேயு 22:2-12; மாற்கு 2:19-20; யோவான் 3:29; 2 கொரிந்தியர் 11:2; எபேசியர் 3:18-19; 5:25-30; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 19:7-9; 21:2, 9, 17.

39 ராஜாவின் கலியாண விருந்து

எனக்குத் திருமணங்கள் மிகவும் பிடிக்கும். முக்கியமாக வசந்த காலத்திலும் கோடைக் காலத்திலும், வெப்பமாக இருக்கும்போது. மனநிலை உற்சாகத்தில் மிதந்து, சந்தோஷம் மாலைக் காற்றை நிரப்பும்போது. முக்கியமாக, நான் வெறுமனே ஒரு விருந்தினனாக இருந்து, கொண்டாடுவதும், சாப்பிடுவதும், குடிப்பதும், பேசுவதும், சிரிப்பதும் மட்டுமே என் வேலையாக இருக்கும்போது. மணமக்கள் இந்த நாளுக்காக நீண்ட காலமாக ஏங்கியிருக்கிறார்கள். அது வந்தவுடன், அதன் முழு அழகினாலேயே அது சீக்கிரமாகக் கடந்துபோகிறது. அதைப் பிடித்து வைத்துக்கொண்டு, கொண்டாடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும், நினைவுகளை மட்டும் அனுபவிக்கக்கூடாது என்று மனம் விரும்புகிறது.

நாம் ஏற்கெனவே அதிகம் கேள்விப்பட்டிருக்கிற ராஜாவும் ஒரு கலியாண விருந்துக்காகக் காத்திருக்கிறார். ராஜா எவ்வளவு பெரியவரும் மகிமையுள்ளவருமாக இருக்கிறாரோ, திருமணமும் அவ்வளவு பெரியதும் மகிமையுள்ளதுமாக இருக்கும். உண்மையில் ஒரு பிரபஞ்சப் பண்டிகை. ராஜா தம்முடைய மணவாட்டியை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது பரலோகம் மூச்சடக்கி நிற்கிறது. இதுவரை நீங்கள் அனுபவித்த அல்லது தொலைக்காட்சியில் பார்த்த எல்லா (ராஜ) திருமணங்களையும் மறந்துவிடுங்கள். மினாஸ் டிரித்திலுள்ள (Minas Tirith) மலைக் கோட்டையில் நடந்த அரகார்ன் (Aragorn), ஆர்வென் (Arwen) திருமணத்தையும்கூட. எனக்கு மறக்க முடியாத ஒரு திரைப்படக் காட்சியில் அது நடிக்கப்படுகிறது. எதிர்காலத்தைப் பற்றி நினைக்கும்போது அது எனக்குச் சிறிது உற்சாகம் தருகிறது.

ஆம், இங்கே மிக ஆழமான உணர்ச்சியை எதிர்பார்க்கலாம். இங்கே அன்பின் அக்கினி எரிகிறது. இங்கே இருவரும்

தங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தை மறந்துவிடுகிறார்கள். ஏனென்றால் இப்போது கடைசியாக அது வந்துவிட்டது, அந்தப் பண்டிகை. காத்திருப்பு முடிந்துவிட்டது.

இந்தத் திருமணத்துக்கான முன்நிபந்தனை, சர்வவல்லவர் உலகளாவிய ஆட்சியைத் தொடங்கியிருப்பதே. எல்லாப் பகைமையும் முடிந்துவிட்டது. இந்தத் திருமணத்தை எதுவும் ஒருபோதும் குலைக்கவோ ஆபத்துக்குள்ளாக்கவோ முடியாது. கலியாண விருந்தின் நேரத்தையும் இடத்தையும் சுதந்திரமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். எந்த இடமும் அதிக விலையல்ல. இல்லை, எதுவும் போதுமான அளவு நல்லதாக இருக்காது.

கற்பனை செய்து பார்ப்போம்: ஒரு மகிழ்ச்சியான பண்டிகை, கோடிக்கணக்கானவர்கள் கட்டுப்பாடில்லாமல் கொண்டாடும் ஒரு விருந்து. சோர்வடையாமல். இது எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்று என்னிடம் கேட்காதீர்கள். அதைக் குறித்து நான் தலையை உடைத்துக்கொள்வதில்லை. அழைக்கிறவர் சர்வவல்லவர், எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தவர். இந்தப் பண்டிகையில், சந்தோஷத்தையும், கொண்டாட்டத்தையும், ஆர்ப்பரிப்பையும் கண்டுபிடித்தவர் அவரே என்று நாம் காண்போம்.

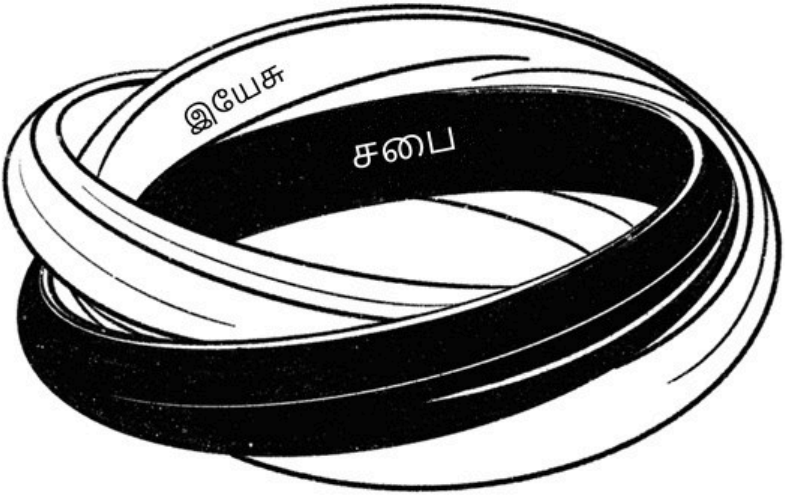

புதிதாக்கப்பட்ட பூமியே அந்த இடமாக இருக்கும். இப்போதே நாம் அறிந்திருக்கிற அதன் முழு அழகோடும். ஆனால் இப்போது முழுவதும் புதுப்பிக்கப்பட்டு சீரமைக்கப்பட்டதாக. புதிதாக்கப்பட்டதாக. பின்பு இன்னும் அழகாக்கப்பட்டதாக; ஏனென்றால் நாம் அவருக்கு அவ்வளவு மதிப்புள்ளவர்கள். இந்தப் பண்டிகைக்கான இடத்தை அவர் ஆயத்தப்படுத்துகிறார். அவர் எல்லாவற்றையும் சுத்திகரித்து, எல்லாவற்றையும் அலங்கரிக்கிறார்; தம்முடைய அன்பு காணக்கூடியதாகும் தம்முடைய வழியில்.

வேதாகமம் இந்த எதிர்காலப் பண்டிகையை ஒருமுறைக்கு மேல் விவரிக்கிறது. இந்தக் கொண்டாட்டத்துக்கு ஒரு முடிவை என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்பதை நான் கவனித்தேன். ஒன்று நிச்சயம்: இந்தப் பண்டிகை ஒரு நாளுக்குப் பின்போ, மத்திய கிழக்கில் நடப்பதுபோல ஒரு வாரத்துக்குப் பின்போ முடிவதில்லை. அப்போது காலம் இனி முக்கியமல்ல.

இன்னொரு உவமையில் இயேசு இந்தக் கலியாண விருந்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார். அநேகர் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு கலியாண வஸ்திரம் தேவை. அது இல்லாவிட்டால் சீக்கிரமாகக் கவனிக்கப்பட்டு வெளியே தள்ளப்படுவீர்கள். கலியாண வஸ்திரத்தை எப்படிப் பெறுவது? உருவக அர்த்தத்தில் ஒரு வேதவாக்கியம் சொல்லுகிறது: “அவர்கள் – பண்டிகையின் விருந்தினர்கள் – தங்கள் அங்கிகளை ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய இரத்தத்தில் தோய்த்து வெளுத்தவர்கள்.”

நம்முடைய வஸ்திரம் – இதன் மூலம் உருவகமாக நம்முடைய முழு வாழ்க்கையும் குறிக்கப்படுகிறது – சில இடங்களில் மிகவும் அழுக்காக இருக்கிறது; ராஜாவின் கலியாண விருந்தின் வெளிச்சத்துக்கும் மகிமைக்கும் பொருந்தாததாக இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து நாம் விடுபடும்படி அவர் நமக்காக மரித்தார். அவர் தாமே சுத்தமாக இருப்பதுபோல நம்மைச் சுத்தமாக்குவதற்காக. மணவாட்டியும் மணவாளனும் பளபளக்கும் வெண்மையில் பிரகாசிக்கிறார்கள். இந்தப் பண்டிகையில் நம்முடைய இருண்ட, சந்தேகத்துக்குரிய கடந்த காலத்தை எதுவும் நினைவூட்டுவதில்லை. மணவாளனின் கைகளிலும் கால்களிலும் விலாவிலும் உள்ள காயத் தழும்புகள் மட்டுமே. அவருடைய அன்பின் இந்த நிரூபணங்கள் நித்திய நினைவுச் சின்னமாக நிலைத்திருக்கின்றன.

ராஜா இன்றும் இப்போதும் உண்மையில் இன்னும் எதிர்காலக் கலியாண விருந்துக்கு அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பது உண்மை. அழைப்பதற்காக அவர் தம்முடைய மக்களை அனுப்பியிருக்கிறார். அதுவும் எல்லாரையும், எந்தச் சலுகையும் முன்னுரிமையும் இல்லாமல். எல்லாரையும்: ஏழைகளையும் ஐசுவரியவான்களையும், பலசாலிகளையும் பலவீனர்களையும், தனிமையானவர்களையும் கூட்டத்தை

விரும்புகிறவர்களையும், வியாதியஸ்தரையும், பாவிகளையும், நம்பிக்கையிழந்தவர்களையும், மறக்கப்பட்டவர்களையும், தங்கள் வாழ்க்கையைத் திரும்பிப் பார்த்து அதில் நல்லதை ஒன்றுமே, அல்லது கொஞ்சமே, காண முடியாதவர்களையும்.

ஒரு வாலிபன் தன் கன்னிகையோடு இணைவதுபோல, உன் சிருஷ்டிகர் என்றென்றைக்கும் உன்னோடு இணைவார். மணவாளன் தன் மணவாட்டியின்மேல் மகிழ்வதுபோல, உன் தேவன் உன்மேல் மகிழ்வார்.

ஏசாயா 62:5

ஏசாயா 61:10; 62:5; மத்தேயு 22:2-12; 2 கொரிந்தியர் 11:2; எபேசியர் 5:25-30; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 19:7-9; 21:2, 9, 17.

(பாடல் அதன் மூல ஜெர்மன் வரிகளில்)

You’re my friend

And You are my brother

Even though You are a King

I love You more than any other

So much more than anything

Du bist mein Freund

Und Du bist mein Bruder

Obwohl Du ein König bist

Ich liebe Dich mehr als jeden anderen

So viel mehr als alles andere

Du, o Herr, bist mein Freund und Bruder, du mein König und mein Gott!

Dich begehre ich mehr als alles, so viel mehr als höchstes Gut.

40 அவர்கள் பூமியை ஆளுவார்கள்

இந்தப் புத்தகம் ராஜாதி ராஜாவைப் பற்றியது. முதலாவது மனிதர்களாகிய நம்மைப் பற்றியது அல்ல. ஆனால் இவற்றை ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிப்பது கடினம். புத்தகத்தின் ஆரம்பம் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? ஆம், மனிதர்கள் பூமியை ஆளும்படி தேவன் அவர்களைத் தம்முடைய சாயலாகச் சிருஷ்டித்தார். ஆனால் இவை எல்லாம் அடியோடு தோல்வியடைந்தன. இன்றும்கூட. இடிபாடுகளிலிருந்தும், உடைந்த துண்டுகளிலிருந்தும், தூசியிலிருந்தும் நம்மைத் தூக்கியெடுக்க உண்மையான ராஜா வந்தார். மீண்டும் புதிதாக நம்மை ராஜாக்களாக நியமிக்க. இது நம்ப முடியாதது, ஆனால் உண்மை. தேவன் நம்மோடு தம்முடைய இலக்கை அடைகிறார். தம்மிடம் வருகிற எல்லாரோடும். தங்களுக்கு மன்னிப்பும், இரட்சிப்பும், சுகமும் தேவை என்று உணருகிறவர்களோடு.

ராஜாக்களாகிய நம்மைத் தம்முடைய குமாரனாகிய ராஜாதி ராஜாவோடு ஒன்றுசேர்க்க தேவன் விரும்புகிறார். அதற்காக அவர் பெரிய விலையைக் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தார்:

> ... சத்தியத்துக்கு நம்பத்தகுந்த சாட்சியும்,
> மரித்தோரிலிருந்து முதலாவது எழுந்தவரும், இப்போது
> பூமியின் எல்லா ராஜாக்கள்மேலும் அரசாளுகிறவருமான
> இயேசு கிறிஸ்துவினாலும் உண்டாகட்டும்.
>
> நம்மில் அன்புகூர்ந்து, தம்முடைய இரத்தத்தினாலே
> நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து நம்மை மீட்டவரும்,
> நம்மைத் தம்முடைய தேவனும் பிதாவுமானவருக்கு உடன்
> ஆட்சியாளர்களாகவும், தம்முடைய ராஜ்யத்தில்
> ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் ஆக்கினவருமாகிய
> அவருக்கு,
>
> மகிமையும் வல்லமையும் என்றென்றைக்கும் உரியவை.

இப்படி இயேசுவை அறிக்கையிடுகிறவர்கள், தங்கள் ராஜாவால் வழிநடத்தப்பட்டு, நித்தியத்துக்குள் செல்லுவார்கள். அவர்கள் ஆச்சரியப்படுவார்கள். அவர்கள் கனவு கண்டதைவிட அது மேலானதாகவும், ஐசுவரியமானதாகவும், பாக்கியமானதாகவும் இருக்கும். இயேசுவுக்குப் பின்னால் நடந்து அவரைப் பின்பற்றியது பயனுள்ளதாக இருந்தது. அவர்களுடைய உண்மையும் விசுவாசமும் பலனளிக்கப்படும். இருந்தாலும்: அவர்களுடைய நித்திய பேரின்பம் தகுதியில்லாமல் கிடைத்ததாகவே இருக்கிறது, அப்படியே இருக்கும். இந்தப் பேரின்பம் எல்லாருக்கும் திறந்திருக்கிறது.

ஆனால் நாம் முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்பு, இன்னும் இது: இயேசுவின் மக்கள் இப்போதே ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களுமாக இருக்கிறார்கள்! ஆனால் அவர்கள் எப்படி அரசாளுகிறார்கள்? உலக நிகழ்வுகளின்மேல் அவர்களுக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறதா? அல்லது அதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமா?

அவர்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கு இந்த விசித்திரமான வார்த்தை பொருந்துகிறது: அவர்கள் தங்கள் சொந்த, தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் ராஜாக்களாக ஆளுகிறார்கள். பாவமே சத்துரு. ஒவ்வொரு வாழ்க்கையையும் கைப்பற்றி, தேவனிடமிருந்து பிரித்து, பாரமாக்கும்படி அதை எட்டிப் பிடிக்கும் அழிவுச் சக்தியாகிய பாவம். ஆனால் நாம் சொந்தமாக இருக்கிற ராஜாவின் மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுதலினாலும் இந்த வல்லமை முறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாவம் நம்மை ஆள வேண்டியதில்லை; நாம் அதை ஆள முடியும், ஆள வேண்டும்; அதற்கு இடமும் வாய்ப்பும் கொடுக்காமல், அது வளர விடாமல். தேவனுடைய ஆவியானவரே நமக்குள் இருக்கும் ஜீவனுள்ள வல்லமை.

இது வெற்றிபெறும்போது, நம்மைச் சுற்றியுள்ள சூழலுக்குள் அது ஒரு செல்வாக்கை, ஒரு தாக்கத்தை உண்டாக்குகிறது. ராஜாக்களாக நாம் அரசியல் அதிகாரத்தைக்

கைப்பற்றுவதில்லை. ஆனால் அநீதி நடக்கும் இடத்தில், அது என்ன என்று நாம் வெளிப்படையாகச் சொல்லுகிறோம். வாய்ப்பு இருக்கும் இடத்தில் அதைத் தடுக்கிறோம். மேசியா தம்முடைய வாழ்க்கையில் செய்ததுபோலவே, மறக்கப்பட்டவர்கள், ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், பசியாயிருப்பவர்கள், நம்பிக்கையற்றவர்கள் ஆகியோரின் பக்கத்தில் நாம் நிற்கிறோம்.

ராஜரீக ஆசாரியர்களாக, ஒரு சதித்திட்டம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு வடிவத்தில் உலகத்தின்மேலும் உலக நிகழ்வுகளின்மேலும் நமக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறது. ஒரு இரகசியச் சதி! வன்முறையற்ற ஒரு சூழ்ச்சி. கவிழ்ப்புக்காக அல்ல; உலகத்தில் நன்மை வெற்றிபெறவும், அநீதி, பசி, வறட்சி ஆகியவை பின்னுக்குத் தள்ளப்படவும். இதற்காகவும் இதற்கு எதிராகவும் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் ராஜாவிடம் பரிந்து பேசலாம். ஜெபமும் பரிந்துபேசுதலும் ஒருவகையான ஆட்சி; அது காணப்படாதது, ஆனால் ராஜா ஜெபத்தைக் கேட்கும் இடத்தில் காணக்கூடியதாகிறது. இதில் பயிற்சி பெறுகிறவர், இயேசுவும் அவரோடு நாமும் அரசாளும் எதிர்காலத்துக்கான பயிற்சித் திட்டத்தில் இருக்கிறார்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்ட ஆசாரியர்களும்கூட. ஆசீர்வதிக்க அழைக்கப்பட்டவர்கள். ராஜரீக ஆசாரியர்களாக. அவர்கள் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை உலகத்துக்குள் கொண்டுவருகிறார்கள். எல்லா மனிதர்களுக்கும். அவர்கள் ராஜாவின் நாமத்தில் ஆசீர்வதித்து, ஜெபத்தில் அவருடைய நாமத்தை மனிதர்கள்மேல் வைக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களிடம் நல்லதைப் பேசுவதும், மற்றவர்களைப் பற்றி நல்லதைப் பேசுவதும் மட்டுமல்ல; தேவனுடைய கிருபையை அவர்கள்மேல் கொண்டுவருகிறார்கள். மிருகஜீவன்கள்மேலும், வீடுகள்மேலும், குடும்பங்கள்மேலும், அரசாங்கங்கள்மேலும். கிருபையும் ஆசீர்வாதமும் தேவைப்படுகிற

எல்லாவற்றின்மேலும். ஆசீர்வதிப்பதன் மூலம் தேவனுடைய பிரசன்னம் உண்மையானதாகவும், அனுபவிக்கக்கூடியதாகவும், காணக்கூடியதாகவும் ஆக முடியும். அன்பில், பரிசுத்தத்தில், சுகத்தில், வெற்றியில், இரட்சிப்பில், விடுதலையில்.

ஆனால் ஜெபமும் பரிந்துபேசுதலும் ஆசீர்வதித்தலும், சாத்தியமாகவும் அவசியமாகவும் இருக்கும் இடத்தில், அநீதிக்கும் பாகுபாட்டுக்கும் எதிராகச் சுறுசுறுப்போடும் அர்ப்பணிப்போடும் நேரில் எழுந்து நிற்காமல் இருப்பதற்கான சாக்குப்போக்கு அல்ல.

இருளிலிருந்து வருவதும், ஆகவே நல்ல கனிகளைக் கொடுக்காததுமான எந்தச் செயலிலும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் பங்குபெறாதிருங்கள். மாறாக, அப்படிப்பட்ட செயல்களை வெளிப்படுத்துங்கள்!

எபேசியர் 5:11

ரோமர் 5:17; 1 தீமோத்தேயு 2:1-7; 2 தீமோத்தேயு 2:12; 1 பேதுரு 2:5-9; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5-7; 5:9-10; 22:5.

இறுதியாக, ராஜாவாகிய இயேசுவைப் பற்றி இன்னொரு முறை: அவர் மனிதர்களுக்காகத் தேவனுடைய பிரதிநிதியான ஆட்சியாளர்.

இயேசு யூதருடைய ராஜாவாகப் பிறந்தார்; மத்தேயு 2:2.

இயேசு தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பிரசங்கித்தார்; மத்தேயு 4:17, 23; 12:28.

காணக்கூடிய உலகத்தின்மேலும் காணப்படாத உலகத்தின்மேலும் தமக்குள்ள ஆட்சி உரிமையை, அதை இன்னும் இறுதியாக நிறைவேற்றாவிட்டாலும், இயேசு வெளிப்படுத்திக் காட்டினார்; மத்தேயு 12:28; லூக்கா 19:38; யோவான் 1:49; ஆனாலும்: 6:15.

இயேசு தம்முடைய சபையின்மேல் அரசாண்டு, ஊழியத்துக்கு அதற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறார்; மத்தேயு 28:18; எபேசியர் 1:19-22.

இயேசு தாவீதின் ராஜரீகத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டுகிறார்; அப்போஸ்தலர் 15:15-17; ஆமோஸ் 9:11-12.

இயேசு வெற்றிபெற்ற, உலகளாவிய ராஜாவாக மீண்டும் வருகிறார்; 1 கொரிந்தியர் 15:25.

அவருக்குச் சகல அதிகாரமும் உண்டு (மத்தேயு 28:18); அவர் காணப்படாத, ஆவிக்குரிய ராஜ்யத்தை அரசாளுகிறார் (யோவான் 18:36-37); பின்பு முழுப் பூமியின்மேலும் காணக்கூடியவிதமாக அரசாளுவார்: சங்கீதம் 66:4; 72:16-19; ஏசாயா 2:2; தானியேல் 7:13-14, 18, 22, 27; எபிரெயர் 10:13; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 15:4.

Oh, if there's only one song I can sing, When in His beauty I see the great King, This shall my song in eternity be, "Oh, what a wonder that Jesus loves me!"

ஓ, நான் பாடக்கூடிய ஒரே ஒரு பாடல் இருந்தால், மகா ராஜாவை அவருடைய அழகில் நான் காணும்போது, நித்தியம் முழுவதும் என் பாடல் இதுவே: "ஓ, இயேசு என்னை நேசிக்கிறார் என்பது எப்படிப்பட்ட அதிசயம்!"

ஆசிரியரின் மற்ற புத்தகங்கள்

Und die Toten leben doch (ஆயினும் மரித்தோர் உயிரோடிருக்கிறார்கள்), Bielefeld, 1992

Seitenwechsel – Von Adam zu Christus (பக்கம் மாறுதல் – ஆதாமிலிருந்து கிறிஸ்துவுக்கு), Bielefeld, 2011

Entrückung, Himmel, Ewigkeit – Ein neuer Blick auf alte Themen (எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல், பரலோகம், நித்தியம் – பழைய தலைப்புகளின்மேல் ஒரு புதிய பார்வை), Nürnberg, 2015

Gottes Lamm, Golgota und die Ewigkeit (தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டி, கொல்கொதா, நித்தியம்), Wuppertal, 2015

Fantastische Himmelwelt, Lehre und Leben der Himmelwelt im Epheserbrief (அற்புதமான பரலோக உலகம் – எபேசியர் நிருபத்தில் பரலோக உலகத்தின் போதனையும் வாழ்க்கையும்), Nürnberg, 2016

Gott spricht, Eine erklärende Übertragung der allgemeinen Briefe und der Offenbarung (தேவன் பேசுகிறார் – பொது நிருபங்களுக்கும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்துக்கும் ஒரு விளக்க மொழிபெயர்ப்பு), Sulzberg, 2017

Epheser, nacherzählt, erklärt für heute (எபேசியருக்கு எழுதின நிருபம் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), Sulzberg, 2018

God's good Gospel, Gottes gutes Evangelium (தேவனுடைய நல்ல சுவிசேஷம்), Sulzberg, 2019

Markus, nacherzählt, erklärt für heute (மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), Sulzberg, 2019

Galater, nacherzählt, erklärt für heute (கலாத்தியருக்கு எழுதின நிருபம் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), Sulzberg, 2020

Die Briefe des Johannes, nacherzählt, erklärt für heute (யோவான் எழுதின நிருபங்கள் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), Sulzberg, 2020

Frauen, vergebt uns! – Die Rolle von Frau und Mann (பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்! – பெண்ணின் பங்கும் ஆணின் பங்கும்), Sulzberg, 2020

Frauen, vergebt uns! – Mann und Frau in Ehe und Gemeinde, Kurzversion (பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்! –

திருமணத்திலும் சபையிலும் ஆணும் பெண்ணும், சுருக்கப் பதிப்பு), Augsburg, 2022

மேலும் உரைகள்: www.hans-joerg-ronsdorf.de

புத்தகங்களை ஆசிரியரிடமோ புத்தகக் கடைகளிலோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்; அவற்றில் அநேகம் Amazon-இல் மின்னூலாகவும் கிடைக்கின்றன.

hj-ronsdorf@t-online.de அல்லது 08376 929643